

HRVATSKI SABOR

1451

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST

Proglašavam Zakon o porezu na dodanu vrijednost, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 14. lipnja 2013. godine.

Klasa: 011-01/13-01/132

Urbroj: 71-05-03/1-13-2

Zagreb, 17. lipnja 2013.

Predsjednik

Republike Hrvatske

Ivo Josipović, v. r.

ZAKON

O POREZU NA DODANU VRIJEDNOST

I. TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

(1) Porez na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: PDV) obračunava se i plaća prema odredbama ovoga Zakona.

(2) PDV je prihod državnoga proračuna Republike Hrvatske.

(3) Sastavni dio ovoga Zakona su:

- Dodatak I., Popis djelatnosti iz članka 6. stavka 5. ovoga Zakona,
- Dodatak II., Popis dobara koja se smještaju u skladišta iz članka 52. ovoga Zakona,
- Dodatak III., Popis dobara na koja se primjenjuje posebni postupak oporezivanja marže iz članka 95. ovoga Zakona.

Članak 2.

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

– Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11. 12. 2006.) sa zadnjom izmjenom Direktive Vijeća 2010/88/EU od 7. prosinca 2010. kojom se mijenja Direktiva 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u dijelu koji se odnosi na trajanje obveze pridržavanja minimalne standardne stope (SL L 326, 10. 12. 2010.), (u daljnjem tekstu: Direktiva Vijeća 2006/112/EZ),

– Direktiva Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. kojom se utvrđuju detaljna pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđen u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području države članice povrata nego u nekoj drugoj državi članici (SL L 44, 20. 2. 2009.),

– Trinaesta Direktiva Vijeća 86/560/EEZ od 17. studenoga 1986. o usklađivanju zakona država članica vezano za porez na promet – postupci za povrat poreza na dodanu vrijednost poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području Zajednice (SL L 326, 21. 11. 1986.).

II. PODRUČJE PRIMJENE

Članak 3.

(1) U smislu ovoga Zakona:

a) »*tuzemstvo*« je područje Republike Hrvatske,

b) »*Europska unija*«, »područje Europske unije«, »država članica« i »područje države članice« je područje država članica i područje Europske unije koje je kao takvo određeno Ugovorom o osnivanju Europske unije, osim područja iz stavka 2. ovoga članka,

c) »*treća zemlja*« je bilo koja država ili područje koje nije područje Europske unije, odnosno na koje se ne primjenjuje Ugovor o osnivanju Europske unije,

d) »*treće područje*« je dio područja države članice koje je izuzeto iz područja Europske unije u smislu točke b) ovoga stavka.

(2) Treća područja iz stavka 1. točke d) ovoga članka su sljedeća područja:

a) u Saveznoj Republici Njemačkoj: otok Heligoland i područje Büsingen,

b) u Kraljevini Španjolskoj: Ceuta, Melilla i Kanarsko otočje,

c) u Republici Italiji: Livigno, Campione d'Italia i talijanske vode jezera Lugano,

d) u Republici Francuskoj: francuski prekomorski departmani,

e) u Helenskoj Republici: planina Athos,

f) u Republici Finskoj: Alandski otoci,

g) u Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske: Kanalski otoci.

(3) Transakcije u Kneževinu Monako i iz nje smatraju se u smislu ovoga Zakona transakcijama obavljenima u Republiku Francusku i iz nje.

(4) Transakcije na otok Man i s njega smatraju se u smislu ovoga Zakona transakcijama obavljenima u Ujedinjenu Kraljevinu Velike Britanije i Sjeverne Irske i iz nje.

(5) Transakcije u Suverene baze Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske Akrotiri i Dhekelia i iz njih smatraju se u smislu ovoga Zakona transakcijama obavljenima na Cipar i s njega.

III. PREDMET OPOREZIVANJA

Članak 4.

(1) Predmet oporezivanja PDV-om je:

1. isporuka dobara u tuzemstvu uz naknadu koju obavi porezni obveznik koji djeluje kao takav,
2. stjecanje dobara unutar Europske unije koje u tuzemstvu obavi uz naknadu:
 - a) porezni obveznik koji djeluje kao takav ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, ako je prodavatelj (isporučitelj) porezni obveznik koji djeluje kao takav u drugoj državi članici i koji u skladu s propisima te države članice nije oslobođen obračunavanja PDV-a kao mali porezni obveznik i na njega se ne odnose odredbe članka 13. stavaka 3., 4. i 10. ovoga Zakona,
 - b) u slučaju novih prijevoznih sredstava, porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, čija ostala stjecanja nisu predmet oporezivanja PDV-om u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkom a) i b) ovoga Zakona ili bilo koja druga osoba koja nije porezni obveznik,
 - c) u slučaju proizvoda koji podliježu trošarinama, ako se trošarina na stjecanje unutar Europske unije obračunava u tuzemstvu u skladu sa propisima koji uređuju trošarine, porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, čija ostala stjecanja nisu predmet oporezivanja PDV-om, u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkama a) i b) ovoga Zakona,
3. obavljanje usluga u tuzemstvu uz naknadu koje obavi porezni obveznik koji djeluje kao takav,
4. uvoz dobara.

(2) »*Prijevoznim sredstvima*« u smislu ovoga Zakona, ako su namijenjena za prijevoz osoba ili dobara, smatraju se:

- a) kopnena motorna vozila radnog obujma motora iznad 48 cm³ ili snage motora iznad 7,2 kW,
- b) plovila duža od 7,5 m, osim plovila koja se koriste za plovidbu na otvorenom moru i za prijevoz putnika uz naknadu, te plovila koja se koriste u komercijalne ili industrijske svrhe, za ribarenje ili za spašavanje odnosno pružanje pomoći na moru ili za ribarenje uz obalu i
- c) zrakoplovi čija je težina pri polijetanju veća od 1.550 kg, osim zrakoplova koje koriste zrakoplovne tvrtke koje prometuju uz naknadu uglavnom na međunarodnim linijama.

(3) »*Novim prijevoznim sredstvima*« u smislu ovoga Zakona smatraju se prijevozna sredstva iz stavka 2. ovoga članka koja ispunjavaju jedan od sljedećih uvjeta:

- a) plovila i zrakoplovi su isporučeni unutar tri mjeseca od datuma prve uporabe, a za kopnena motorna vozila ovo razdoblje iznosi šest mjeseci,
- b) nisu prešla više od 6.000 km u slučaju kopnenih motornih vozila, nisu plovila više od 100 sati u slučaju plovila ili nisu letjela više od 40 sati u slučaju zrakoplova.

(4) »*Dobrima koja podliježu trošarinama*« u smislu ovoga Zakona smatraju se alkohol i alkoholna pića, duhanske prerađevine i energenti prema propisima koji uređuju trošarine, osim plina koji se isporučuje putem sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Europske unije ili bilo koje mreže koja je priključena na takav

sustav.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi s predmetom oporezivanja.

Članak 5.

(1) Iznimno od članka 4. stavka 1. točke 2.a) ovoga Zakona sljedeće nije predmet oporezivanja PDV-om:

a) stjecanje dobara unutar Europske unije koje obavi porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, ako bi isporuka takvih dobara u tuzemstvu bila oslobođena u skladu s člankom 47. stavkom 1. te člankom 48. stavkom 1. točkama a), b), c), d) i e) ovoga Zakona,

b) stjecanje dobara unutar Europske unije, osim dobara iz točaka a), c) i d) ovoga stavka, te osim novih prijevoznih sredstva ili dobara koja podliježu trošarinama, koje obavi porezni obveznik koji isključivo obavlja isporuke dobara ili usluga za koje nije dopušten odbitak PDV-a (pretporeza) ili pravna osoba koja nije porezni obveznik,

c) stjecanje unutar Europske unije rabljenih dobara, umjetničkih djela, kolekcionarskih predmeta ili antikviteta iz članka 95. stavka 1. ovoga Zakona ako je prodavatelj preprodavatelj koji djeluje kao takav, a PDV na ta dobra obračunat je u državi članici u kojoj je započela njihova otprema ili prijevoz u skladu s posebnim postupkom oporezivanja marže,

d) stjecanje unutar Europske unije rabljenih dobara, umjetničkih djela, kolekcionarskih predmeta ili antikviteta iz članka 95. stavka 1. ovoga Zakona ako je prodavatelj organizator prodaje putem javne dražbe koji djeluje kao takav, a PDV na ta dobra obračunat je u državi članici u kojoj je započela njihova otprema ili prijevoz u skladu s posebnim postupkom za prodaju putem javne dražbe.

(2) Stavak 1. točka b) ovoga članka primjenjuje se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) ukupna vrijednost stjecanja dobara unutar Europske unije tijekom tekuće kalendarske godine nije veća od 77.000,00 kuna (prag stjecanja) i

b) ukupna vrijednost stjecanja dobara unutar Europske unije u prethodnoj kalendarskoj godini nije prešla prag stjecanja iz točke a) ovoga stavka.

(3) Prag stjecanja iz stavka 2. ovoga članka sastoji se od ukupne vrijednosti stjecanja dobara unutar Europske unije iz stavka 1. točke b) ovoga članka, bez PDV-a koji treba platiti ili koji je plaćen u državi članici u kojoj je započela otprema ili prijevoz tih dobara.

(4) Stjecatelj koji ne želi da se na njega primjenjuje prag stjecanja mora nadležnoj ispostavi Porezne uprave prije stjecanja dobara za koje ne želi primjenjivati prag stjecanja podnijeti pisanu izjavu da odustaje od propisanog praga i time se obvezuje na rok od dvije kalendarske godine. Izjava se istekom propisanog roka može opozvati u pisanom obliku.

IV. POREZNI OBVEZNIK

Članak 6.

(1) »Porezni obveznik« u smislu ovoga Zakona je svaka osoba koja samostalno obavlja bilo koju gospodarsku djelatnost bez obzira na svrhu i rezultat obavljanja te djelatnosti.

(2) »Gospodarska djelatnost« u smislu stavka 1. ovoga članka je svaka djelatnost proizvođača, trgovaca ili osoba koje obavljaju usluge, uključujući rudarske i poljoprivredne djelatnosti te djelatnosti slobodnih zanimanja. Gospodarskom djelatnošću smatra se i iskorištavanje materijalne ili nematerijalne imovine u svrhu trajnog

ostvarivanja prihoda.

(3) »*Samostalnost*« u smislu stavka 1. ovoga članka ne postoji u slučaju zaposlenika i drugih osoba koje su povezane s poslodavcem ugovorom o radu ili drugim ugovorom kojim se uređuje odnos poslodavca i posloprimca glede radnih uvjeta, naknada i obveza poslodavca, a koji ima obilježja nesamostalnosti.

(4) Poreznim obveznikom smatra se i svaka osoba koja povremeno isporučuje nova prijevozna sredstva iz članka 4. stavka 3. ovoga Zakona, koja kupcu otpremi ili preveze prodavatelj, sam kupac ili druga osoba za njihov račun na područje druge države članice.

(5) Poreznim obveznicima u smislu stavka 1. ovoga članka ne smatraju se tijela državne vlasti, tijela državne uprave, tijela i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, komore te druga tijela s javnim ovlastima i u slučaju kada ubiru pristojbe, naknade i druga plaćanja u vezi s obavljanjem djelatnosti ili transakcija u okviru svog djelokruga ili ovlasti. Ako bi obavljanje tih djelatnosti, kao da nisu porezni obveznici, dovelo do znatnog narušavanja načela tržišnog natjecanja kod obavljanja takvih djelatnosti ili transakcija, ta se tijela smatraju poreznim obveznicima u vezi s tim djelatnostima ili transakcijama. U slučaju da obavljaju djelatnosti iz Dodatka I. ovoga Zakona smatrat će se poreznim obveznicima, osim ako ih obavljaju u zanemarivom opsegu.

(6) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka.

V. OPOREZIVE TRANSAKCIJE

1. Isporuka dobara

Članak 7.

(1) »*Isporuka dobara*« u smislu članka 4. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona je prijenos prava raspolaganja materijalnom imovinom u svojstvu vlasnika. Materijalnom imovinom smatra se isporuka električne energije, plina, grijanja, hlađenja i slično.

(2) Isporukom dobara u smislu stavka 1. ovoga članka također se smatra:

a) prijenos vlasništva nad imovinom uz nadoknadu po nalogu nadležnih državnih tijela ili u njihovo ime ili na temelju odredbi zakona,

b) stvarna predaja dobara na raspolaganje prema ugovoru o najmu dobara, odnosno o leasingu na određeno vrijeme ili o prodaji dobara uz odgodu plaćanja, koji određuje da se vlasništvo nad tim dobrima stječe najkasnije nakon plaćanja zadnjeg obroka,

c) prijenos dobara na temelju ugovora prema kojem se plaća provizija za kupnju ili prodaju.

(3) Isporukom dobara uz naknadu smatra se korištenje dobara koja čine dio poslovne imovine poreznog obveznika za njegove privatne potrebe ili za privatne potrebe njegovih zaposlenika, ako raspolažu njima bez naknade ili ih općenito koriste u druge svrhe osim za potrebe obavljanja djelatnosti poreznog obveznika, a za ta je dobra ili njihove dijelove u cijelosti ili djelomično odbijen pretporez.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka isporukom dobara uz naknadu ne smatra se besplatno davanje uzoraka u razumnim količinama kupcima ili budućim kupcima i davanje poklona male vrijednosti koje obavi porezni obveznik u okviru obavljanja gospodarske djelatnosti, uz uvjet da se daju povremeno i ne istim osobama. Poklonima male vrijednosti smatraju se pokloni čija vrijednost nije veća od 160,00 kuna.

(5) Isporukom dobara uz naknadu smatra se premještanje dobara koja su dio poslovne imovine poreznog obveznika koja je za potrebe svojeg poslovanja otpremio ili prevezao sam porezni obveznik ili druga osoba za njegov račun u drugu državu članicu.

(6) Premještanjem dobara unutar Europske unije u smislu stavka 5. ovoga članka ne smatra se otprema ili prijevoz dobara u svrhu bilo kojeg od navedenih slučajeva:

a) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik na području države članice u kojoj završava otprema ili prijevoz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona,

b) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik na brodu, u zrakoplovu ili vlaku prema odredbama članka 14. ovoga Zakona,

c) za isporuku tih dobara koja je oslobođena plaćanja PDV-a prema članku 41. stavku 1. te člancima 45., 46., 47. i 48. ovoga Zakona,

d) za obavljanje usluge procjene vrijednosti dobara ili rada na tim dobrima poreznom obvezniku u državi članici u kojoj otprema ili prijevoz dobara završavaju, pod uvjetom da se dobra nakon obavljanja usluge procjene ili rada na njima vrate istom poreznom obvezniku u tuzemstvo,

e) za privremeno korištenje dobara u svrhu obavljanja usluga u drugoj državi članici u kojoj završava prijevoz ili otprema tih dobara, kada te usluge obavlja porezni obveznik koji ima sjedište u tuzemstvu,

f) za privremeno korištenje dobara u razdoblju koje nije dulje od 24 mjeseca, unutar područja druge države članice u kojoj bi uvoz istih dobara s područja treće zemlje, s ciljem njihovog privremenog korištenja, bio obuhvaćen postupkom privremenog uvoza s potpunim oslobođenjem od plaćanja uvoznih carina,

g) za isporuku plina putem sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Europske unije ili bilo koje mreže priključene na takav sustav, za isporuku električne energije, grijanja ili hlađenja preko mreže za grijanje ili hlađenje, pod uvjetima iz članka 15. ovoga Zakona,

h) za isporuku tih dobara koju obavi porezni obveznik, u svrhu njihovog sastavljanja ili postavljanja koje obavi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun, u državu članicu u kojoj završava otprema ili prijevoz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavka 10. ovoga Zakona.

(7) Ako neki od navedenih uvjeta iz stavka 6. ovoga članka više nije ispunjen, smatra se da su dobra premještena u drugu državu članicu. U tom slučaju smatra se da su dobra premještena u trenutku kada taj uvjet više nije ispunjen.

(8) Isporukom dobara uz naknadu smatra se ako porezni obveznik ili njegov sljednik zadrži dobra nakon prestanka obavljanja gospodarske djelatnosti, a pri nabavi tih dobara PDV je u cijelosti ili djelomično odbijen.

(9) Kod prijenosa uz naknadu ili bez naknade, ili u obliku uloga u društvo, ukupne imovine ili njezinog dijela koji čini gospodarsku cjelinu na drugog poreznog obveznika (primatelja) smatra se da nije došlo do isporuke, a taj porezni obveznik smatra se pravnim sljednikom prenositelja.

(10) Ako primatelj iz stavka 9. ovoga članka koristi preuzetu imovinu u druge svrhe osim za one za koje ima pravo na odbitak pretporeza obavezan je obračunati i platiti PDV sukladno odredbama ovoga Zakona.

(11) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka o tome što se smatra isporukom dobara.

2. Obavljanje usluga

Članak 8.

(1) »*Obavljanje usluga*« je svaka transakcija koja se ne smatra isporukom dobara u smislu članka 7. ovoga Zakona.

(2) Obavljanjem usluga također se smatra:

1. prijenos prava,
2. suzdržavanje od neke radnje ili trpljenje neke radnje ili stanja,
3. obavljanje usluga po nalogu nadležnih državnih tijela ili u njihovo ime ili na temelju odredbi zakona.

(3) Obavljanjem usluga uz naknadu smatra se:

a) korištenje dobara koja čine dio poslovne imovine poreznog obveznika za njegove privatne potrebe ili privatne potrebe njegovih zaposlenika ili općenito u druge svrhe osim za potrebe obavljanja njegove djelatnosti, za koja je u cijelosti ili djelomično odbijen pretporez,

b) obavljanje usluga bez naknade od strane poreznog obveznika za njegove privatne potrebe ili privatne potrebe njegovih zaposlenika ili općenito u druge svrhe osim za potrebe obavljanja njegove djelatnosti.

(4) Ako porezni obveznik djelujući u vlastito ime, ali za račun druge osobe sudjeluje u obavljanju usluga, smatra se da je sam primio i obavio te usluge.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi obavljanja usluga.

3. Stjecanje dobara unutar Europske unije

Članak 9.

(1) »*Stjecanje dobara unutar Europske unije*« je stjecanje prava raspolaganja pokretnom materijalnom imovinom u svojstvu vlasnika, koju prodavatelj ili stjecatelj dobara ili druga osoba za njihov račun otpremi ili preveze stjecatelju tih dobara u državu članicu koja nije država članica u kojoj je započela otprema ili prijevoz tih dobara.

(2) Ako je uvoznik dobara pravna osoba koja nije porezni obveznik i obavi stjecanje dobara unutar Europske unije u drugoj državi članici, ima pravo na povrat PDV-a kojeg je platio u vezi s uvozom dobara u tuzemstvo, ako dokaže da je PDV bio obračunan na stjecanje dobara unutar Europske unije u državi članici u kojoj je završila otprema ili prijevoz tih dobara.

(3) Stjecanjem dobara unutar Europske unije uz naknadu smatra se kada oružane snage države članice Sjevernoatlantskog saveza koriste za svoje potrebe ili potrebe pratećeg civilnog osoblja dobra koja nisu nabavljena u skladu s općim pravilima oporezivanja u tuzemstvu, ako pri uvozu tih dobara ne ispunjavaju uvjete za oslobođenje iz članka 44. stavka 1. točke 31. ovoga Zakona.

(4) Stjecanjem dobara unutar Europske unije uz naknadu smatra se korištenje dobara koja je porezni obveznik za potrebe svog poslovanja ili druga osoba za njegov račun otpremila ili prevezla u tuzemstvo iz druge države članice u kojoj su ta dobra proizvedena, izvađena, obrađena, kupljena ili stečena u smislu članka 4. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona ili u koju ih je porezni obveznik uvezao za potrebe svog poslovanja.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi stjecanja dobara unutar Europske unije.

4. Trostrani posao

Članak 10.

(1) »Trostranim poslom« u smislu ovoga Zakona smatra se transakcija koju tri porezna obveznika iz tri različite države članice zaključče za ista dobra koja su prevezena ili otpremljena od prvog isporučitelja neposredno posljednjem kupcu te kada su ispunjeni uvjeti za oslobođenje iz stavka 2. ovoga članka. Navedeno se primjenjuje i kada je posljednji kupac pravna osoba koja nije porezni obveznik, a registrirana je za potrebe PDV-a.

(2) Stjecanje dobara unutar Europske unije koje je u skladu s člankom 27. stavkom 1. ovoga Zakona obavljeno u tuzemstvu oslobođeno je PDV-a pod sljedećim uvjetima:

a) porezni obveznik (stjecatelj) nema sjedište ili prebivalište i nije registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu, ali je na području Europske unije u nekoj drugoj državi članici registriran za potrebe PDV-a,

b) stjecanje dobara obavljeno je u svrhu daljnje isporuke dobara koju obavlja porezni obveznik (stjecatelj) iz točke a) ovoga stavka u tuzemstvu,

c) stečena dobra izravno se otpremaju ili prevoze iz druge države članice u kojoj porezni obveznik iz točke a) ovoga stavka nije registriran za potrebe PDV-a primatelju daljnje isporuke,

d) primatelj daljnje isporuke dobara je porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, a registrirana je za potrebe PDV-a u tuzemstvu,

e) primatelj iz točke d) ovoga stavka plaća PDV prema stavku 4. ovoga članka.

(3) Ako se primjenjuje oslobođenje u smislu stavka 2. ovoga članka, tada račun mora uz podatke iz članka 79. stavka 1. ovoga Zakona sadržavati i sljedeće podatke:

a) poziv na odredbe članka 141. Direktive Vijeća 2006/112/EZ te napomenu »prijenos porezne obveze«,

b) PDV identifikacijski broj pod kojim je porezni obveznik (stjecatelj) obavio stjecanje unutar Europske unije i daljnju isporuku dobara,

c) PDV identifikacijski broj primatelja isporuke.

(4) Kod trostranog posla primatelj oporezive isporuke dobara obavezan je platiti PDV ako su ispunjeni uvjeti iz stavaka 2. i 3. ovoga članka.

(5) Ako se radi o trostranom poslu u smislu ovoga članka, stjecatelj koji obavlja daljnju isporuku dobara u Zbirnoj prijavi mora iskazati podatke iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona.

(6) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi trostranog posla.

5. Uvoz dobara

Članak 11.

(1) Uvozom dobara smatra se svaki unos dobara u Europsku uniju koja nisu u slobodnom prometu na području Europske unije, u skladu s carinskim propisima.

(2) Osim uvoza dobara iz stavka 1. ovoga članka, uvozom dobara smatra se i unos dobara koja su u slobodnom prometu na području Europske unije, a potječu s trećih područja koja su dio carinskog područja Europske unije u skladu s carinskim propisima.

VI. MJESTO OPOREZIVANJA

1. Mjesto isporuke dobara

1.1. Mjesto isporuke dobara bez prijevoza

Članak 12.

Mjestom isporuke dobara koja se ne otpremaju niti prevoze smatra se mjesto gdje se dobra nalaze u trenutku isporuke.

1.2. Mjesto isporuke dobara s prijevozom

Članak 13.

(1) Mjestom isporuke dobara koja otprema ili prevozi isporučitelj, kupac ili treća osoba, smatra se mjesto gdje se dobra nalaze na početku otpreme ili prijevoza do kupca.

(2) Ako je mjesto iz kojeg se dobra otpremaju ili prevoze treće područje ili treća zemlja, tada se mjestom isporuke dobara koju obavi uvoznik, kao i mjestom bilo koje naknadne isporuke tih dobara, smatra država članica uvoza.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, mjestom isporuke dobara koja isporučitelj ili druga osoba za račun isporučitelja otpremi ili preveze iz države članice koja nije država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz, smatra se mjesto gdje se dobra nalaze u trenutku kad otprema ili prijevoz kupcu završava, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) dobra su isporučena poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om prema članku 5. stavku 1. točkama a) i b) ovoga Zakona, ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik,

b) ne radi se o isporuci novih prijevoznih sredstava iz članka 4. stavka 3. ovoga Zakona ili isporuci dobara nakon njihovog sastavljanja ili postavljanja sa ili bez probnog rada, koju obavi isporučitelj ili druga osoba za njegov račun.

(4) Kad su isporučena dobra prema stavku 3. ovoga članka otpremljena ili prevezena s trećeg područja ili iz treće zemlje i ako ih isporučitelj uvozi u državu članicu koja nije država članica u kojoj otprema ili prijevoz završava, smatra se da su ona otpremljena ili prevezena iz države članice uvoznice.

(5) Stavci 3. i 4. ovoga članka ne primjenjuju se na isporuke dobara koja su u cijelosti otpremljena ili prevezena u istu državu članicu u kojoj završava otprema ili prijevoz, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) isporučena dobra nisu dobra koja podliježu trošarinama u smislu članka 4. stavka 4. ovoga Zakona,

b) ukupna vrijednost takvih isporuka bez PDV-a, obavljenih pod uvjetima iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, u državu članicu u kojoj prijevoz ili otprema završava, u tekućoj kalendarskog godini nije prešla prag isporuke koji je propisala ta država članica,

c) ukupna vrijednost takvih isporuka bez PDV-a, osim proizvoda koji podliježu trošarinama, pod uvjetima iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, u državu članicu u kojoj prijevoz ili otprema završava, u prethodnoj kalendarskoj godini nije prešla prag isporuke koji je propisala ta država članica.

(6) U slučaju da ukupna vrijednost isporuka koje obavi isporučitelj u prethodnoj kalendarskoj godini, odnosno u tekućoj kalendarskoj godini prijeđe prag isporuke, koji je propisala druga država članica ili ne želi da se na njega primjenjuje prag isporuke te države članice, mjestom isporuke dobara, koja je iz tuzemstva otpremio ili prevezao isporučitelj ili druga osoba za njegov račun smatra se, pod uvjetima propisanim u stavcima 3. i 4. ovoga

članka, država članica u koju su dobra otpremljena ili prevezena iz tuzemstva. Ako isporučitelj odluči da se na njega ne primjenjuje prag isporuke koji je propisala druga država članica, obvezan je o tome obavijestiti nadležnu ispostavu Porezne uprave.

(7) U slučaju da je ukupna vrijednost isporuka koje obavi isporučitelj iz druge države članice u prethodnoj kalendarskoj godini, odnosno u tekućoj kalendarskoj godini veća od 270.000,00 kuna (prag isporuke), mjestom isporuke dobara koja je otpremio ili prevezao u tuzemstvo isporučitelj ili druga osoba za njegov račun smatra se tuzemstvo sukladno stavku 3. ovoga članka.

(8) Isporučitelj iz stavka 3. ovoga članka može bez obzira što ukupna vrijednost njegovih isporuka u prethodnoj kalendarskoj godini, odnosno u tekućoj kalendarskoj godini nije prešla prag isporuke propisan u stavku 7. ovoga članka, odlučiti da je mjesto takvih isporuka u tuzemstvu.

(9) Isporučitelj iz stavka 8. ovoga članka koji izjavi da ne želi da se na njega primjenjuje prag isporuke iz stavka 7. ovoga članka mora navedeno primjenjivati najmanje dvije kalendarske godine i mora Poreznoj upravi podnijeti zahtjev za izdavanje PDV identifikacijskog broja iz članka 77. stavka 6. ovoga Zakona.

(10) Mjesto isporuke dobara koja je otpremio ili prevezao isporučitelj, kupac ili treća osoba, a koja sastavlja ili postavlja isporučitelj ili druga osoba za njegov račun sa ili bez probnog rada, je mjesto gdje se ta dobra sastavljaju ili postavljaju.

1.3. Mjesto isporuke dobara na brodovima, u zrakoplovima ili vlakovima

Članak 14.

(1) Mjestom isporuke dobara koja su isporučena na brodovima, u zrakoplovima ili vlakovima tijekom dionice prijevoza putnika obavljenog u Europskoj uniji smatra se mjesto početka prijevoza putnika.

(2) Dionicom prijevoza putnika obavljenog u Europskoj uniji u smislu stavka 1. ovoga članka smatra se dio prijevoza koji je obavljen između mjesta početka i mjesta završetka prijevoza putnika bez zaustavljanja na području izvan Europske unije.

(3) U smislu stavka 2. ovoga članka:

a) »*mjesto početka prijevoza putnika*« je prvo predviđeno mjesto ukrcaja putnika unutar Europske unije, prema potrebi nakon zaustavljanja izvan Europske unije,

b) »*mjesto završetka prijevoza putnika*« je posljednje predviđeno mjesto iskrcaja unutar Europske unije onih putnika koji su se ukrcali u Europskoj uniji, prema potrebi prije zaustavljanja izvan Europske unije.

(4) U slučaju povratnog putovanja, povratna dionica puta smatra se zasebnom uslugom prijevoza.

1.4. Mjesto isporuke dobara putem sustava za prirodni plin, električnu energiju, grijanje ili hlađenje

Članak 15.

(1) Kod isporuke plina putem sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Europske unije ili bilo koje mreže priključene na takav sustav te isporuke električne energije, grijanja ili hlađenja preko mreža za grijanje ili hlađenje poreznom obvezniku preprodavatelju, mjestom isporuke smatra se mjesto gdje taj preprodavatelj ima sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu kojima se dobra isporučuju, a u slučaju nepostojanja takvog sjedišta ili stalne poslovne jedinice mjesto gdje je njegovo prebivalište ili uobičajeno boravište.

(2) Poreznim obveznikom preprodavateljem iz stavka 1. ovoga članka smatra se porezni obveznik kojem je osnovna djelatnost kupnja i prodaja plina, električne energije, grijanja ili hlađenja i čija je vlastita potrošnja tih proizvoda zanemariva.

(3) Pri isporuci plina putem sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Europske unije ili bilo koje mreže priključene na takav sustav, pri isporuci električne energije, grijanja ili hlađenja preko mreža za grijanje ili hlađenje, ako takva isporuka nije obuhvaćena stavcima 1. i 2. ovoga članka, mjestom isporuke smatra se mjesto gdje kupac stvarno koristi i troši ta dobra.

(4) Ako kupac iz stavka 3. ovoga članka nije u cijelosti ili djelomično stvarno potrošio prirodni plin, električnu energiju, grijanje ili hlađenje, smatra se da su ta nepotrošena dobra iskorištena i potrošena na mjestu gdje kupac kojem se dobra isporučuju ima sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu kojoj su ta dobra isporučena. U slučaju nepostojanja takvog sjedišta ili stalne poslovne jedinice smatra se da je kupac iskoristio i potrošio dobra na mjestu gdje je njegovo prebivalište ili uobičajeno boravište.

2. Mjesto obavljanja usluga

2.1. Opće odredbe

Članak 16.

U vezi određivanja mjesta obavljanja usluga primjenjuje se sljedeće:

1. porezni obveznik koji obavlja i djelatnosti ili isporuke koje se ne smatraju oporezivim isporukama dobara ili usluga u smislu članka 4. stavka 1. ovoga Zakona smatra se poreznim obveznikom u odnosu na sve usluge koje su mu obavljene,
2. pravna osoba koja nije porezni obveznik, a registrirana je za potrebe PDV-a smatra se poreznim obveznikom.

Članak 17.

(1) Mjestom obavljanja usluga poreznom obvezniku koji djeluje kao takav smatra se mjesto sjedišta tog poreznog obveznika. Ako se te usluge obavljaju stalnoj poslovnoj jedinici poreznog obveznika u mjestu koje je različito od mjesta sjedišta poreznog obveznika, mjestom obavljanja usluga smatra se sjedište stalne poslovne jedinice. Ako takvo sjedište ili stalna poslovna jedinica ne postoje, mjestom obavljanja usluga smatra se prebivalište ili uobičajeno boravište poreznog obveznika primatelja usluge.

(2) Mjestom obavljanja usluga osobi koja nije porezni obveznik smatra se mjesto u kojem porezni obveznik koji obavlja usluge ima sjedište. Ako te usluge obavlja stalna poslovna jedinica poreznog obveznika koja je u mjestu različitom od mjesta sjedišta poreznog obveznika, mjestom obavljanja usluga smatra se sjedište stalne poslovne jedinice. Ako takvo sjedište ili stalna poslovna jedinica ne postoje, mjestom obavljanja usluga smatra se prebivalište ili uobičajeno boravište poreznog obveznika koji obavlja usluge.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka o vrsti i mjestu obavljanja usluga.

2.2. Posebne odredbe

2.2.1. Posredničke usluge obavljene osobama koje nisu porezni obveznici

Članak 18.

Mjestom obavljanja usluga osobi koja nije porezni obveznik koje obavlja posrednik u tuđe ime i za tuđi račun, smatra se mjesto gdje je obavljena transakcija za koju se posreduje sukladno odredbama ovoga Zakona.

2.2.2. Usluge u vezi s nekretninama

Članak 19.

Mjestom obavljanja usluga u vezi s nekretninama, uključujući usluge stručnjaka i posrednika za prodaju nekretnina, smještaj u hotelima ili objektima slične namjene uključujući kampove za odmor ili mjesta uređena za kampiranje, davanje prava na uporabu nekretnina i usluge pripreme i koordinacije građevinskih radova, kao što su usluge arhitekata i građevinskog nadzora, smatra se mjesto gdje se nekretnina nalazi.

2.2.3. Usluge prijevoza

Članak 20.

(1) Mjestom obavljanja usluga prijevoza putnika smatra se mjesto gdje se obavlja prijevoz, razmjerno prijednim udaljenostima.

(2) Mjestom obavljanja usluga prijevoza dobara, osim prijevoza dobara unutar Europske unije, osobama koje nisu porezni obveznici smatra se mjesto gdje se obavlja prijevoz, razmjerno prijednim udaljenostima.

(3) Mjestom obavljanja usluga prijevoza dobara unutar Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici smatra se mjesto početka prijevoza.

(4) »Prijevoz dobara unutar Europske unije« je prijevoz dobara kod kojeg se mjesto početka prijevoza i mjesto završetka prijevoza nalaze na područjima dviju različitih država članica.

(5) »Mjesto početka prijevoza« je mjesto u kojemu stvarno započinje prijevoz dobara, bez obzira na udaljenost prijednu do mjesta gdje su dobra smještena, a »mjesto završetka prijevoza« je mjesto u kojemu stvarno završava prijevoz dobara.

(6) PDV se ne obračunava osobama koje nisu porezni obveznici na dio prijevoza dobara unutar Europske unije koji se obavlja na vodama koje ne pripadaju području Europske unije.

2.2.4. Usluge u kulturi i njima slične usluge, pomoćne usluge u prijevozu i usluge u vezi s pokretnim dobrima

Članak 21.

(1) Mjestom obavljanja usluga pristupa kulturnim, umjetničkim, sportskim, znanstvenim, obrazovnim, zabavnim i sličnim događanjima kao što su izložbe i sajmovi te pomoćnih usluga u vezi s tim pristupom, obavljenih poreznom obvezniku, smatra se mjesto gdje se ta događanja stvarno odvijaju.

(2) Mjestom obavljanja usluga i pomoćnih usluga u vezi s kulturnim, umjetničkim, sportskim, znanstvenim, obrazovnim, zabavnim i sličnim aktivnostima kao što su izložbe i sajmovi, uključujući obavljanje usluga organizatora takvih aktivnosti osobi koja nije porezni obveznik, smatra se mjesto gdje se te aktivnosti stvarno odvijaju.

(3) Mjestom obavljanja sljedećih usluga osobi koja nije porezni obveznik jest mjesto gdje se te usluge stvarno obavljaju:

a) pomoćne usluge u prijevozu kao što su utovar, istovar, pretovar, rukovanje i slično,

b) procjena pokretnih materijalnih dobara i radovi na takvim dobrima.

2.2.5. Usluge pripremanja hrane i usluge opskrbe pripremljenom hranom i pićem

Članak 22.

(1) Mjestom obavljanja usluga pripremanja hrane i obavljanja usluga prehrane u ugostiteljskim objektima te pripremanja i usluživanja pića u tim objektima, osim onih koje se stvarno obavljaju na brodovima, u zrakoplovima ili vlakovima tijekom dionice prijevoza putnika obavljenog unutar Europske unije smatra se mjesto gdje se te usluge stvarno obavljaju.

(2) Mjestom obavljanja usluga pripremanja hrane i obavljanja usluga prehrane te pripremanja i usluživanja pića koje se stvarno obavljaju na brodovima, u zrakoplovima ili vlakovima tijekom dionice prijevoza putnika obavljenog unutar Europske unije smatra se mjesto početka prijevoza putnika.

(3) U smislu stavka 2. ovoga članka dionica prijevoza putnika obavljenog unutar Europske unije je dio prijevoza, bez zaustavljanja izvan Europske unije, između mjesta početka i mjesta završetka prijevoza putnika.

(4) Mjestom početka i mjestom završetka prijevoza putnika u smislu stavka 3. ovoga članka kao i u slučaju povratnog putovanja, smatraju se mjesta prijevoza putnika određena člankom 14. stavcima 3. i 4. ovoga Zakona.

2.2.6. Iznajmljivanje prijevoznih sredstava

Članak 23.

(1) Mjestom obavljanja usluga kratkotrajnog iznajmljivanja prijevoznih sredstava smatra se mjesto gdje se ta prijevozna sredstva stvarno stavljaju na raspolaganje primatelju usluge.

(2) Mjesto iznajmljivanja prijevoznih sredstava, osim kratkotrajnog iznajmljivanja, osobi koja nije porezni obveznik je mjesto gdje ta osoba ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište.

(3) Neovisno od stavka 2. ovoga članka, mjestom iznajmljivanja plovila za razonodu osobi koja nije porezni obveznik, osim kratkotrajnog iznajmljivanja, smatra se mjesto gdje je to plovilo stvarno stavljeno na raspolaganje korisniku, ako tu uslugu obavi isporučitelj iz mjesta u kojem ima sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu koja se nalazi u tom mjestu.

(4) U smislu ovoga članka kratkotrajnim iznajmljivanjem smatra se neprekidno posjedovanje ili korištenje prijevoznog sredstva tijekom razdoblja koje traje najviše 30 dana, odnosno, u slučaju plovila, najviše 90 dana.

2.2.7. Ostale usluge

Članak 24.

(1) Mjestom obavljanja sljedećih usluga osobi koja nije porezni obveznik i koja ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište izvan Europske unije smatra se mjesto gdje taj primatelj usluga ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište:

a) prijenos i ustupanje autorskih prava, патената, licencija, zaštitnog znakovlja i sličnih prava,

b) usluge oglašavanja,

c) usluge konzultanata, inženjera, odvjetnika, računovođa, prevoditelja i druge slične usluge savjetovanja,

d) usluge obrade podataka,

e) ustupanje informacija, uključujući i informacije o poslovnim postupcima i iskustvu,

f) bankarske i financijske transakcije, transakcije osiguranja uključujući reosiguranje, uz izuzetak iznajmljivanja sefova,

g) ustupanje osoblja,

h) iznajmljivanje pokretne materijalne imovine, osim svih prijevoznih sredstava,

i) suzdržavanje od obavljanja, u cijelosti ili djelomično, gospodarske djelatnosti ili prava navedenih u ovom stavku,

j) omogućavanje pristupa do sustava za prirodni plin koji se nalazi na području Europske unije ili do bilo koje mreže koja je priključena na takav sustav, te do sustava za električnu energiju ili mreža za grijanje ili hlađenje i prijevoza ili prijenosa putem tih sustava ili mreža, te obavljanje drugih usluga koje su s time izravno povezane,

k) telekomunikacijske usluge,

l) usluge radijskog i televizijskog emitiranja,

m) elektronički obavljene usluge iz članka 118. točke 2. ovoga Zakona. Ako porezni obveznik koji obavlja usluge i primatelj usluga komuniciraju putem elektroničke pošte, ne radi se o elektronički obavljenoj usluzi.

(2) »*Telekomunikacijskim uslugama*« u smislu ovoga Zakona smatraju se usluge koje se odnose na prenošenje, emitiranje i prijem signala, teksta, slika i zvukova ili informacija bilo koje vrste putem žica, radija, optičkih ili drugih elektromagnetskih sustava, uključujući s tim uslugama povezani prijenos ili ustupanje prava na korištenje kapaciteta za takvo prenošenje, emitiranje ili prijem. Telekomunikacijske usluge u smislu ovoga Zakona uključuju i omogućavanje pristupa globalnim informacijskim mrežama.

2.2.8. Izbjegavanje dvostrukog oporezivanja ili neoporezivanja

Članak 25.

(1) Ministar financija može radi izbjegavanja dvostrukog oporezivanja, neoporezivanja ili narušavanja načela tržišnog natjecanja pravilnikom propisati da se za usluge iz članaka 17., 23. i 24. ovoga Zakona, osim usluga navedenih u članku 24. stavku 1. točki m) ovoga Zakona, osobama koje nisu porezni obveznici i nemaju sjedište u Europskoj uniji, smatra:

a) da je mjesto obavljanja tih usluga koje se nalazi u tuzemstvu, izvan Europske unije, ako se te usluge stvarno koriste izvan Europske unije,

b) da je mjesto obavljanja tih usluge koje se nalazi izvan Europske unije, u tuzemstvu, ako se te usluge stvarno koriste u tuzemstvu.

(2) Neovisno o stavku 1. ovoga članka, ako porezni obveznik sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom iz koje se obavljaju usluge, prebivalištem ili uobičajenim boravištem izvan Europske unije obavlja usluge iz članka 24. stavka 1. točaka k) i l) ovoga Zakona osobama koje nisu porezni obveznici i koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, mjestom obavljanja usluga smatra se tuzemstvo, ako se navedene usluge stvarno koriste u tuzemstvu.

2.2.9. Elektronički obavljene usluge osobama koje nisu porezni obveznici

Članak 26.

Mjestom obavljanja elektronički obavljenih usluga prema članku 24. stavku 1. točki m) ovoga Zakona koje obave porezni obveznici sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom iz koje se te usluge obavljaju, prebivalištem ili uobičajenim boravištem izvan Europske unije osobama koje nisu porezni obveznici i imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije smatra se mjesto gdje osoba koja nije porezni obveznik ima sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište.

3. Mjesto stjecanja dobara unutar Europske unije

Članak 27.

(1) Mjestom stjecanja dobara unutar Europske unije smatra se mjesto gdje završava otprema ili prijevoz dobara stjecatelju.

(2) Neovisno o stavku 1. ovoga članka, mjestom stjecanja dobara unutar Europske unije u smislu članka 4. stavka 1. točke 2.a) ovoga Zakona smatra se područje države članice koja je stjecatelju izdala PDV identifikacijski broj pod kojim je stjecatelj stekao ta dobra, osim ako stjecatelj dokaže da je na stečena dobra PDV bio obračunan u skladu sa stavkom 1. ovoga članka.

(3) Ako stjecatelj dokaže da je PDV na stjecanje obračunan u državi članici u kojoj je otprema ili prijevoz dobara završio, porezna osnovica se odgovarajuće umanjuje u državi članici koja je stjecatelju izdala PDV identifikacijski broj pod kojim je stekao ta dobra.

(4) Neovisno o stavku 2. ovoga članka smatra se da je PDV obračunan na stjecanje dobara unutar Europske unije u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, ako stjecatelj:

a) dokaže da je stjecanje obavio u svrhu daljnje isporuke na području države članice u skladu sa stavkom 1. ovoga članka za koju je primatelj dobara obvezan platiti PDV u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 3. ovoga Zakona,

b) podnese Zbirnu prijavu u skladu s člancima 88. i 89. ovoga Zakona.

4. Mjesto uvoza dobara

Članak 28.

(1) Mjesto uvoza dobara je država članica na čijem se području dobra nalaze pri unosu u Europsku uniju.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako su pri unosu u Europsku uniju dobra koja se ne nalaze u slobodnom prometu stavljena u jedan od postupaka iz članka 51. stavka 1. ovoga Zakona, postupak privremenog uvoza s potpunim oslobođenjem od plaćanja carine ili postupcima provoza strane robe u skladu s carinskim propisima, mjesto uvoza takvih dobara je država članica na čijem se području za ta dobra prestanu primjenjivati navedeni postupci.

(3) Ako se pri unosu u Europsku uniju dobra koja se nalaze u slobodnom prometu stave u jedan od postupaka iz članka 55. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, mjesto uvoza dobara je država članica na čijem se području za ta dobra prestanu primjenjivati ti postupci.

VII. NASTANAK OPOREZIVOG DOGAĐAJA I OBVEZE OBRAČUNA PDV-a

1. Opće odredbe

Članak 29.

(1) »Oporezivi događaj« je događaj na temelju kojeg su ispunjeni pravni uvjeti potrebni za nastanak obveze obračuna PDV-a.

(2) »Obveza obračuna PDV-a« nastaje u trenutku kada Porezna uprava temeljem odredbi ovoga Zakona ima pravo potraživati PDV od osobe koja ga je obvezna platiti, iako je vrijeme plaćanja PDV-a odgođeno.

2. Isporuka dobara ili obavljanje usluga

Članak 30.

- (1) Oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju kada su dobra isporučena ili usluge obavljene.
- (2) Ako se za isporuke dobara, osim onih iz članka 7. stavka 2. točke b) ovoga Zakona, ili obavljanje usluga kontinuirano izdaju računi ili se kontinuirano obavljaju plaćanja smatra se da su dobra isporučena i usluge obavljene po isteku razdoblja na koje se takvi računi ili plaćanja odnose.
- (3) Kontinuirane isporuke dobara koje se obavljaju u razdoblju duljem od jednog kalendarskog mjeseca, koja su otpremljena ili prevezena u državu članicu u kojoj nije započela otprema ili prijevoz tih dobara i koja porezni obveznik radi obavljanja gospodarske djelatnosti isporučuje ili premješta uz primjenu oslobođenja od PDV-a u drugu državu članicu u skladu s odredbama članka 41. stavka 1. ovoga Zakona smatrat će se obavljenima istekom svakog kalendarskog mjeseca sve dok ne završi isporučivanje.
- (4) Usluge za koje je primatelj usluga obavezan platiti PDV prema članku 75. stavku 1. točki 6. ovoga Zakona, a koje se kontinuirano obavljaju u razdoblju duljem od godinu dana i za koje u tom razdoblju nisu izdani računi ili nije obavljeno plaćanje smatraju se obavljenima nakon isteka svake kalendarske godine, sve dok se ne obustavi obavljanje tih usluga.
- (5) Za primljene predujmove obveza obračuna PDV-a na primljeni iznos nastaje u trenutku primitka predujma.
- (6) Ako je isporuka dobara ili usluga obavljena, a nije izdan račun, obveza obračuna PDV-a nastaje kada je nastao oporezivi događaj.
- (7) Obveza obračuna PDV-a za isporuke dobara iz članka 7. stavaka 3. i 8. ovoga Zakona te za usluge iz članka 8. stavka 3. ovoga Zakona nastaje kada je nastao oporezivi događaj.
- (8) Kada se u skladu s odredbama članka 41. stavka 1. ovoga Zakona dobra otpremaju ili prevoze u državu članicu u kojoj nije započela otprema ili prijevoz tih dobara ili kada porezni obveznik ta dobra premješta u drugu državu članicu radi obavljanja gospodarske djelatnosti, PDV se obračunava u trenutku izdavanja računa ili po isteku roka iz članka 78. stavka 4. ovoga Zakona, ako račun do tada nije izdan.
- (9) Odredbe stavaka 3. i 6. ovoga članka ne primjenjuju se na isporuke i premještanje dobara iz stavka 8. ovoga članka.
- (10) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuju se i u slučajevima iz članka 79. stavaka 10. i 11. ovoga Zakona.
- (11) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka o nastanku oporezivog događaja i obveze obračuna PDV-a.

3. Stjecanje dobara unutar Europske unije

Članak 31.

- (1) Oporezivi događaj nastaje u trenutku stjecanja dobara unutar Europske unije. Smatra se da je stjecanje dobara unutar Europske unije obavljeno kada se isporuka sličnih dobara smatra obavljenom u tuzemstvu.
- (2) Obveza obračuna PDV-a kod stjecanja dobara unutar Europske unije nastaje u trenutku izdavanja računa ili istekom roka iz članka 78. stavka 4. ovoga Zakona ako račun do tada nije izdan.

4. Uvoz dobara

Članak 32.

- (1) Oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a pri uvozu dobara nastaje u trenutku uvoza dobara.

(2) Ako se pri unosu dobara u Europsku uniju primjenjuje jedan od postupaka iz članka 51. stavka 1. i članka 55. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona ili postupak privremenog uvoza s potpunim oslobođenjem od carine ili postupak provoza strane robe, u skladu s carinskim propisima, oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaje kada dobra prestanu biti predmetom tih postupaka.

(3) Ako uvezena dobra iz stavka 2. ovoga članka podliježu carini, poljoprivrednim pristojbama ili pristojbama s jednakim učinkom koje su utvrđene u skladu sa zajedničkom politikom Europske unije, oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaje kada se ispune uvjeti za obračun i naplatu tih davanja.

(4) Ako uvezena dobra ne podliježu davanjima navedenima u stavku 3. ovoga članka, oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaje u trenutku kada bi prema carinskim propisima nastala obveza obračuna carine, da je propisana.

VIII. POREZNA OSNOVICA

1. Porezna osnovica kod isporuke dobara i obavljanja usluga

Članak 33.

(1) Poreznom osnovicom pri isporuci dobara i usluga smatra se naknada koju čini sve ono što je isporučitelj primio ili treba primiti od kupca ili neke druge osobe za te isporuke uključujući iznose subvencija koji su izravno povezani s cijenom isporučenih dobara ili usluga.

(2) U poreznu osnovicu uračunavaju se iznosi poreza, carina, pristojbi i sličnih davanja, osim PDV-a, te sporedni troškovi kao što su provizije, troškovi pakiranja, prijevoza i osiguranja koje isporučitelj dobara ili usluga zaračunava kupcu ili primatelju.

(3) U poreznu osnovicu ne ulaze sniženja cijena, odnosno popusti zbog prijevremenog plaćanja i popusti što se kupcu odobri u trenutku isporuke, kao ni iznosi koje porezni obveznik zaračuna ili primi od kupca kao povrat za izdatke koje je platio u njegovo ime i za njegov račun i koje u evidencije unosi kao prolazne stavke. Porezni obveznik mora imati dokaze o iznosu izdataka u vezi s prolaznim stavkama i ne može odbiti PDV ako je na njih obračunan.

(4) Porezna osnovica kod isporuka dobara iz članka 7. stavaka 3. i 8. ovoga Zakona je nabavna cijena tih ili sličnih dobara, a ako je ta cijena nepoznata, visina troškova utvrđenih u trenutku isporuke.

(5) Porezna osnovica kod usluga iz članka 8. stavka 3. ovoga Zakona je ukupni trošak obavljanja usluga.

(6) Kod premještanja dobara u drugu državu članicu u smislu članka 7. stavaka 5. i 7. ovoga Zakona porezna osnovica je nabavna cijena tih ili sličnih dobara, a ako je ta cijena nepoznata, visina troškova utvrđenih u trenutku premještanja dobara.

(7) Ako se porezna osnovica promijeni naknadno zbog opoziva, različitih vrsta popusta ili nemogućnosti naplate, tada porezni obveznik koji je isporučio dobra ili obavio uslugu može ispraviti iznos PDV-a ako porezni obveznik kome su isporučena dobra ili obavljene usluge ispravi odbitak pretporeza i o tome pisano izvijesti isporučitelja.

(8) U poreznu osnovicu ne ulazi trošak povratne ambalaže o kojoj se vodi posebna evidencija.

(9) U slučaju isporuka dobara i obavljanja usluga osobama koje su u obiteljskim i drugim bliskim osobnim vezama s poreznim obveznikom te u slučaju postojanja financijskih i pravnih veza, uključujući odnose poslodavca i zaposlenika kao i članova njihovih obitelji, veza na temelju članstva, upravljanja ili vlasništva, poreznom osnovicom smatra se tržišna vrijednost u smislu stavka 10. ovoga članka ako je:

a) naknada niža od tržišne vrijednosti, a primatelj isporuke nema pravo na odbitak pretporeza u cijelosti u smislu ovoga Zakona,

b) naknada niža od tržišne vrijednosti, a isporučitelj nema pravo na odbitak pretporeza u cijelosti u smislu ovoga Zakona i radi se o isporukama koje su oslobođene PDV-a u skladu s odredbama članka 39. stavka 1. i članka 40. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona,

c) naknada viša od tržišne vrijednosti, a isporučitelj nema pravo na odbitak pretporeza u cijelosti u smislu ovoga Zakona.

(10) Tržišnom vrijednosti smatra se ukupni iznos kojeg bi kupac ili naručitelj u trenutku isporuke dobra ili obavljene usluge prema načelu nenarušavanja tržišnog natjecanja morao platiti isporučitelju dobara ili pružatelju usluge u tuzemstvu. Ako se ne može utvrditi usporediva isporuka dobara ili usluga, tada se tržišnom vrijednosti smatra:

a) kada je riječ o dobrima, iznos koji nije niži od nabavne cijene tih ili sličnih dobara ili ako je ta cijena nepoznata, ukupna visina utvrđenih troškova u trenutku isporuke,

b) kada je riječ o uslugama, iznos koji nije niži od ukupnih utvrđenih troškova obavljanja usluga koje snosi porezni obveznik.

(11) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka o poreznoj osnovici.

2. Porezna osnovica kod stjecanja dobara unutar Europske unije

Članak 34.

(1) Porezna osnovica kod stjecanja dobara unutar Europske unije je naknada koja se utvrđuje temeljem članka 33. ovoga Zakona za isporuke istih dobara u tuzemstvu. U slučaju stjecanja dobara iz članka 9. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona, porezna osnovica je nabavna cijena tih ili sličnih dobara ili, ako je ta cijena nepoznata, visina troškova utvrđenih u trenutku isporuke.

(2) U poreznu osnovicu u smislu stavka 1. ovoga članka, uključuju se i trošarine što ih je stjecatelj dobara koja podliježu trošarinama unutar Europske unije obvezan platiti ili je platio.

(3) Ako nakon stjecanja dobara unutar Europske unije stjecatelj dobara ostvari povrat trošarine plaćene u državi članici u kojoj je započela otprema ili prijevoz tih dobara, porezna osnovica kod stjecanja dobara odgovarajuće će se umanjiti.

3. Porezna osnovica kod uvoza dobara u Europsku uniju

Članak 35.

(1) Poreznu osnovicu pri uvozu dobara iz članka 4. stavka 1. točke 4. ovoga Zakona čini carinska vrijednost utvrđena prema carinskim propisima.

(2) Ako nisu uključeni u carinsku vrijednost, u poreznu osnovicu pri uvozu bit će uključeni:

a) porezi, carine, pristojbe i slična davanja koja se plaćaju izvan države članice uvoznice te davanja koja se plaćaju pri uvozu, osim PDV-a,

b) sporedni troškovi kao što su provizije, troškovi pakiranja, prijevoza i osiguranja, nastali do prvog mjesta odredišta unutar područja države članice uvoznice, kao i oni koji nastanu pri prijevozu do drugog mjesta odredišta unutar Europske unije, ako je to drugo mjesto poznato u vrijeme nastanka oporezivog događaja.

(3) »Prvo mjesto odredišta« iz stavka 2. točke b) ovoga članka je mjesto navedeno na tovarnom listu ili bilo kojoj drugoj prijevoznoj ispravi na temelju koje se dobra uvoze. Ako takvo mjesto u ispravi nije navedeno, prvim mjestom odredišta smatra se mjesto prvog pretovara dobara u državi članici uvoznici.

(4) Ako se neka dobra privremeno izvezu iz Europske unije te se ponovo uvezu nakon što su izvan Europske unije popravljena, obrađena ili prilagođena, doradena ili prerađena tada se porezna osnovica, iznimno od stavka 1. ovoga članka, utvrđuje prema naknadi zaračunanoj za te usluge. Ako takva naknada nije zaračunana, tada se porezna osnovica utvrđuje prema vrijednosti naknade zaračunane za popravak, obradu, prilagodbu, doradu ili preradu u skladu s carinskim propisima.

(5) U poreznu osnovicu ne uključuju se:

- a) sniženja cijena zbog popusta za prijevremeno plaćanje,
- b) popusti na cijenu i rabati odobreni i obračunani kupcu u trenutku uvoza.

(6) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka o poreznoj osnovici kod uvoza dobara.

4. Druge odredbe

Članak 36.

(1) Ako su elementi za utvrđivanje porezne osnovice pri uvozu dobara izraženi u stranoj valuti, tečaj se utvrđuje u skladu s propisima Europske unije kojima se uređuje izračunavanje carinske vrijednosti.

(2) Ako su elementi za utvrđivanje porezne osnovice, osim pri uvozu dobara, utvrđeni u stranoj valuti, za preračun u kune koristi se srednji tečaj Hrvatske narodne banke na dan nastanka obveze obračuna PDV-a.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, porezni obveznik može primijeniti tečaj koji na dan nastanka obveze obračuna PDV-a objavi Europska središnja banka. Konverzija drugih valuta koje nisu euro vršit će se primjenom tečaja svake valute za euro.

IX. STOPE PDV-a

1. Primjena stopa PDV-a

Članak 37.

(1) PDV se obračunava po stopi koja je na snazi u trenutku nastanka oporezivog događaja.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, PDV se obračunava po stopi koja je na snazi u trenutku nastanka obveze obračuna PDV-a:

- a) u slučaju stjecanja dobara unutar Europske unije,
- b) u slučajevima iz članka 32. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona.

(3) Na stjecanje dobara unutar Europske unije obavljeno u tuzemstvu primjenjuje se stopa PDV-a koja se za takva dobra primjenjuje u tuzemstvu.

2. Stope PDV-a

Članak 38.

(1) PDV se obračunava i plaća po stopi 25%.

(2) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi 5% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

a) sve vrste kruha,

b) sve vrste mlijeka (kravlje, ovčje, kozje), koje se stavlja u promet pod istim nazivom u tekućem stanju, svježe, pasterizirano, homogenizirano, kondenzirano (osim kiselog mlijeka, jogurta, kefira, čokoladnog mlijeka i drugih mliječnih proizvoda), nadomjestke za majčino mlijeko,

c) knjige stručnog, znanstvenog, umjetničkog, kulturnog i obrazovnog sadržaja, udžbenike za pedagoški odgoj i obrazovanje, za osnovnoškolsko, srednjoškolsko i visokoškolsko obrazovanje, u svim fizičkim oblicima,

d) lijekove određene u skladu s Odlukom o utvrđivanju Liste lijekova Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje,

e) medicinsku opremu, pomagala i druge sprave koje se koriste za ublažavanje liječenja invalidnosti isključivo za osobnu uporabu invalida propisane Pravilnikom o ortopedskim i drugim pomagalima Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje,

f) kino ulaznice,

g) novine novinskog nakladnika koji ima statut medija, otisnute na papiru koje izlaze dnevno i kao opće-informativni tisak objavljuju novinarske autorske tekstove u opsegu od najmanje 25.000 riječi u primjerku dnevnog izdanja, osim onih koje u cijelosti ili većim dijelom sadrže oglase ili služe oglašavanju,

h) znanstvene časopise.

(3) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi 10% na isporuke sljedećih dobara i usluga:

a) usluge smještaja ili smještaja s doručkom, polupansiona ili punog pansiona u hotelima ili objektima slične namjene, uključujući smještaj za vrijeme odmora, iznajmljivanje prostora u kampovima za odmor ili u mjestima određenima za kampiranje te smještaj u plovnim objektima nautičkog turizma,

b) usluge pripremanja hrane i obavljanje usluga prehrane u ugostiteljskim objektima te pripremanje i usluživanje bezalkoholnih pića i napitaka, vina i piva u tim objektima,

c) novine i časopise novinskog nakladnika koji ima statut medija, osim onih iz stavka 2. točke g) ovoga članka, otisnute na papiru te osim onih koji u cijelosti ili u većem dijelu sadrže oglase ili služe oglašavanju,

d) jestiva ulja i masti, biljnog i životinjskog podrijetla,

e) dječju hranu i prerađenu hranu na bazi žitarica za dojenčad i malu djecu,

f) isporuku vode, osim vode koja se stavlja na tržište u bocama ili u drugoj ambalaži,

g) bijeli šećer od trske i šećerne repe koji se na tržište stavlja u kristalnom obliku,

h) ulaznice za koncerte,

i) časopise za kulturu i umjetnost.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi primjene snižene stope PDV-a.

X. OSLOBOĐENJA OD PDV-a

1. Oslobodjenja za određene djelatnosti od javnog interesa

Članak 39.

(1) PDV-a je oslobođeno:

- a) univerzalna poštanska usluga i s njom povezane isporuke pratećih dobara osim prijevoza putnika i telekomunikacijskih usluga,
- b) bolnička i medicinska njega i s time usko povezane djelatnosti koje obavljaju tijela s javnim ovlastima ili koje, u uvjetima koji su u socijalnom smislu slični uvjetima koji se primjenjuju na tijela s javnim ovlastima, obavljaju bolnice, centri za liječenje ili medicinsku dijagnostiku i druge priznate ustanove slične prirode,
- c) obavljanje medicinske njege u okviru bavljenja medicinskim i pomoćnim medicinskim zanimanjima,
- d) isporuke ljudskih organa, krvi i majčinog mlijeka,
- e) usluge što ih obavljaju dentalni tehničari te isporuka zubnih/protetskih nadomjestaka koje isporučuju dentalni tehničari i doktori dentalne medicine,
- f) usluge što ih za svoje članove obavljaju udruženja osoba koja obavljaju djelatnosti oslobođene PDV-a ili za koje nisu porezni obveznici, ako su te usluge namijenjene neposredno za obavljanje njihove djelatnosti, uz uvjet da ta udruženja od svojih članova za obavljene usluge zahtijevaju samo nadoknadu njihova dijela ukupnih troškova i da takvo oslobođenje ne dovodi do narušavanja načela tržišnog natjecanja,
- g) usluge i isporuke dobara povezane sa socijalnom skrbi, uključujući one što ih obavljaju i isporučuju domovi za starije i nemoćne osobe, ustanove, tijela s javnim ovlastima ili druge osobe slične prirode,
- h) usluge i isporuke dobara povezane sa zaštitom djece i mladeži što ih obavljaju ustanove, tijela s javnim ovlastima ili druge osobe slične prirode,
- i) obrazovanje djece i mladeži, školsko ili sveučilišno obrazovanje, stručno osposobljavanje i prekvalifikacija, uključujući s time usko povezane usluge i dobra, koje obavljaju tijela s javnim ovlastima ili druge osobe, koje imaju slične ciljeve,
- j) nastava što je privatno održavaju nastavnici i koja obuhvaća osnovnoškolsko, srednjoškolsko i visokoškolsko obrazovanje,
- k) ustupanje osoblja vjerskih ili filozofskih institucija u svrhe propisane točkama b), g), h) i i) ovoga članka kojima je cilj duhovna skrb,
- l) usluge i s njima usko povezane isporuke dobara koje neprofitne pravne osobe čiji su ciljevi političke, sindikalne, vjerske, domoljubne, filozofske, dobrotvorne ili druge općekorisne naravi obavljaju svojim članovima u njihovom zajedničkom interesu u zamjenu za članarinu utvrđenu u skladu s pravilima tih osoba, pod uvjetom da to oslobođenje neće narušiti načela tržišnog natjecanja,
- m) usluge usko povezane uz sport ili tjelesni odgoj što ih obavljaju neprofitne pravne osobe osobama koje se bave sportom ili sudjeluju u tjelesnom odgoju,
- n) usluge u kulturi i s njima usko povezane isporuke dobara, koje obavljaju ustanove u kulturi, tijela s javnim ovlastima ili druge pravne osobe u kulturi,
- o) usluge i isporuke dobara koje obavljaju pravne osobe čije su djelatnosti oslobođene PDV-a u skladu s odredbama točaka b), g), h), i), l), m) i n) ovoga članka u vezi s događanjima organiziranim za prikupljanje sredstava isključivo u njihovu korist, pod uvjetom da oslobođenje neće narušiti načela tržišnog natjecanja,

p) usluge prijevoza bolesnih ili ozlijeđenih osoba u vozilima posebno izrađenima za tu svrhu koje obavljaju ovlaštene osobe,

r) djelatnosti javnog radija i televizije, osim komercijalnih.

(2) Oslobođenje od plaćanja PDV-a ne primjenjuje se za isporuke dobara ili usluga iz stavka 1. točaka b), g), h), i), l), m) i n) ovoga članka ako:

a) te isporuke dobara ili usluga nisu neophodne za isporuke oslobođene PDV-a ili

b) je njihova osnovna svrha ostvarenje dodatnih prihoda za navedene osobe, obavljanjem isporuka kojima izravno konkuriraju isporukama poreznih obveznika koji obračunavaju PDV.

(3) Plaćanja PDV-a oslobođene su isporuke dobara ili usluga iz stavka 1. točaka b), g), h), i), l), m) i n) ovoga članka ako ih obavljaju ostale osobe na koje nisu prenijete javne ovlasti, pod uvjetom da ne teže ostvarivanju dobiti te ako se dobit ipak ostvari da se ne raspodjeljuje, nego se koristi za nastavak ili poboljšanje obavljanja usluga.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi oslobođenja od PDV-a za djelatnosti od javnog interesa te u vezi osoba na koje se oslobođenje primjenjuje.

2. Oslobođenja za ostale djelatnosti

Članak 40.

(1) PDV-a su oslobođene:

a) transakcije osiguranja i reosiguranja, uključujući s njima povezane usluge što ih obavljaju posrednici u osiguranju i reosiguranju i zastupnici u osiguranju,

b) odobravanje kredita i zajmova, uključujući i posredovanje u tim poslovima te upravljanje kreditima ili zajmovima kada to čini osoba koja ih odobrava,

c) ugovaranje kreditnih garancija i svi drugi poslovi po kreditnim garancijama ili kojemu drugom osiguranju novca te upravljanje kreditnim garancijama kada to čini osoba koja odobrava kredit,

d) transakcije, uključujući posredovanje, u vezi sa štednim, tekućim i žiroračunima, plaćanjima, transferima, dugovima, čekovima i drugim prenosivim instrumentima, osim naplate duga,

e) transakcije, uključujući posredovanje, u vezi s valutama, novčanicama i kovanicama koje se koriste kao zakonsko sredstvo plaćanja, osim kolekcionarskih predmeta, odnosno kovanica od zlata, srebra ili drugog metala te novčanica koje se u pravilu ne koriste kao zakonsko sredstvo plaćanja ili kovanica od numizmatičkog interesa,

f) transakcije, uključujući posredovanje, osim upravljanja i pohrane, u vezi s dionicama, udjelima u trgovačkim društvima ili udruženjima, obveznicama i drugim vrijednosnim papirima, uz iznimku dokumenata kojima se utvrđuje neko pravo nad dobrima te prava ili vrijednosnih papira kojima se utvrđuju određena prava na nekretninama,

g) usluge upravljanja investicijskim fondovima,

h) isporuka poštanskih maraka po nominalnoj vrijednosti za poštanske usluge u tuzemstvu te državnih i drugih sličnih biljega,

i) priređivanje lutrijskih igara, igara na sreću u casinima, igara klađenja i igara na sreću na automatima,

j) isporuka građevina ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se one nalaze, osim isporuka prije prvog nastanjenja odnosno korištenja ili isporuka kod kojih od datuma prvog nastanjenja odnosno korištenja do datuma sljedeće isporuke nije proteklo više od dvije godine. Građevinom u smislu ovoga Zakona smatra se objekt pričvršćen za zemlju ili učvršćen u zemlji,

k) isporuka zemljišta, osim građevinskog zemljišta,

l) najam stambenih prostorija.

(2) PDV-a su oslobođene isporuke dobara koja se koriste isključivo za djelatnosti oslobođene PDV-a na temelju članka 39. stavka 1. ovoga Zakona i odredbi stavka 1. ovoga članka te isporuke dobara za čije stjecanje ili nabavu odnosno uporabu nije bio moguć odbitak pretporeza prema članku 61. stavku 1. ovoga Zakona.

(3) Porezni obveznik ima pravo izbora za oporezivanje ako povremeno odobrava kredite i zajmove povezane s obavljanjem isporuka dobara i usluga.

(4) Porezni obveznik ima pravo izbora za oporezivanje isporuka navedenih u stavku 1. točkama j) i k) ovoga članka pod uvjetom da je kupac porezni obveznik koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti. Pravo izbora za oporezivanje i pravo na odbitak pretporeza može se primijeniti u trenutku isporuke, o čemu isporučitelj i kupac moraju izvijestiti nadležnu ispostavu Porezne uprave.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi oslobođenja od PDV-a za ostale djelatnosti.

3. Oslobođenja za transakcije unutar Europske unije

3.1. Oslobođenja za isporuke dobara unutar Europske unije

Članak 41.

(1) PDV-a su oslobođene:

a) isporuke dobara koje prodavatelj ili osoba koja stječe dobro ili druga osoba za njihov račun otpremi ili preveze iz tuzemstva u drugu državu članicu drugom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, a koji djeluju kao takvi u toj drugoj državi članici,

b) isporuke novih prijevoznih sredstava koja prodavatelj, kupac ili druga osoba za njihov račun otpremi ili preveze iz tuzemstva u drugu državu članicu poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om ili bilo kojoj drugoj osobi koja nije porezni obveznik,

c) isporuke dobara koja podliježu trošarinama koja prodavatelj, kupac ili druga osoba za njihov račun otpremi ili preveze iz tuzemstva u drugu državu članicu poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja dobara unutar Europske unije, osim dobara koja podliježu trošarinama, nisu predmet oporezivanja PDV-om, ako su ta dobra otpremljena ili prevezena u skladu s propisima koji uređuju trošarine,

d) isporuke dobara koja se premještaju u drugu državu članicu, za koje bi postojalo pravo na oslobođenje prema točkama a), b) i c) ovoga stavka da su obavljene drugom poreznom obvezniku.

(2) Oslobođenje iz stavka 1. točke a) ovoga članka ne primjenjuje se na isporuku dobara koju obavi mali porezni obveznik iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona te na isporuku dobara obavljenu poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, čija stjecanja dobara unutar Europske unije nisu predmet oporezivanja PDV-om u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkama a) i b) ovoga Zakona.

(3) Oslobođenje iz stavka 1. točke c) ovoga članka ne primjenjuje se na isporuku dobara koja podliježu trošarinama koju obavi mali porezni obveznik iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona.

(4) Oslobođenje iz stavka 1. točaka a), c) i d) ovoga članka ne primjenjuje se na isporuku dobara na koja se primjenjuje posebni postupak oporezivanja marže za rabljena dobra, umjetnička djela, kolekcionarske ili antikne predmete ili posebni postupak za prodaju putem javne dražbe.

3.2. Oslobođenja za stjecanje dobara unutar Europske unije

Članak 42.

PDV-a je oslobođeno stjecanje dobara unutar Europske unije:

a) ako bi isporuka tih dobara koju obavi porezni obveznik u tuzemstvu bila u svakom slučaju oslobođena plaćanja PDV-a,

b) ako bi uvoz tih dobara prema članku 44. stavku 1. točkama 1. do 25. i članku 44. stavku 1. točkama 27. do 34. ovoga Zakona bio u svakom slučaju oslobođen plaćanja PDV-a,

c) za koje bi stjecatelj u svakom slučaju sukladno člancima 67. i 68. ovoga Zakona imao pravo na povrat cjelokupnog iznosa PDV-a koji je obavezan platiti prema članku 4. stavku 1. točki 2. ovoga Zakona.

3.3. Oslobođenja za određene usluge prijevoza

Članak 43.

(1) Plaćanja PDV-a oslobođene su usluge prijevoza unutar Europske unije kod prijevoza dobara na otoke i s otoka koji čine autonomno područje Azori i Madeira te prijevoz dobara između tih otoka.

(2) Plaćanja PDV-a oslobođena je usluga međunarodnog prijevoza putnika, osim cestovnog i željezničkog prijevoza.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi primjene stavka 2. ovoga članka.

4. Oslobođenja pri uvozu

Članak 44.

(1) PDV-a je oslobođen:

1. konačni uvoz dobara čija bi isporuka koju obavi porezni obveznik u svim slučajevima bila oslobođena plaćanja PDV-a na području Republike Hrvatske,

2. uvoz dobara nekomercijalne naravi u osobnoj prtljazi putnika,

3. uvoz osobne imovine koju pri preseljenju u Republiku Hrvatsku uvoze fizičke osobe koje su prethodno izvan Europske unije boravile neprekidno najmanje 12 mjeseci. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića i prerađevine, komercijalna prijevozna sredstva i dobra koja se koriste za obavljanje djelatnosti ili zanimanja,

4. uvoz dobara koja pripadaju osobama koje su prethodno izvan Europske unije boravile neprekidno najmanje 12 mjeseci, a preseljavaju u Republiku Hrvatsku radi sklapanja braka. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića i duhanske prerađevine,

5. uvoz osobne imovine koje su hrvatski i strani državljani s uobičajenim boravištem u Republici Hrvatskoj naslijedili izvan Europske unije. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske prerađevine, komercijalna prijevozna sredstva, predmete koji se koriste za obavljanje djelatnosti ili zanimanja, zalihe sirovina i gotove proizvode ili poluproizvode te stoku i zalihe poljoprivrednih proizvoda čije količine premašuju uobičajene obiteljske potrebe,
6. uvoz opreme koju za vlastite potrebe i potrebe školovanja unose učenici i studenti koji u Republiku Hrvatsku dolaze zbog školovanja,
7. uvoz dobara nekomercijalne naravi sadržanih u malim pošiljkama. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske prerađevine, čaj, parfeme i toaletne vode,
8. uvoz dobara poslovne imovine koju radi nastavka obustavljene gospodarske djelatnosti i prijenosa djelatnosti uvozi porezni obveznik u Republiku Hrvatsku. Oslobođenje se ne odnosi na prijevozna sredstva, isporuke za ljudsku potrošnju ili prehranu životinja, gorivo, zalihe sirovina, gotove proizvode ili poluproizvode te stoku u vlasništvu trgovaca,
9. uvoz plodova poljodjelstva, ratarstva, stočarstva, šumarstva, ribolova i ribogojstva te pčelarstva dobivenih na posjedima poljoprivrednih proizvođača u pograničnom području Republike Hrvatske koje graniči s područjem koje nije područje Europske unije, zatim sjemena, gnojiva i proizvoda za tretiranje tla i uroda s tih posjeda te uvoz priploda i drugih proizvoda koji se dobiju od stoke koja se drži na tim posjedima,
10. uvoz terapijskih tvari ljudskog podrijetla i reagensa za određivanje krvne grupe i tipizaciju tkiva koji se upotrebljavaju za nekomercijalne medicinske ili znanstvene svrhe, laboratorijskih životinja posebno uzgojenih i poslanih bez naknade za potrebe znanstvenih istraživanja, bioloških ili kemijskih tvari namijenjenih javnim ili privatnim ustanovama koje se uglavnom bave obrazovanjem ili znanstvenim istraživanjem te uvoz farmaceutskih proizvoda za ljudsku i životinjsku medicinsku uporabu na sportskim priredbama,
11. uvoz dobara posebno izrađenih i prilagođenih za obrazovanje, zapošljavanje ili socijalnu rehabilitaciju slijepih ili drugih fizički ili mentalno hendikepiranih osoba, kada ih uvoze ustanove ili pravne osobe registrirane za obrazovanje ili pružanje pomoći takvim osobama, a dobivena su bez plaćanja naknade i bez komercijalne namjere darovatelja,
12. uvoz besplatno dobivenih dobara za zadovoljavanje osnovnih ljudskih potreba, koja radi besplatne podjele potrebitim osobama uvoze državne i druge humanitarne i dobrotvorne pravne osobe i ustanove te radi prikupljanja sredstava u korist potrebitih osoba na povremenim dobrotvornim priredbama. Plaćanja PDV-a oslobođen je i uvoz opreme koju pošiljatelj izvan Europske unije besplatno šalje navedenim organizacijama i ustanovama u svrhu zadovoljavanja njihovih operativnih potreba i ostvarivanja njihovih humanitarnih ciljeva. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske prerađevine, kavu i čaj te na motorna vozila, osim vozila hitne medicinske pomoći,
13. uvoz odličja i priznanja dobivenih u okviru međunarodnih događaja te darova primljenih u okviru međunarodnih odnosa, osim alkohola i alkoholnih pića te duhanske prerađevine, kao i dobara koja koriste čelnici država ili njihovi predstavnici pri službenim posjetima,
14. uvoz uzoraka dobara zanemarive vrijednosti koji služe za naručivanje istovrsnih dobara i koji su neupotrebljivi za bilo koje druge svrhe,
15. uvoz tiskanog promidžbenog materijala kao što su katalogi, cjenici, upute za uporabu i prospekti koje šalju osobe sa sjedištem izvan Europske unije,
16. uvoz dobara koja se koriste ili troše na sajmovima i sličnim priredbama. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske prerađevine te kruta, tekuća ili plinovita goriva,

17. uvoz dobara namijenjenih ispitivanju, analiziranju ili testiranju radi utvrđivanja njihova sastava, kvalitete ili drugih tehničkih svojstava u svrhu informiranja ili industrijskog i komercijalnog istraživanja, a koja se pri tome u cijelosti iskoriste ili unište. Oslobođenje se ne primjenjuje za dobra korištena u ispitivanju, analizi ili testiranju koji kao takvi predstavljaju promidžbene aktivnosti,
18. uvoz trgovačkih znakova, patenata, modela, nacрта i prateće dokumentacije te obrazaca za priznavanje izuma, patenata, inovacija i slično, koji se dostavljaju nadležnim tijelima za zaštitu autorskih prava ili industrijskog i komercijalnog vlasništva,
19. uvoz turističkog informativnog materijala koji ne sadrži više od 25% komercijalnih oglasa, a koji se dijeli besplatno i čiji je cilj poticanje javnosti na posjet stranim zemljama,
20. uvoz raznih dokumenata, isprava, obrazaca i nositelja podataka,
21. uvoz materijala kao što su užad, slama, tkanina, papir, karton, drvo i plastika koji se koriste za slaganje tereta i zaštitu dobara tijekom transporta na području Republike Hrvatske, pod određenim uvjetima, te dobara za njegu i prehranu životinja koje se prevoze,
22. uvoz goriva i maziva sadržanog u tvornički ugrađenim spremnicima osobnih i komercijalnih motornih vozila i motocikala te specijalnim kontejnerima i goriva u prenosivim spremnicima,
23. uvoz kovčega s tijelima i urni s pepelom umrlih osoba, cvijeća, vijenaca i drugih ukrasnih predmeta za grobove te dobara koja uvoze organizacije uz ovlaštenje nadležnih tijela, a koja su namijenjena gradnji, održavanju ili ukrašavanju groblja te spomenika žrtvama rata iz treće zemlje koje su pokopane u Europskoj uniji,
24. uvoz dobara sadržanih u pošiljkama koje besplatno šalju fizičke osobe iz treće zemlje fizičkim osobama u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da te pošiljke nisu komercijalne naravi,
25. uvoz dobara navedenih u točkama 2. do 23. ovoga stavka iz trećih područja,
26. uvoz dobara otpremljenih ili prevezenih iz trećeg područja ili iz treće zemlje na područje Republike Hrvatske, ako je ta dobra uvoznik ili osoba koja je određena kao porezni dužnik pri uvozu neposredno nakon uvoza isporučio unutar Europske unije uz primjenu oslobođenja od PDV-a iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona,
27. ponovni uvoz dobara koji obavi osoba koja ih je izvezla, u stanju u kojem su bila izvezena, ako su ta dobra oslobođena plaćanja carine,
28. uvoz dobara na temelju diplomatskih i konzularnih sporazuma, ako su oslobođena od plaćanja carine,
29. uvoz dobara koji obavi Europska unija, Europska zajednica za atomsku energiju, Europska središnja banka ili Europska investicijska banka ili organizacije koje je osnovala Europska unija, a na koje se primjenjuju prava i oslobođenja Protokola o povlasticama i imunitetima Europske unije, i to u okvirima i pod uvjetima, koja su utvrđena u tom Protokolu i Sporazumom između Republike Hrvatske i Europske unije o provedbi Protokola o povlasticama i imunitetima Europske unije u Republici Hrvatskoj ili u sporazumima o sjedištu tih organizacija, ako to ne dovodi do narušavanja načela tržišnog natjecanja,
30. uvoz dobara koji obave međunarodna tijela koja nisu navedena u točki 29. ovoga stavka i koja kao takva priznaje Republika Hrvatska ili uvoz koji obave članovi tih tijela, u okvirima i pod uvjetima propisanim međunarodnim sporazumima o osnivanju takvih tijela ili sporazumima o njihovom sjedištu,
31. uvoz dobara koji obave oružane snage drugih država koje su članice Sjevernoatlantskog saveza za potrebe tih snaga ili pratećeg civilnog osoblja, kao i za opskrbu njihovih menzi ili kantina, ako te snage sudjeluju u zajedničkim obrambenim aktivnostima,

32. uvoz neprerađenog ili prerađenog ulova, ali još neisporučenog, kojega poduzetnici koji se bave morskim ribolovom dovoze u luke,
33. uvoz zlata koji obavi Hrvatska narodna banka,
34. uvoz plina preko sustava za prirodni plin ili bilo koje mreže priključene na takav sustav ili plina koji se puni iz nekog plovila za prijevoz plina u sustav za prirodni plin ili u neku mrežu proizvodnih plinovoda, uvoz električne energije, grijanja ili hlađenja preko sustava za grijanje ili hlađenje,
35. usluge koje se odnose na uvoz dobara, ako je vrijednost takvih usluga uključena u poreznu osnovicu u skladu s odredbom članka 35. ovoga Zakona,
36. privremeni uvoz dobara pod uvjetima propisanim carinskim propisima,
37. usluge koje se neposredno odnose na uvoz dobara za koje je Carinska uprava odobrila privremeni uvoz u tuzemstvo i ako je primatelj usluga naručitelj iz inozemstva. Navedeno se ne primjenjuje na usluge u vezi s prijevoznim sredstvima, paletama i kontejnerima,
38. prijevozne i sve druge otpremne usluge u vezi s dobrima u provozu kroz carinsko područje Republike Hrvatske.

(2) Oslobođenje od PDV-a iz stavka 1. točke 26. ovoga članka primjenjuje se u slučajevima, kada nakon uvoza dobara slijedi isporuka dobara, koja je prema članku 41. stavku 1. točkama a) i d) ovoga Zakona oslobođena od plaćanja PDV-a, samo ako je uvoznik u trenutku uvoza Carinskoj upravi pružio najmanje sljedeće podatke:

- a) svoj PDV identifikacijski broj izdan u Republici Hrvatskoj ili PDV identifikacijski broj svoga poreznog zastupnika, koji jamči za plaćanje PDV-a, izdan u Republici Hrvatskoj,
- b) PDV identifikacijski broj stjecatelja, izdan u drugoj državi članici, kojemu se isporučuju dobra prema članku 41. stavku 1. točki a) ovoga Zakona ili vlastiti PDV identifikacijski broj izdan u državi u kojoj završava prijevoz ili otprema dobara, ako se dobra prema članku 41. stavku 1. točki d) ovoga Zakona premještaju,
- c) dokaz iz kojeg je vidljivo da su uvezena dobra namijenjena za prijevoz ili otpremu iz Republike Hrvatske u neku drugu državu članicu.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi oslobođenja od PDV-a pri uvozu.

5. Oslobođenja pri izvozu

Članak 45.

(1) Plaćanja PDV-a oslobođene su sljedeće transakcije:

1. isporuke dobara koja iz Republike Hrvatske otpremi ili preveze isporučitelj ili neka druga osoba za njegov račun izvan Europske unije,
2. isporuke dobara, osim isporuke goriva i dobara za opremanje i opskrbu bilo kojeg prijevoznog sredstva koje se koristi u privatne svrhe, koja iz Republike Hrvatske otpremi ili preveze izvan Europske unije sam kupac koji nema sjedište u Republici Hrvatskoj ili neka druga osoba za njegov račun,
3. isporuke dobara ovlaštenim tijelima koja ih izvoze iz Europske unije, u okviru njihovih humanitarnih, dobrotvornih ili obrazovnih djelatnosti koje obavljaju izvan Europske unije,

4. obavljene usluge, uključujući prijevozne i pripadajuće pomoćne usluge, osim usluga koje su oslobođene PDV-a u skladu s člankom 39. stavkom 1. i člankom 40. stavkom 1. ovoga Zakona, ako su one izravno povezane s izvozom ili uvozom dobara u smislu članka 28. stavaka 2. i 3. te članka 52. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Ako se isporuka dobara iz stavka 1. točke 2. ovoga članka odnosi na dobra koja u osobnoj prtljazi iznose putnici, oslobođenje se primjenjuje isključivo uz sljedeće uvjete:

a) da putnik nema prebivalište ni uobičajeno boravište na području Europske unije,

b) da je ukupna vrijednost isporuke veća od 740,00 kuna uključujući PDV,

c) da su dobra prevezena izvan Europske unije prije isteka roka od tri mjeseca nakon mjeseca u kojem je obavljena isporuka i

d) da postoji dokaz o izvozu, odnosno račun i obrazac koji je potvrdila carinarnica na čijem području su dobra iznesena iz Europske unije.

(3) Prebivalištem ili uobičajenim boravištem u smislu stavka 2. ovoga članka smatra se mjesto upisano u putovnicu, osobnu iskaznicu ili drugi dokument koji Republika Hrvatska priznaje kao identifikacijsku ispravu.

(4) Za isporuke iz stavka 2. ovoga članka isporučitelj dobara ostvaruje oslobođenje od PDV-a kada primi dokaz o izvozu, a već obavljeno oporezivanje izvezenih dobara porezni obveznik može ispraviti u obračunskom razdoblju u kojem je zaprimljen dokaz o izvozu.

(5) Oslobođenje od PDV-a iz stavka 2. ovoga članka ne primjenjuje se na naftne derivate.

(6) Oslobođenje od PDV-a iz stavka 1. točke 3. ovoga članka ostvaruje se putem zahtjeva za povrat PDV-a.

(7) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrazaca za isporuke dobara iz stavka 1. točke 3. i stavka 2. točke d) ovoga članka za povrat PDV-a, postupak, potrebne dokaze o izvozu i knjigovodstvenu evidenciju za provedbu tih stavaka ovoga članka.

6. Oslobođenja kod obavljanja usluga na pokretnoj imovini

Članak 46.

(1) Plaćanja PDV-a oslobođeno je obavljanje usluga na pokretnoj imovini stečenoj ili uvezenoj u Republiku Hrvatsku u svrhu obavljanja tih usluga, koju iz Europske unije otpremi ili preveze pružatelj usluga ili korisnik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj, odnosno treća osoba za njihov račun.

(2) Za primjenu oslobođenja iz ovoga članka potrebna je dokumentacija u skladu s carinskim propisima.

7. Oslobođenja u vezi s međunarodnim prijevozom

Članak 47.

(1) Plaćanja PDV-a oslobođeno je sljedeće:

a) isporuke goriva i dobara za opskrbu plovila koja se koriste za plovidbu na otvorenom moru i prijevoz putnika uz naknadu ili se koriste za potrebe komercijalnih ili industrijskih djelatnosti te za spašavanje ili pomoć na moru,

b) isporuke goriva i dobara za opskrbu ratnih brodova pod oznakom 8906 10 00 iz Kombinirane nomenklature (KN), koji plove iz područja Republike Hrvatske prema lukama i sidrištima izvan Republike Hrvatske,

c) isporuke, preinake, popravci, održavanje, iznajmljivanje i unajmljivanje plovila iz točke a) ovoga stavka te isporuke, iznajmljivanje, popravci i održavanje opreme koja je ugrađena u njih ili se u njima koristi,

d) obavljanje usluga, osim onih navedenih u točki c) ovoga stavka, koje služe neposredno za potrebe plovila iz točke a) ovoga stavka ili njihovog tereta,

e) isporuke, preinake, popravci, održavanje, iznajmljivanje i unajmljivanje zrakoplova kojima se koriste zrakoplovne tvrtke koje prometuju uz naknadu pretežno na međunarodnim linijama te isporuke, iznajmljivanje, popravci i održavanje opreme koja je ugrađena u njih ili se u njima koristi,

f) isporuke goriva i dobara za opskrbu zrakoplova iz točke e) ovoga stavka,

g) obavljanje usluga, osim onih navedenih u točki e) ovoga stavka, koje služe neposredno za potrebe zrakoplova iz točke e) ovoga stavka ili njihovog tereta.

(2) Porezni obveznik mora imati dokaze o pravu na oslobođenja navedena u stavku 1. ovoga članka.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi oslobođenja od PDV-a u vezi s međunarodnim prijevozom.

8. Oslobođenja za određene isporuke koje su izjednačene s izvozom

Članak 48.

(1) Plaćanja PDV-a oslobođene su sljedeće isporuke:

a) isporuke dobara ili obavljanje usluga u okviru diplomatskih i konzularnih sporazuma,

b) isporuke dobara i obavljanje usluga Europskoj uniji, Europskoj zajednici za atomsku energiju, Europskoj središnjoj banci ili Europskoj investicijskoj banci ili organizacijama koje je osnovala Europska unija na koje se primjenjuje Protokol o povlasticama i imunitetima Europske unije u okvirima i pod uvjetima koji su utvrđeni tim Protokolom i Sporazumom između Republike Hrvatske i Europske unije o provedbi Protokola o povlasticama i imunitetima Europske unije u Republici Hrvatskoj ili sporazumima o sjedištu tih organizacija, ako to ne dovodi do narušavanja načela tržišnog natjecanja,

c) isporuke dobara ili obavljanje usluga međunarodnim tijelima koja kao takve priznaje Republika Hrvatska koja nisu navedene u točki b) ovoga stavka i članovima takvih tijela uz ograničenja i pod uvjetima propisanim međunarodnim sporazumima o osnivanju tih tijela ili sporazumima o njihovom sjedištu,

d) isporuke dobara ili obavljanje usluga na području Republike Hrvatske za potrebe oružanih snaga drugih država članica Sjevernoatlantskog saveza ili civilnog osoblja koje ih prati te za opskrbu njihovih menzi i kantina, kada te snage sudjeluju u zajedničkim obrambenim aktivnostima,

e) isporuke dobara ili obavljanje usluga u drugu državu članicu, namijenjenih za potrebe oružanih snaga bilo koje države članice Sjevernoatlantskog saveza, osim same države članice odredišta, za potrebe tih snaga ili civilnog osoblja koje ih prati ili za opskrbu njihovih menzi i kantina, kada te snage sudjeluju u zajedničkim obrambenim aktivnostima,

f) isporuke zlata središnjim bankama.

(2) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi oslobođenja od PDV-a za isporuke izjednačene s izvozom.

9. Oslobođenja za usluge posredovanja

Članak 49.

(1) Plaćanja PDV-a oslobođene su usluge posredovanja obavljene u ime i za račun druge osobe za:

- a) izvozne isporuke iz članka 45. ovoga Zakona,
- b) postupke iz članka 46. ovoga Zakona,
- c) isporuke iz članaka 47. i 48. ovoga Zakona,
- d) transakcije koje se obavljaju izvan Europske unije.

(2) Oslobođenje za usluge posredovanja ne primjenjuje se na putničke agencije koje u ime i za račun putnika obavljaju usluge u drugim državama članicama.

10. Oslobođenja za transakcije koje se odnose na međunarodnu trgovinu

Članak 50.

Oslobođenje od plaćanja PDV-a iz članaka 51., 52., 53. i 54. ovoga Zakona primjenjuje se ako dobra i usluge nisu namijenjeni za krajnju potrošnju i ako iznos PDV-a koji bi trebalo platiti nakon prestanka primjene postupaka iz tih članaka odgovara iznosu PDV-a koji bi trebalo platiti da je na svaku od tih transakcija PDV obračunan u Republici Hrvatskoj.

Članak 51.

(1) Plaćanja PDV-a oslobođeno je sljedeće:

- a) isporuke dobara namijenjenih podnošenju carinarnici i po potrebi za privremeni smještaj,
- b) isporuke dobara koje se u skladu s carinskim propisima unose i smještaju u slobodnu zonu ili slobodno skladište,
- c) isporuke dobara koje se u skladu s carinskim propisima stavljaju u postupak carinskog skladištenja ili postupak unutarnje proizvodnje.

(2) Plaćanja PDV-a oslobođena je isporuka dobara i obavljanje usluga na tim dobrima na mjestima navedenima u stavku 1. ovoga članka, tako dugo dok se na njih primjenjuje postupak iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Plaćanja PDV-a oslobođene su i usluge povezane s isporukama iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka.

Članak 52.

(1) Plaćanja PDV-a oslobođen je uvoz dobara iz Dodatka II. ovoga Zakona namijenjenih unosu u porezno skladište u Republici Hrvatskoj.

(2) Plaćanja PDV-a oslobođena je isporuka dobara iz Dodatka II. ovoga Zakona u porezna skladišta kao i usluge obavljene na tim dobrima, tako dugo dok se na njih primjenjuje postupak poreznog skladištenja.

(3) Poreznim skladištem za mineralna ulja smatra se prostor koji je određen kao trošarinsko skladište u skladu s propisima koji uređuju trošarine.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi poreznog skladišta.

Članak 53.

Plaćanja PDV-a oslobođen je uvoz dobara i isporuka dobara:

- a) ako su dobra namijenjena trgovinama oslobođenima PDV-a koje se nalaze u zračnoj ili pomorskoj luci, za isporuku dobara koja se iznose u osobnoj prtljazi putnika koji putuju zrakoplovima ili morem na treća područja ili u treće zemlje, ako je takva isporuka oslobođena PDV-a na temelju članka 45. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona,
- b) ako su dobra namijenjena poreznim obveznicima za isporuku putnicima u zrakoplovima ili brodovima tijekom leta ili plovidbe morem pod uvjetom da se mjesto završetka prijevoza nalazi izvan Europske unije,
- c) ako su dobra namijenjena poreznim obveznicima za obavljanje isporuka koje su oslobođene PDV-a na temelju članka 48. stavka 1. točaka a), b), c), d) i e) ovoga Zakona.

Članak 54.

Oslobođenje od plaćanja PDV-a iz članaka 51., 52. i 53. ovoga Zakona primjenjuje se na stjecanje dobara unutar Europske unije u tuzemstvu pod istim uvjetima koji su propisani za isporuke dobara u tuzemstvu.

Članak 55.

(1) Na uvoz dobara iz članka 11. stavka 2. ovoga Zakona s trećeg područja koje je u skladu s carinskim propisima dio carinskog područja Europske unije, primjenjuju se odredbe stavaka 2. i 3. ovoga članka. Na uvoz tih dobara primjenjuju se postupci u skladu s carinskim propisima o uvozu dobara na područje Europske unije.

(2) Ako otprema ili prijevoz dobara iz stavka 1. ovoga članka završava na mjestu koje se nalazi izvan države članice u trenutku njihovog unosa u Europsku uniju, ona se prevoze unutar Europske unije u skladu s provoznim postupkom Europske unije za domaću robu, propisanim carinskim propisima, ako su bila prijavljena za taj postupak pri unosu u Europsku uniju.

(3) Ako je za dobra iz stavka 1. ovoga članka u trenutku unosa u Europsku uniju započet jedan od postupaka na temelju kojih bi da su uvezena u smislu članka 11. stavka 1. ovoga Zakona bila obuhvaćena jednim od postupaka iz članka 51. stavka 1. ovoga Zakona ili postupkom privremenog uvoza s potpunim oslobođenjem od plaćanja uvozne carine oslobođenja od PDV-a iz članka 51. stavka 1. ovoga Zakona i oslobođenja u postupku privremenog uvoza primjenjuju se i na ta dobra.

Članak 56.

(1) Na izvoz dobara koja su u slobodnom prometu i otpremaju se ili prevoze iz Republike Hrvatske na treće područje koje je dio carinskog područja Europske unije primjenjuju se postupci u skladu s carinskim propisima o izvozu dobara s carinskog područja Europske unije.

(2) Na dobra koja se privremeno izvoze radi ponovnog uvoza u Republiku Hrvatsku primjenjuju se iste odredbe koje bi se primjenjivale da su ta dobra bila privremeno izvezena s carinskog područja Europske unije.

XI. ODBITAK PRETPOREZA

1. Nastanak prava na odbitak pretporeza

Članak 57.

(1) Pravo na odbitak PDV-a (pretporeza) nastaje u trenutku kada nastaje obveza obračuna PDV-a koji se može odbiti.

(2) Porezni obveznik može odbiti pretporez u skladu s odredbama članka 58., 59., 60., 61. i 62. ovoga Zakona.

2. Pravo na odbitak pretporeza

Članak 58.

(1) Porezni obveznik ima pravo od PDV-a, koji je obvezan platiti, odbiti iznos PDV-a (pretporez) koji je obvezan platiti ili ga je platio u tuzemstvu za isporuke dobara ili usluge koje su mu drugi porezni obveznici obavili za potrebe njegovih oporezivih transakcija.

(2) Pretporez je iznos PDV-a koji porezni obveznik treba platiti ili je plaćen u Republici Hrvatskoj pri uvozu i iznos PDV-a koji je plaćen temeljem članka 75. stavka 1. točaka 6. i 7. te članka 75. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

(3) Porezni obveznici, osim iznosa pretporeza navedenih u stavku 1. i 2. ovoga članka, mogu odbiti i sljedeće iznose:

1. PDV koji treba platiti na stjecanje dobara unutar Europske unije prema članku 4. stavku 1. točki 2.a) i članku 9. stavcima 3. i 4. ovoga Zakona,

2. PDV koji treba platiti prema članku 10. stavku 4. ovoga Zakona.

(4) Porezni obveznik ne može odbiti pretporez sadržan u računima za primljena dobra i obavljene usluge što ih koristi za isporuke dobara i obavljanje usluga:

1. oslobođenih plaćanja PDV-a u tuzemstvu prema člancima 39., 40. i 114. ovoga Zakona,

2. u inozemstvu, koje bi prema člancima 39., 40. i 114. ovoga Zakona bile oslobođene PDV-a da su obavljene u tuzemstvu.

(5) Porezni obveznik može odbiti pretporez koji se odnosi na dobra i usluge nabavljene za transakcije koje se odnose na djelatnosti iz članka 6. stavka 2. ovoga Zakona, obavljene izvan Republike Hrvatske, a za koje bi postojalo pravo na odbitak pretporeza da su obavljene u Republici Hrvatskoj.

(6) Porezni obveznik može odbiti pretporez koji se odnosi na isporuke dobara i usluge iz članka 41. stavka 1., članka 43., članka 44. stavka 1. točke 35. i članka 45., 46., 47., 48., 49., 51., članka 52. stavaka 1. i 2. te članka 53. i 93. ovoga Zakona.

(7) Porezni obveznik može odbiti pretporez koji se odnosi na transakcije koje su oslobođene PDV-a prema odredbama članka 40. stavka 1. točaka a), b), c), d), e) i f) ovoga Zakona, ako primatelj usluga ima sjedište izvan Europske unije ili ako se te transakcije izravno odnose na dobra namijenjena izvozu.

(8) Ako se radi o nekretninama ili drugim gospodarskim dobrima koja su dio poslovne imovine poreznog obveznika i koja se koriste i za potrebe poslovanja poreznog obveznika i za njegove privatne potrebe ili za privatne potrebe njegovih zaposlenika ili općenito u druge svrhe osim za potrebe obavljanja njegove djelatnosti, PDV se može odbiti samo u dijelu koji se koristi u poslovne svrhe poreznog obveznika.

3. Pravo na odbitak pretporeza kod isporuka novih prijevoznih sredstava

Članak 59.

(1) Svaka osoba iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona koja povremeno isporučuje nova prijevozna sredstva pod uvjetima iz članka 41. stavka 1. točaka a) i b) ovoga Zakona ima pravo na odbitak PDV-a uključenog u nabavnu cijenu ili plaćenog pri uvozu ili stjecanju tog novog prijevoznog sredstva unutar Europske unije, a najviše do iznosa PDV-a koji bi se morao platiti da isporuka nije bila oslobođena plaćanja PDV-a.

(2) Pravo na odbitak pretporeza nastaje u trenutku isporuke novih prijevoznih sredstava u drugu državu članicu.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi prava na odbitak pretporeza kod isporuka novih prijevoznih sredstava.

4. Uvjeti za odbitak pretporeza

Članak 60.

(1) Porezni obveznik može odbiti pretporez za isporuku dobara ili usluga, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) odbitak pretporeza nije isključen prema članku 58. stavcima 4. i 8., članku 61. stavku 1. te članku 62. stavku 1. ovoga Zakona,

b) ima račun u vezi s isporukom dobara i usluga, izdan u skladu s odredbama članaka 78., 79., 80. i 81. ovoga Zakona, osim u slučaju iz točke c) ovoga stavka,

c) da za uvezena dobra ima jedinstvenu carinsku deklaraciju u kojoj je naveden kao primatelj ili uvoznik dobara te u kojoj je iskazan iznos PDV-a koji treba platiti ili je omogućeno njegovo izračunavanje,

d) kada je obvezan platiti PDV temeljem prijenosa porezne obveze prema članku 75. stavku 1. točkama 3., 6. i 7. te članku 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona,

e) da iznos obveze PDV-a, kao i sve podatke potrebne za obračun obveze PDV-a na stjecanje dobara unutar Europske unije iskaže u prijavi PDV-a iz članka 85. stavka 1. ovoga Zakona i da ima odgovarajući račun izdan u skladu s odredbom članaka 78., 79., 80. i 81. ovoga Zakona,

f) kod plaćenog predujma pretporez može odbiti ako je primljeni račun izdan u skladu s člankom 78. stavkom 1. ovoga Zakona.

(2) Porezni obveznik odbija pretporez tako da od ukupnog iznosa PDV-a, koji je obvezan platiti za obračunsko razdoblje, odbije ukupni iznos pretporeza za koji su u obračunskom razdoblju ispunjeni uvjeti za odbitak pretporeza propisani ovim člankom.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi uvjeta za odbitak pretporeza.

5. Ograničenje prava na odbitak pretporeza

Članak 61.

(1) Porezni obveznik ne može odbiti pretporez u sljedećim slučajevima:

a) za nabavu i najam plovila namijenjenih za razonodu, zrakoplova, osobnih automobila i drugih sredstava za osobni prijevoz, uključujući nabavu svih dobara i usluga u vezi s tim dobrima,

b) za nabavu dobara i usluga za potrebe reprezentacije pri čemu se reprezentacijom smatraju izdaci za ugošćivanje poslovnih partnera, darivanje poslovnih partnera, plaćanje poslovnim partnerima izdataka za odmor, sport i razonodu, izdataka za najam automobila, plovila, zrakoplova, kuća za odmor i slično.

(2) Iznimno, odredbe stavka 1. točke a) ovoga članka ne primjenjuju se ako se radi o plovilima i zrakoplovima kojima se obavlja djelatnost prijevoza putnika i dobara te iznajmljivanja ili se nabavljaju za daljnju prodaju te ako se radi o osobnim automobilima i drugim prijevoznim sredstvima za osobni prijevoz koja se koriste za obuku vozača, testiranje vozila, servisnu službu, djelatnost prijevoza putnika i dobara, prijevoza umrlih, iznajmljivanja ili se nabavljaju za daljnju prodaju.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi ograničenja prava na odbitak pretporeza.

6. Podjela pretporeza

Članak 62.

(1) Ako porezni obveznik koristi dobra i usluge koje su mu obavljene, djelomično za isporuke dobara i usluga za koje je dopušten odbitak pretporeza u skladu s odredbama ovoga Zakona i za obavljanje isporuka dobara i usluga za koje nije dopušten odbitak pretporeza, tada može odbiti samo onaj dio pretporeza koji se odnosi na transakcije za koje je dopušten odbitak pretporeza.

(2) Iznos pretporeza koji se odnosi na isporuke dobara i usluga za koje je dopušten odbitak pretporeza izračunava se kao razmjerni dio na sljedeći način:

a) u brojniku: ukupna vrijednost godišnjih isporuka (prometa), bez PDV-a, od transakcija za koje je dopušten odbitak pretporeza u skladu s odredbama ovoga Zakona,

b) u nazivniku: ukupna vrijednost godišnjih isporuka (prometa), bez PDV-a, od transakcija uključenih u brojnik i transakcija za koje nije dopušten odbitak pretporeza te iznos subvencija, osim onih koje su izravno povezane s cijenom isporuka dobara ili usluga iz članka 33. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Kod izračuna iz stavka 2. ovoga članka ne uzimaju se u obzir sljedeći iznosi:

a) iznos prometa koji se odnosi na isporuke gospodarskih dobara koja porezni obveznik koristi za obavljanje svoje gospodarske djelatnosti,

b) iznos prometa koji se odnosi na povremene isporuke nekretnina,

c) iznos prometa koji se odnosi na povremene financijske transakcije navedene u članku 40. stavku 1. točkama b) do g) ovoga Zakona.

(4) Dio pretporeza koji se može odbiti utvrđuje se na godišnjoj razini kao postotak i zaokružuje se naviše do sljedećeg cijelog broja.

(5) Dio pretporeza koji se može privremeno odbiti tijekom tekuće godine, izračunava se na temelju transakcija iz prethodne godine. Ako u prethodnoj godini takvih transakcija nije bilo ili su njihovi iznosi bili zanemarivi, porezni obveznik privremeno utvrđuje dio pretporeza koji može odbiti o čemu mora obavijestiti nadležna ispostava Porezne uprave.

(6) Odbitak pretporeza tijekom tekuće godine na temelju privremenog izračuna, porezni obveznik je obavezan uskladiti u konačnom obračunu PDV-a koji podnosi za razdoblje oporezivanja iz članka 84. stavka 1. ovoga Zakona, pri čemu utvrđuje konačni dio pretporeza koji može odbiti.

(7) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, porezni obveznik može dio pretporeza koji može odbiti, utvrđivati odvojeno za svaki dio svog poslovanja, uz uvjet da za svaki dio vodi odvojeno knjigovodstvo.

(8) Ako porezni obveznik izabere način utvrđivanja dijela pretporeza koji može odbiti prema stavku 7. ovoga članka, o tome mora izvijestiti nadležnu ispostavu Porezne uprave prije početka obračunskog razdoblja u kojem počinje primjenjivati ovaj način podjele pretporeza.

(9) Porezna uprava može zabraniti poreznom obvezniku način utvrđivanja dijela pretporeza koji može odbiti propisan u stavku 7. ovoga članka ako porezni obveznik s izabranim načinom podjele pretporeza ne omogućuje nadzor nad obračunavanjem i plaćanjem PDV-a u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(10) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi podjele pretporeza.

7. Ispravak odbitka pretporeza

Članak 63.

(1) Porezni obveznik mora ispraviti odbitak pretporeza ako je odbitak viši ili niži od onoga na koji je porezni obveznik imao pravo.

(2) Porezni obveznik mora ispraviti odbitak pretporeza ako se nakon podnošenja prijave PDV-a promjene čimbenici na temelju kojih je utvrđen iznos odbitka pretporeza.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, porezni obveznik nije obavezan ispraviti odbitak pretporeza u slučaju uništenja, gubitka ili krađe dobara za koje postoje valjani dokazi, kao i kod davanja poklona male vrijednosti i uzoraka iz članka 7. stavka 4. ovoga Zakona.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi ispravka odbitka pretporeza.

7.1. Ispravak odbitka pretporeza kod gospodarskih dobara

Članak 64.

(1) Ako se u vezi nekog gospodarskog dobra u roku od pet godina uključujući kalendarsku godinu u kojoj je gospodarsko dobro nabavljeno ili proizvedeno promjene uvjeti koji su u toj godini bili mjerodavni za odbitak pretporeza, tada se za razdoblje nakon promjene obavlja ispravak pretporeza. Promjenom uvjeta mjerodavnih za odbitak pretporeza smatra se naknadna promjena tih uvjeta koja je dovela do većeg ili manjeg prava na odbitak pretporeza u odnosu na godinu u kojoj je dobro nabavljeno ili proizvedeno. Kada se radi o nekretninama, tada se umjesto razdoblja od pet godina primjenjuje razdoblje od 10 godina.

(2) Godišnji iznos ispravka pretporeza iznosi 1/5, odnosno 1/10 iznosa PDV-a koji je bio zaračunan za gospodarska dobra.

(3) Gospodarskim dobrima u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju se dobra koja prema računovodstvenim propisima spadaju u dugotrajnu imovinu poreznog obveznika.

(4) Ispravak pretporeza nije potrebno obavljati ako pretporez koji bi se trebao ispraviti iznosi manje od 1.000,00 kuna po jednom gospodarskom dobru.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi ispravka pretporeza kod gospodarskih dobara.

7.2. Ispravak odbitka pretporeza kod isporuke gospodarskih dobara

Članak 65.

(1) Ako porezni obveznik unutar razdoblja za ispravak pretporeza isporučuje gospodarsko dobro, smatra se da je gospodarsko dobro korišteno za gospodarsku djelatnost poreznog obveznika do isteka razdoblja za ispravak pretporeza. Gospodarska djelatnost smatrat će se u cijelosti oporezivom ako je isporuka gospodarskog dobra oporezivana. Gospodarska djelatnost smatrat će se u cijelosti oslobođenom PDV-a ako je isporuka gospodarskog dobra oslobođena.

(2) Ispravak odbitka pretporeza iz stavka 1. ovoga članka provodi se odjednom za cijelo preostalo razdoblje ispravka.

XII. POVRAT PDV-a

1. Povrat PDV-a po prijavi PDV-a

Članak 66.

(1) Porezni obveznik koji u obračunskom razdoblju ima pravo na odbitak pretporeza, čiji je iznos veći od njegove porezne obveze, ima pravo na povrat te razlike ili može iznos preplaćenog PDV-a prenijeti u sljedeće obračunsko razdoblje.

(2) Ako porezni obveznik zahtijeva povrat preplaćenog PDV-a, Porezna uprava obvezna je vratiti tu razliku u roku od 30 dana od dana predaje prijave PDV-a, a najkasnije u roku od 90 dana od dana pokretanja poreznog nadzora.

2. Povrat PDV-a poreznim obveznicima koji nemaju sjedište na području Europske unije

Članak 67.

(1) Porezni obveznik koji na području Europske unije nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu iz koje su obavljene isporuke, prebivalište ili uobičajeno boravište ima pod uvjetima propisanim ovim Zakonom pravo na povrat PDV-a zaračunanog za pokretna dobra i usluge koje su mu obavili drugi porezni obveznici u Republici Hrvatskoj ili koji mu je zaračunan prilikom uvoza dobara u Republici Hrvatskoj. Pravo na povrat PDV-a ostvaruje pod uvjetom da u državi podrijetla podnositelja zahtjeva tuzemni porezni obveznik također ima pravo na povrat PDV-a.

(2) Pravo na povrat PDV-a iz stavka 1. ovoga članka ima porezni obveznik koji u razdoblju za koje traži povrat PDV-a nije obavljao isporuke dobara i usluge za koje je mjesto oporezivanja u Republici Hrvatskoj, osim:

a) prijevoznih i s prijevozom povezanih usluga, oslobođenih plaćanja PDV-a u skladu s člankom 44. stavkom 1. točkom 35., člancima 45., 46. i 47., člankom 48. stavkom 1. i člankom 49. ovoga Zakona,

b) usluga za koje je u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 6. ovoga Zakona PDV obvezna platiti osoba kojoj su usluge obavljene.

(3) Kod povrata PDV-a iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na odbitak pretporeza.

(4) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka nema pravo na povrat PDV-a za:

a) iznose PDV-a koji su, prema odredbama ovoga Zakona netočno zaračunani,

b) iznose PDV-a koji su zaračunani za isporuke dobara koje su oslobođene ili mogu biti oslobođene plaćanja PDV-a u skladu s odredbama članka 41. stavka 1. te članka 45. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

(5) Porezni obveznik iz stavka 2. ovoga članka da bi ostvario pravo na povrat PDV-a mora Poreznoj upravi, Područnom uredu Zagreb predati zahtjev za povrat PDV-a najkasnije do 30. lipnja kalendarske godine nakon završetka kalendarske godine na koju se zahtjev odnosi.

(6) Razdoblje povrata ne smije biti dulje od jedne kalendarske godine niti kraće od tri kalendarska mjeseca zaredom. Zahtjevi za povrat mogu se odnositi i na razdoblje kraće od tri mjeseca ako to razdoblje obuhvaća kraj kalendarske godine.

(7) Zahtjev za povrat PDV-a koji se odnosi na razdoblje povrata kraće od jedne kalendarske godine, ali ne kraće od tri mjeseca, može se podnijeti ako iznos PDV-a za koji se traži povrat nije manji od 3.100,00 kuna.

(8) Zahtjev za povrat PDV-a koji se odnosi na razdoblje povrata od jedne kalendarske godine, može se podnijeti ako iznos PDV-a za koji se traži povrat nije manji od 400,00 kuna.

(9) Porezna uprava, Područni ured Zagreb u roku od najviše osam mjeseci od primitka zahtjeva za povrat PDV-a donosi rješenje o tome je li zahtjev odobren u cijelosti ili djelomično ili nije odobren.

(10) Ako je zahtjev za povrat odobren, Porezna uprava, Područni ured Zagreb izvršava povrat odobrenog iznosa najkasnije u roku od 10 radnih dana po isteku roka iz stavka 9. ovoga članka na račun podnositelja zahtjeva o njegovom trošku.

(11) Ministar financija pravilnikom propisuje postupak, oblik i sadržaj obrasca za povrat PDV-a te odredbe o zastupanju podnositelja zahtjeva za povrat PDV-a.

3. Povrat PDV-a poreznim obveznicima sa sjedištem u drugoj državi članici

Članak 68.

(1) Porezni obveznik koji nema sjedište u Republici Hrvatskoj, već ima sjedište u drugoj državi članici, ima pravo na povrat zaračunanog PDV-a za dobra i usluge koja su mu isporučili ili obavili drugi porezni obveznici u tuzemstvu ili za dobra uvezena u tuzemstvo, pod uvjetima iz stavka 3. ovoga članka.

(2) U smislu ovoga postupka povrata PDV-a pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

1. »*porezni obveznik koji nema sjedište u tuzemstvu*« je porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, već na području druge države članice,

2. »*razdoblje povrata*« je razdoblje navedeno u članku 70. stavku 8. ovoga Zakona koje je obuhvaćeno zahtjevom za povrat,

3. »*zahtjev za povrat*« je zahtjev za povrat PDV-a zaračunanog u tuzemstvu poreznom obvezniku koji nema sjedište u tuzemstvu za dobra ili usluge koje su mu isporučili ili obavili drugi porezni obveznici u tuzemstvu ili za dobra koja su uvezena u tuzemstvo,

4. »*podnositelj zahtjeva*« je porezni obveznik koji nema sjedište u tuzemstvu i koji podnosi zahtjev za povrat.

(3) Ovaj postupak primjenjuje se na poreznog obveznika koji nema sjedište u tuzemstvu i ispunjava sljedeće uvjete:

1. tijekom razdoblja povrata u tuzemstvu nije imao sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu iz koje su se obavljale poslovne transakcije niti je imao prebivalište ili uobičajeno boravište ako takvo sjedište ili stalna poslovna jedinica nisu postojali,

2. tijekom razdoblja povrata nije isporučio dobra ili obavljao usluge koje se smatraju isporučenima ili obavljenima u tuzemstvu, osim:

a) prijevoznih i s prijevozom povezanih usluga oslobođenih plaćanja PDV-a u skladu s člankom 44. stavkom 1. točkom 35., člankom 45. stavkom 1., člancima 46. i 47., člankom 48. stavkom 1. točkama a), b), c), d) i e), člankom 49. te člankom 51. stavkom 3. ovoga Zakona,

b) usluga i isporuka dobara primatelju koji je obavezan platiti PDV u skladu s člankom 10. stavkom 4., člankom 75. stavkom 1. točkama 6. i 7. te člankom 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona.

(4) Ovaj postupak ne primjenjuje se na:

a) iznose PDV-a koji su, prema odredbama ovoga Zakona netočno zaračunani,

b) iznose PDV-a koji su zaračunani za isporuke dobara koje su oslobođene ili mogu biti oslobođene plaćanja PDV-a u skladu s odredbama članka 41. stavka 1. te članka 45. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

Članak 69.

(1) Poreznom obvezniku koji nema sjedište u tuzemstvu, a obavlja transakcije na temelju kojih ima pravo na odbitak pretporeza u državi sjedišta, izvršit će se povrat PDV-a koji mu je zaračunan za isporuke dobara ili obavljene usluge u tuzemstvu ili za uvoz dobara u tuzemstvo.

(2) Pravo na povrat PDV-a iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se u skladu s odredbama ovoga Zakona koje se odnose na odbitak pretporeza.

(3) Poreznom obvezniku koji nema sjedište u tuzemstvu, a u državi članici u kojoj ima sjedište istodobno obavlja transakcije na temelju kojih u toj državi članici ima pravo na odbitak pretporeza i transakcije na temelju kojih nema pravo na odbitak pretporeza, može se vratiti PDV u skladu s odredbama ovoga članka i odredbama o razmjernom odbitku pretporeza koje se primjenjuju u državi članici sjedišta poreznog obveznika.

Članak 70.

(1) Za ostvarenje povrata PDV-a u tuzemstvu porezni obveznik koji nema sjedište u tuzemstvu podnosi elektronički zahtjev za povrat putem elektroničkog portala države članice u kojoj ima sjedište najkasnije do 30. rujna kalendarske godine koja slijedi nakon razdoblja povrata.

(2) Zahtjev za povrat mora sadržavati sljedeće podatke:

a) ime i prezime (naziv) i potpunu adresu podnositelja zahtjeva,

b) adresu za elektroničko komuniciranje,

c) opis gospodarske djelatnosti podnositelja zahtjeva za koju se nabavljaju dobra i usluge te šifru gospodarske djelatnosti,

d) razdoblje povrata na koje se odnosi zahtjev za povrat,

e) izjavu podnositelja zahtjeva da tijekom razdoblja povrata nije isporučio dobra ni usluge koje se smatraju isporučenima u tuzemstvu, s izuzetkom transakcija navedenih u članku 68. stavku 3. točki 2. ovoga Zakona,

f) PDV identifikacijski broj ili porezni broj podnositelja zahtjeva,

g) podatke o njegovom bankovnom računu (uključujući IBAN i BIC).

(3) Osim podataka navedenih u stavku 2. ovoga članka u zahtjevu za povrat za svaki račun ili uvozni dokument moraju se navesti sljedeći podaci:

a) ime i prezime (naziv) i potpuna adresa isporučitelja dobara ili usluga,

b) PDV identifikacijski broj iz članka 77. stavka 6. ovoga Zakona isporučitelja dobara ili usluga, osim u slučaju uvoza,

c) datum i broj računa ili uvoznog dokumenta,

d) porezna osnovica i iznos PDV-a izražen u kunama,

e) iznos PDV-a koji se može odbiti izražen u kunama obračunan u skladu s člankom 69. ovoga Zakona,

f) dio odbitka izražen u postotku razmjernog odbitka pretporeza izračunan u skladu s propisima države sjedišta,

g) vrsta nabavljenih dobara ili usluga, opisanih prema brojčanim oznakama u skladu sa stavkom 4. ovoga članka.

(4) U zahtjevu za povrat, vrsta nabavljenih dobara i usluga opisuje se prema sljedećim brojčanim oznakama:

1 = gorivo,

2 = iznajmljivanje prijevoznih sredstava,

3 = troškovi za prijevozna sredstva (osim dobara i usluga navedenih pod brojčanim oznakama 1 i 2),

4 = cestarina i naknada za korištenje cesta,

5 = putni troškovi, kao što su troškovi prijevoza taksijem ili troškovi javnog prijevoza,

6 = smještaj,

7 = hrana, piće i usluge restorana,

8 = ulaznice za sajmove i izložbe,

9 = troškovi za luksuznu robu, razonodu i reprezentaciju,

10 = ostalo, a podnositelj zahtjeva koji koristi ovu brojčanu oznaku mora navesti vrstu isporučenih dobara i obavljenih usluga.

(5) Podnositelj zahtjeva podatke u zahtjevu za povrat, kao i bilo koje dodatne podatke obvezan je dostaviti na hrvatskom ili engleskom jeziku.

(6) Ako se nakon podnošenja zahtjeva za povrat dio PDV-a koji se odbija usklađuje prema odredbama o razmjernom odbitku pretporeza koje se primjenjuju u državi članici sjedišta poreznog obveznika, podnositelj zahtjeva obvezan je ispraviti iznos za koji je podnesen zahtjev ili koji je već vraćen. Ispravak će biti proveden u zahtjevu za povrat tijekom kalendarske godine koja slijedi nakon navedenog razdoblja povrata ili ako podnositelj zahtjeva ne podnese zahtjev za povrat tijekom te kalendarske godine davanjem posebne izjave putem elektroničkog portala države članice u kojoj porezni obveznik ima sjedište. Pri povećanju ili smanjenju iznosa povrata u obzir se uzimaju svi ispravci u vezi s prethodnim zahtjevom za povrat ili, ako je dana posebna izjava, u obliku posebnog plaćanja ili nadoknade.

(7) Zahtjev za povrat odnosi se na:

a) nabavljena dobra ili usluge za koje je izdan račun tijekom razdoblja za povrat, pod uvjetom da je obveza plaćanja PDV-a nastala prije ili u vrijeme izdavanja računa, ili za koje je obveza plaćanja PDV-a nastala tijekom razdoblja povrata, pod uvjetom da je račun za tu isporuku izdan prije nastanka obveze plaćanja PDV-a,

b) uvoz dobara tijekom razdoblja povrata,

c) osim transakcija navedenih u točkama a) i b) ovoga stavka, zahtjev za povrat može se odnositi na račune ili uvozne isprave koji nisu obuhvaćeni prethodnim zahtjevima za povrat, a odnose se na transakcije obavljene tijekom kalendarske godine na koju se zahtjev odnosi.

(8) Razdoblje povrata ne smije biti dulje od jedne kalendarske godine niti kraće od tri kalendarska mjeseca zaredom. Zahtjevi za povrat mogu se odnositi i na razdoblje kraće od tri mjeseca ako to razdoblje obuhvaća kraj kalendarske godine.

(9) Ako se zahtjev za povrat odnosi na razdoblje povrata kraće od jedne kalendarske godine, ali ne kraće od tri mjeseca, iznos PDV-a za koji se traži povrat ne smije biti manji od 3.100,00 kuna.

(10) Ako se zahtjev za povrat odnosi na razdoblje povrata od jedne kalendarske godine ili na ostatak kalendarske godine, iznos PDV-a ne smije biti manji od 400,00 kuna.

Članak 71.

(1) Porezna uprava obavještava elektroničkim putem podnositelja zahtjeva o datumu primitka zahtjeva za povrat.

(2) Porezna uprava u roku od četiri mjeseca od primitka zahtjeva za povrat donosi rješenje o tome je li zahtjev podnositelja odobren ili odbijen. Ako se rješenje šalje elektroničkim putem, smatra se da je rješenje uručeno u trenutku kad ga Porezna uprava pošalje podnositelju zahtjeva elektroničkim putem i kada je njegovo slanje zabilježeno na poslužitelju za slanje takvih poruka. Na porezne obveznike koji nemaju sjedište u tuzemstvu primjenjuju se pravni lijekovi koji se prema posebnim propisima primjenjuju na tuzemne obveznike.

(3) Ako nisu proslijeđeni svi podaci potrebni za donošenje rješenja o potpunom ili djelomičnom povratu, Porezna uprava, unutar razdoblja iz stavka 2. ovoga članka, zatražit će elektroničkim putem dodatne podatke od podnositelja zahtjeva ili nadležnih tijela države članice u kojoj podnositelj zahtjeva ima sjedište.

(4) Ako Porezna uprava traži dodatne podatke od osobe koja nije podnositelj zahtjeva ili nadležno tijelo države članice u kojoj podnositelj zahtjeva ima sjedište, zahtjev se podnosi elektroničkim putem samo ako su takva sredstva dostupna primatelju zahtjeva.

(5) Porezna uprava zatražit će daljnje dodatne podatke koji mogu uključivati dostavu izvornika ili preslike odgovarajućeg računa ili uvoznog dokumenta, ako postoji opravdana sumnja u valjanost određenog zahtjeva za povrat. Zatraženi podaci moraju se dostaviti u roku od mjesec dana od datuma kada je osoba primila zahtjev za dostavu podataka.

(6) Ako zahtjeva dodatne podatke, Porezna uprava donosi rješenje o tome je li zahtjev podnositelja odobren ili odbijen u roku od dva mjeseca od primitka traženih podataka ili, ako nije dobila odgovor na svoj zahtjev, u roku od dva mjeseca po isteku roka iz stavka 5. ovoga članka. Porezna uprava u roku od šest mjeseci od dana zaprimanja zahtjeva za povrat donosi rješenje o povratu PDV-a.

(7) Ako su zatraženi daljnji dodatni podaci, podnositelju zahtjeva u roku od najviše osam mjeseci od primitka zahtjeva za povrat, Porezna uprava donosi rješenje o tome je li zahtjev odobren u cijelosti ili djelomično ili nije odobren.

Članak 72.

(1) Ako je zahtjev za povrat odobren, Porezna uprava izvršava povrat odobrenog iznosa najkasnije u roku od 10 radnih dana po isteku krajnjeg roka navedenog u članku 71. stavku 2. ovoga Zakona ili, ako su zatraženi dodatni podaci po isteku krajnjih rokova navedenih u članku 71. staccima 6. i 7. ovoga Zakona.

(2) Povrat se isplaćuje u tuzemstvu ili na zahtjev podnositelja u bilo kojoj drugoj državi članici. Ako je izvršen povrat PDV-a na bankovni račun u drugoj državi članici, od iznosa povrata koji se isplaćuje podnositelju zahtjeva odbija se iznos svih bankovnih troškova u vezi s prijenosom sredstava.

(3) Ako je izvršen povrat PDV-a, a naknadno se ispostavi da su podaci iz zahtjeva netočni ili je povrat ostvaren na prijevaran ili bilo koji drugi nepravilan način, porezni obveznik koji nema sjedište u tuzemstvu obvezan je vratiti pogrešno isplaćeni iznos te platiti kazne i kamate u skladu s posebnim propisima.

(4) Ako je određena prekršajna kazna ili kamata koja nije plaćena, Porezna uprava može obustaviti sve daljnje povrate poreznom obvezniku koji nema sjedište u tuzemstvu do visine neplaćenog iznosa.

Članak 73.

(1) Podnositelju zahtjeva isplaćuju se kamate na iznos povrata koji treba platiti ako se povrat ne isplati u roku iz članka 72. stavka 1. ovoga Zakona. Navedeno se ne primjenjuje ako podnositelj zahtjeva ne dostavi dodatne ili daljnje dodatne podatke u propisanom roku.

(2) Kamate se obračunavaju od dana koji slijedi nakon posljednjeg dana za isplatu povrata u skladu s člankom 72. stavkom 1. ovoga Zakona do dana kada je povrat isplaćen.

(3) Kamatna stopa je ona kamatna stopa utvrđena prema posebnim propisima koja se primjenjuje za povrat PDV-a poreznim obveznicima koji imaju sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu.

4. Povrat PDV-a tuzemnim poreznim obveznicima u drugim državama članicama

Članak 74.

(1) Ako porezni obveznik sa sjedištem, prebivalištem ili uobičajenim boravištem u Republici Hrvatskoj podnosi zahtjev za povrat PDV-a iz druge države članice, mora ga podnijeti putem elektroničkog portala Porezne uprave Republike Hrvatske najkasnije do 30. rujna kalendarske godine koja slijedi nakon razdoblja povrata iz članka 68. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona. Zahtjev se smatra podnesenim samo ako je podnositelj popunio sve potrebne podatke za povrat PDV-a. Podnositelju zahtjeva se bez odgađanja šalje elektronička potvrda o primitku zahtjeva.

(2) Porezna uprava drugoj državi članici od koje se traži povrat PDV-a ne prosljeđuje zahtjev ako tijekom razdoblja povrata podnositelj zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka:

a) nije obveznik PDV-a ili

b) obavlja isključivo isporuke dobara ili usluge koje su oslobođene PDV-a bez prava na odbitak pretporeza ili

c) primjenjuje oslobođenje za male porezne obveznike.

(3) Porezni obveznik ne može ponijeti zahtjev za povrat PDV-a za razdoblje u kojem nije bio upisan u registar obveznika PDV-a.

(4) Porezna uprava prosljeđuje poreznom obvezniku iz stavka 1. ovoga članka rješenje koje je dostavila država članica povrata PDV-a elektroničkim putem.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi povrata PDV-a tuzemnim poreznim obveznicima u drugim državama članicama.

XIII. OBVEZE POREZNIH OBVEZNIKA I POJEDINIH OSOBA KOJE NISU POREZNI OBVEZNICI

1. Obveza plaćanja PDV-a

Članak 75.

(1) PDV mora plaćati:

1. svaki porezni obveznik koji obavlja oporezive isporuke dobara i usluga, osim kada je PDV u skladu s odredbama ovoga članka obvezna plaćati druga osoba,

2. svaka osoba koja se smatra uvoznikom, odnosno carinskim dužnikom ili primateljem dobara prema carinskim propisima,

3. svaka osoba koja obavi oporezivo stjecanje dobara unutar Europske unije i primatelj dobara iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona,

4. stjecatelj novih prijevoznih sredstava u slučaju iz članka 4. stavka 1. točke 2.b) ovoga Zakona,

5. izdavatelj računa iz članka 79. stavaka 10. i 11. ovoga Zakona te svaka osoba koja iskaže PDV na računu,

6. svaki porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, a registrirana je za potrebe PDV-a, kojoj se obavljaju usluge iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona ako te usluge obavlja porezni obveznik koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu,

7. svaka osoba registrirana za potrebe PDV-a u tuzemstvu kojoj je obavljena isporuka plina, električne energije, hlađenja ili grijanja putem sustava iz članka 15. ovoga Zakona, ako isporuke obavlja porezni obveznik koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu.

(2) Ako oporezive isporuke dobara ili usluga u tuzemstvu obavlja porezni obveznik koji nema sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, PDV plaća porezni obveznik odnosno pravna osoba koja nije porezni obveznik, ali je registrirana za potrebe PDV-a, kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga.

(3) Porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a u Republici Hrvatskoj obavezan je platiti PDV kada mu se obave sljedeće isporuke:

a) građevinske usluge kojima se smatraju usluge u vezi s izgradnjom, održavanjem, rekonstrukcijom ili uklanjanjem građevina, uključujući usluge popravka i čišćenja. Isto se odnosi i na ustupanje osoblja ako ustupano osoblje obavlja građevinske usluge,

b) isporuke rabljenog materijala i onoga koji se u istom stanju ne može ponovno upotrijebiti, otpada, industrijskog i neindustrijskog otpada, reciklažnog otpada, djelomično obrađenog otpada, te dobara i usluga koje pravilnikom propisuje ministar financija,

c) isporuka nekretnina, prema članku 40. stavku 1. točkama j) i k) ovoga Zakona, ako se isporučitelj odlučio za oporezivanje u skladu s člankom 40. stavkom 4. ovoga Zakona,

d) isporuka nekretnina koje je prodao ovršenik u postupku ovrhe,

e) prijenos emisijskih jedinica stakleničkih plinova sukladno propisima kojima se uređuje sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova.

(4) U smislu ovoga članka, porezni obveznik koji u tuzemstvu ima stalnu poslovnu jedinicu smatra se poreznim obveznikom koji nema sjedište u tuzemstvu ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) porezni obveznik obavlja oporezivu isporuku dobara i usluga u tuzemstvu,

b) poslovna jedinica koju ima porezni obveznik u tuzemstvu ne sudjeluje u toj isporuci dobara i obavljenih usluga.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi obaveze plaćanja PDV-a.

2. Plaćanje PDV-a

Članak 76.

(1) Obračunani i prijavljeni PDV za obračunsko razdoblje porezni obveznik mora platiti do posljednjeg dana u mjesecu koji slijedi po završetku obračunskog razdoblja iz članka 84. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

- (2) Razliku PDV-a po konačnom obračunu porezni obveznik mora platiti u roku iz članka 85. stavka 7. ovoga Zakona za predaju konačnog obračuna.
- (3) U roku iz stavka 1. ovoga članka PDV moraju platiti i sve osobe navedene u članku 75. stavku 1. točkama 3., 5., 6. i 7. te članku 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona.
- (4) Smatra se da je PDV u smislu članka 75. stavka 1. točaka 3., 6. i 7. te članka 75. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona plaćen ako je u prijavi PDV-a iskazana obveza temeljem prijenosa obveze plaćanja PDV-a.
- (5) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, osoba koja nije registrirana za potrebe PDV-a, a koja stječe novo prijevozno sredstvo u smislu članka 4. stavka 1. točke 2.b) ovoga Zakona, plaća PDV na temelju rješenja Porezne uprave.
- (6) U slučaju stjecanja novih prijevoznih sredstava prema članku 4. stavku 1. točki 2.b) ovoga Zakona, novo prijevozno sredstvo može se registrirati kod nadležnog tijela prema posebnim propisima samo uz predočenje prijave za stjecanje novih prijevoznih sredstva koju je ovjerila nadležna ispostava Porezne uprave. Za registraciju novih prijevoznih sredstava stjecatelji koji nisu registrirani za potrebe PDV-a obvezni su priložiti potvrdu o plaćenom PDV-u. Potvrda se izdaje na zahtjev stjecatelja.
- (7) PDV pri uvozu plaća se u roku za plaćanje uvoznih davanja u skladu s carinskim propisima.
- (8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka smatra se da je PDV pri uvozu plaćen ako ga porezni obveznik, koji ima pravo na odbitak pretporeza u cijelosti, iskaže kao obvezu u prijavi PDV-a, a za takav način obračunavanja i plaćanja PDV-a poreznom obvezniku izdat će se rješenje.
- (9) Porezni obveznik PDV plaća na propisani uplatni račun prema posebnim propisima.
- (10) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi izdavanja rješenja i plaćanju PDV-a pri uvozu dobara.

3. Registriranje za potrebe PDV-a

Članak 77.

- (1) Svaka osoba mora Poreznoj upravi prijaviti početak svoje djelatnosti kao poreznog obveznika, odnosno mora se prijaviti u registar obveznika PDV-a ako je vrijednost njezinih isporuka u prethodnoj kalendarskoj godini prešla iznos iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona. Porezni obveznik koji obavlja transakcije unutar Europske unije obvezan je od Porezne uprave zatražiti izdavanje PDV identifikacijskog broja na propisanom obrascu. Porezni obveznik obvezan je Poreznoj upravi prijaviti svaku promjenu ili prestanak obavljanja djelatnosti.
- (2) Obveza za podnošenje zahtjeva za izdavanje PDV identifikacijskog broja ne odnosi se na porezne obveznike iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona, male porezne obveznike iz članka 90. stavka 1. ovoga Zakona te porezne obveznike koji obavljaju isključivo transakcije oslobođene plaćanja PDV-a bez prava na odbitak pretporeza.
- (3) Neovisno o stavku 1. ovoga članka, svaki porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, a koji stječu dobra unutar Europske unije koja u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkama a) i b) ovoga Zakona nisu predmet oporezivanja PDV-om obvezan je Poreznoj upravi prijaviti obavljanje takvih stjecanja kada ona postanu predmet oporezivanja PDV-om i nadležnoj ispostavi Porezne uprave podnijeti zahtjev za izdavanje PDV identifikacijskog broja.
- (4) Neovisno o stavku 2. ovoga članka, svaki porezni obveznik koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj i koji obavlja usluge na području druge države članice za koje je primatelj usluga u drugoj državi članici obvezan platiti PDV prema članku 196. Direktive Vijeća

2006/112/EZ i svaki porezni obveznik primatelj usluga iz članka 75. stavka 1. točke 6. ovoga Zakona obvezan je Poreznoj upravi podnijeti zahtjev za izdavanje PDV identifikacijskog broja.

(5) Porezna uprava dodijelit će PDV identifikacijski broj:

a) svakom poreznom obvezniku koji na području Republike Hrvatske obavlja isporuke dobara ili usluga za koje postoji pravo na odbitak PDV-a, osim poreznom obvezniku iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona i poreznom obvezniku koji obavlja isporuke dobara ili usluga za koje PDV plaća primatelj dobara ili usluga u skladu s člankom 75. stavicama 1. točkama 3., 6. i 7. te člankom 75. stavkom 2. ovoga Zakona,

b) svakom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik, koji stječe dobra unutar Europske unije u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom 2. ovoga Zakona te svakom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik čija su stjecanja dobara unutar Europske unije predmet oporezivanja PDV-om u skladu s člankom 5. stavkom 4. ovoga Zakona,

c) svakom poreznom obvezniku koji u Republici Hrvatskoj obavlja stjecanje dobara unutar Europske unije za potrebe svoje gospodarske djelatnosti iz članka 6. stavka 2. ovoga Zakona koja se obavlja izvan Republike Hrvatske,

d) svakom poreznom obvezniku koji u Republici Hrvatskoj prima usluge za koje je obvezan platiti PDV u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 6. ovoga Zakona,

e) svakom poreznom obvezniku koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj koji obavlja usluge na području druge države članice za koje je primatelj usluge obvezan platiti PDV u skladu s člankom 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(6) PDV identifikacijski broj je osobni identifikacijski broj (OIB) kojemu se dodaje predznak »HR«.

(7) Porezna uprava može odbiti dodjelu ili ukinuti dodijeljeni PDV identifikacijski broj ako utvrdi da više ne postoje razlozi za registriranje za potrebe PDV-a ili ako porezni obveznik zloupotrebljava PDV identifikacijski broj. Porezna uprava donijet će o tome rješenje, a žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(8) Ministar financija pravilnikom propisuje sadržaj i oblik obrasca iz ovoga članka, postupak dodjele i ukidanja PDV identifikacijskog broja i postupak za prijavu u registar obveznika PDV-a.

4. Izdavanje računa

4.1. Obveza izdavanja računa

Članak 78.

(1) Svaki porezni obveznik obvezan je izdati račun za:

1. isporuke dobara i usluga koje je obavio drugom poreznom obvezniku ili pravnoj osobi koja nije porezni obveznik,

2. isporuke dobara u smislu članka 13. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona,

3. isporuke dobara izvršene u skladu s uvjetima utvrđenima člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona,

4. svaki predujam primljen prije obavljene isporuke dobara iz točaka 1. i 2. ovoga stavka i

5. svaki predujam primljen od drugoga poreznog obveznika ili pravne osobe koja nije porezni obveznik prije završetka obavljanja usluga.

(2) Porezni obveznik koji obavlja isporuke u smislu članka 13. stavaka 7. i 8. ovoga Zakona također je obavezan izdavati račune.

(3) Iznimno od stavka 1. i 2. ovoga članka porezni obveznik nije obavezan izdati račun za obavljene usluge koje su oslobođene PDV-a prema članku 40. stavku 1. točkama a) do g) ovoga Zakona, osim u slučaju obavljanja mjenjačkih poslova u tuzemstvu.

(4) Račun se mora izdati najkasnije petnaestog dana u mjesecu nakon mjeseca u kojem je nastao oporezivi događaj za isporuke dobara obavljene u skladu s uvjetima utvrđenim člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona ili isporuke usluga za koje je primatelj obavezan platiti PDV u skladu s člankom 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(5) Porezni obveznik može izdati zbirni račun za više zasebnih isporuka dobara ili usluga, pod uvjetom da PDV na isporuke navedene u zbirnom računu obračunava tijekom istog kalendarskog mjeseca.

(6) Račun može izdati i primatelj za dobra i usluge koje mu je porezni obveznik isporučio, odnosno obavio, pod uvjetom da o tome postoji sporazum između tih dviju strana i pod uvjetom da je utvrđen postupak za prihvaćanje svakog računa kod poreznog obveznika koji obavlja isporuku dobara i usluga.

(7) Račun koji izdaje isporučitelj i račun koji izdaje primatelj isporuke je svaka isprava prema kojoj porezni obveznik ili osoba kojoj on naloži zaračunava isporučena dobra i obavljene usluge, bez obzira na to kako se ta isprava naziva u poslovnom prometu.

(8) Svaka isprava ili obavijest koja mijenja prvobitni račun i koja se izričito i nedvojbeno odnosi na njega smatra se računom.

(9) Za izdavanje računa primjenjuju se pravila na temelju ovoga Zakona, ako se račun odnosi na isporuke dobara i usluga za koje se u skladu s odredbama članka 12. do 28. ovoga Zakona smatra da su obavljene u Republici Hrvatskoj.

(10) Ako isporučitelj dobara ili usluga, koji u tuzemstvu nema sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu ili ako njegova stalna poslovna jedinica u tuzemstvu ne sudjeluje u isporuci, obavi isporuku dobara ili usluga za koje se u skladu s odredbama članka 12. do 28. ovoga Zakona smatra da su obavljene u Republici Hrvatskoj, osobi koja je kao primatelj obvezna u skladu s člankom 75. ovoga Zakona platiti PDV, neovisno o stavku 9. ovoga članka za izdavanje računa primjenjuju se pravila države članice u kojoj isporučitelj ima sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu iz koje se obavljaju isporuke ili u slučaju nepostojanja takvog sjedišta ili stalne poslovne jedinice države članice u kojoj ima prebivalište ili uobičajeno boravište. U slučaju da račun izdaje primatelj isporuke (samoizdavanje računa) primjenjuje se stavak 9. ovoga članka.

(11) Ako isporučitelj ima sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu iz koje je obavljena isporuka, ili u slučaju nepostojanja takvog sjedišta ili stalne poslovne jedinice, ima prebivalište ili uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj i obavlja isporuku dobara ili usluga za koje se u skladu s odredbama članka 12. do 28. ovoga Zakona smatra da nisu obavljene unutar Europske unije, izdavanje računa za te isporuke obavlja se u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(12) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi obveze izdavanja računa.

4.2. Obvezni sadržaj računa

Članak 79.

(1) Račun mora sadržavati sljedeće podatke:

1. broj računa i datum izdavanja,

2. ime i prezime (naziv), adresu, osobni identifikacijski broj ili PDV identifikacijski broj poreznog obveznika koji je isporučio dobra ili obavio usluge (prodavatelja),
3. ime i prezime (naziv), adresu, osobni identifikacijski broj ili PDV identifikacijski broj poreznog obveznika kome su isporučena dobra ili obavljene usluge (kupca),
4. količinu i uobičajeni trgovački naziv isporučenih dobara te vrstu i količinu obavljenih usluga,
5. datum isporuke dobara ili obavljenih usluga ili datum primitka predujma u računu za predujam, ako se taj datum može odrediti i ako se razlikuje od datuma izdavanja računa,
6. jediničnu cijenu bez PDV-a, odnosno iznos naknade za isporučena dobra ili obavljene usluge, razvrstane po stopi PDV-a,
7. popuste ili rabate ako nisu uključeni u jediničnu cijenu,
8. stopu PDV-a,
9. iznos PDV-a razvrstan po stopi PDV-a, osim ako se primjenjuje posebni postupak za koji je u smislu ovoga Zakona taj podatak isključen,
10. zbrojni iznos naknade i PDV-a.

(2) Porezni obveznik obvezan je u računu iskazivati osobni identifikacijski broj. Za transakcije unutar Europske unije porezni obveznik obvezan je u računu iskazati PDV identifikacijski broj.

(3) Porezni obveznik koji obavlja oslobođene isporuke dobara ili usluga mora se u računu pozvati na odredbe ovoga Zakona kojim je to oslobođenje propisano, odnosno na odredbe članka 10. ovoga Zakona ili odgovarajuću odredbu Direktive Vijeća 2006/112/EZ-a ili navesti napomenu koja upućuje na oslobođenje. U tim slučajevima u računu ne smiju biti iskazani podaci iz stavka 1. točaka 8., 9. i 10. ovoga članka, već samo zbrojni iznos naknade.

(4) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja iz članka 91. ovoga Zakona u računu mora navesti »posebni postupak oporezivanja – putničke agencije«.

(5) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja marže iz članka 95. ovoga Zakona u računu mora navesti »posebni postupak oporezivanja marže – rabljena dobra«, »posebni postupak oporezivanja marže – umjetnička djela«, odnosno »posebni postupak oporezivanja marže – kolekcionarski ili antikni predmeti«.

(6) Kada kupac koji prima isporuku izdaje račun umjesto isporučitelja u računu mora navesti »samoizdavanje računa«.

(7) U slučaju kada je primatelj dobara ili usluga obvezan platiti PDV isporučitelj u računu mora navesti »prijenos porezne obveze« ili engleski izraz »reverse charge«.

(8) Ako porezni obveznik imenuje poreznog zastupnika iz članka 126. ovoga Zakona, u računu mora biti iskazano ime i prezime (naziv), adresa, osobni identifikacijski broj ili PDV identifikacijski broj poreznog zastupnika.

(9) Računi za isporuke novih prijevoznih sredstava unutar Europske unije obavljene u smislu članka 41. stavka 1. točke a) i b) ovoga Zakona moraju sadržavati i podatke iz članka 4. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

(10) Ako porezni obveznik u računu za isporučena dobra ili obavljene usluge iskaže PDV viši od onoga koji duguje prema Zakonu, tada duguje viši iznos, osim kad ispravi račun izdan primatelju na način propisan za ispravak porezne osnovice u skladu s člankom 33. stavkom 7. ovoga Zakona.

(11) Ako netko na računu za isporučena dobra ili obavljene usluge iskaže PDV, iako za to nije ovlašten ili izda račun iako dobra nisu isporučena ili usluge nisu obavljene, duguje iskazani iznos PDV-a, osim kad ispravi račun izdan primatelju na način propisan za ispravak porezne osnovice u skladu s člankom 33. stavkom 7. ovoga Zakona.

(12) Porezni obveznik za obavljene isporuke dobara i usluga čiji iznos nije viši od 700,00 kuna može izdati pojednostavljeni račun. Takav račun mora sadržavati sljedeće podatke:

1. broj računa i datum izdavanja,
2. ime i prezime (naziv), adresu, osobni identifikacijski broj ili PDV identifikacijski broj poreznog obveznika koji je isporučio dobra ili obavio usluge (prodavatelja) te naznaku mjesta gdje je isporuka dobara ili usluga obavljena (broj prodajnog mjesta, poslovnog prostora, prodavaonice i slično),
3. ime i prezime (naziv), osobni identifikacijski broj ili PDV identifikacijski broj poreznog obveznika kome su isporučena dobra ili obavljene usluge (kupca),
4. količinu i uobičajeni trgovački naziv isporučenih dobara te vrstu i količinu obavljenih usluga,
5. iznos naknade s uključenim PDV-om razvrstane po stopi PDV-a,
6. iznos obračunanog PDV-a razvrstanog po stopi PDV-a,
7. kada je izdana isprava ili obavijest koja se smatra računom u skladu s člankom 78. stavkom 8. ovoga Zakona, uputu na prvobitni račun uz pojedinosti koje su izmijenjene.

(13) Porezni obveznik ne smije izdati pojednostavljeni račun za isporuke dobara ili usluga koje obavi u drugu državu članicu u kojoj se treba platiti PDV, ili njegova stalna poslovna jedinica u toj državi članici ne sudjeluje u isporuci u smislu članka 192.a Direktive Vijeća 2006/112/EZ, a osoba koja je obvezna platiti PDV je osoba kojoj je dobro bilo isporučeno, odnosno usluga obavljena.

(14) Porezni obveznik koji u drugoj državi članici u kojoj se treba platiti PDV nema sjedište ili njegova stalna poslova jedinica u toj državi članici ne sudjeluje u isporuci u smislu članka 192.a Direktive Vijeća 2006/112/EZ obavi isporuku dobara ili usluga primatelju koji je obvezan platiti PDV, na računu umjesto svih podataka iz stavka 1. točaka 6., 7., 8. i 9. ovoga članka navodi poreznu osnovicu tih dobara i usluga te količinu isporučenih dobara ili usluga i njihov naziv.

4.3. Računi na papiru i računi u elektroničkom obliku

Članak 80.

(1) Računom se smatra i račun izdan i poslan u elektroničkom obliku ako postoji suglasnost primatelja za prihvrat takvog računa.

(2) Vjerodostojnost podrijetla, cjelovitost sadržaja i čitljivost računa mora biti osigurana od trenutka izdavanja do kraja razdoblja za pohranu računa neovisno o tome je li račun izdan na papiru ili u elektroničkom obliku.

(3) Porezni obveznik obvezan je utvrditi na koji će način osigurati vjerodostojnost podrijetla, cjelovitost sadržaja i čitljivost računa. Navedeno se može ostvariti pomoću elektroničke razmjene podataka (EDI) ili naprednog elektroničkog potpisa ili bilo koje metode poslovne kontrole koja omogućuje povezivanje računa s isporukama

dobara i usluga.

(4) Vjerodostojnost podrijetla se osigurava na način da se može nedvojbeno utvrditi identitet izdavatelja računa, a cjelovitost sadržaja podrazumijeva da sadržaj računa nije izmijenjen do kraja razdoblja za pohranu računa.

(5) Kada se istom primatelju elektroničkim putem pošalje ili da na raspolaganje skupina računa, podaci koji su zajednički svim računima mogu se navesti samo jednom ako su za svaki račun dostupni svi podaci.

(6) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi računa na papiru i računa u elektroničkom obliku.

4.4. Ostale odredbe

Članak 81.

Iznosi na računima se iskazuju u kunama i uz to mogu biti iskazani u bilo kojoj valuti pod uvjetom da je iznos PDV-a koji treba platiti ili koji se usklađuje iskazan u kunama uz primjenu tečaja iz članka 36. stavka 2. ovoga Zakona.

4.5. Čuvanje računa i ostale dokumentacije

Članak 82.

(1) Porezni obveznik mora čuvati kopije računa koje je izdao ili ih je u njegovo ime i za njegov račun izdala treća osoba ili kupac, odnosno primatelj dobara ili usluga te sve račune koje je primio.

(2) Računi se mogu čuvati u papirnatom ili elektroničkom obliku.

(3) Ako porezni obveznik koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Republike Hrvatske odluči kopije računa koje je izdao i račune koje je primio čuvati izvan područja Republike Hrvatske, mora o tome izvijestiti nadležnu ispostavu Porezne uprave i Poreznoj upravi i drugim tijelima nadležnim za nadzor na njihov zahtjev bez odgađanja omogućiti uvid u iste.

(4) Porezni obveznici moraju izdane i primljene račune, dokumente o ispravicima računa, dokaze o izvozu, odnosno uvozu, dokumente temeljem kojih su korištena oslobođenja od plaćanja PDV-a, obračune PDV-a, kao i svu drugu dokumentaciju bitnu za utvrđivanje i plaćanje PDV-a čuvati u rokovima propisanim Općim poreznim zakonom. To se odnosi i na račune izdane i primljene elektroničkim putem.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, dokumentacija koja se odnosi na oporezivanje nekretnina po ovome Zakonu mora se čuvati 10 godina od isteka godine na koju se odnosi.

(6) Porezni obveznik koji izdane ili primljene račune pohranjuje pomoću elektroničkih uređaja kojima se jamči online pristup podacima mora na zahtjev omogućiti tijelu koje obavlja nadzor pravo pristupa, preuzimanja i korištenja tih računa.

5. Obveza vođenja knjigovodstva

1. Opća odredba

Članak 83.

(1) Porezni obveznik mora u svom knjigovodstvu osigurati sve potrebne podatke koji omogućuju ispravno i pravodobno obračunavanje i plaćanje PDV-a. Porezni obveznik mora osigurati podatke o obvezi PDV-a za uplatu i uplati PDV-a te o potraživanju za povrat pretporeza i njegovoj naplati. Porezni obveznik mora imati i

dokumentaciju koja dokazuje da su ispunjeni uvjeti za porezna oslobođenja propisana člankom 41. stavkom 1. ovoga Zakona.

(2) Porezni obveznik mora voditi evidenciju dobara koja je otpremio ili prevezao ili koja su za njegov račun bila otpremljena ili prevezena izvan područja Republike Hrvatske, ali unutar Europske unije radi obavljanja usluga procjene vrijednosti dobara ili rada na tim dobrima ili njihovog privremenog korištenja u smislu članka 7. stavka 6. točaka d), e) i f) ovoga Zakona.

(3) Porezni obveznik mora voditi detaljnu evidenciju koja omogućava identifikaciju dobara koja mu je iz druge države članice dopremio porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a u toj drugoj državi članici ili druga osoba za njegov račun i koja su upotrijebljena za usluge koje se sastoje u procjeni tih dobara ili radovima na tim dobrima.

(4) Porezni obveznici koji zalihe dobara iskazuju po prodajnim cijenama s uračunanim PDV-om, obvezni su osigurati i podatke o uračunanom PDV-u te podatke o poreznim osnovicama razvrstanim po stopama PDV-a.

(5) Podatke iz stavaka 1., 2., 3. i 4. ovoga članka porezni obveznici obvezni su osigurati unutar roka propisanog za uplatu PDV-a.

(6) Ako se u tijeku nadzora utvrdi da porezni obveznik ne vodi knjigovodstvo u smislu ovoga Zakona i zbog toga nije moguće utvrditi obvezu PDV-a, tijelo koje obavlja nadzor nalaže poreznom obvezniku popis zatečenih dobara bez dokumentacije o nabavi, po tržišnim cijenama.

(7) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj evidencija iz ovoga članka.

XIV. RAZDOBLJE OPOREZIVANJA, OBRAČUNAVANJE PDV-a, POSTUPAK OPOREZIVANJA I PODNOŠENJE PRIJAVE PDV-a

1. Razdoblje oporezivanja i obračunsko razdoblje

Članak 84.

(1) Razdoblje oporezivanja je kalendarska godina. Ako je porezni obveznik poslovao samo tijekom dijela kalendarske godine, tada je razdoblje oporezivanja razdoblje poslovanja.

(2) Obračunska razdoblja su od prvog do posljednjeg dana u mjesecu.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, za poreznog obveznika čija je vrijednost isporučenih dobara i usluga uključujući i PDV u prethodnom razdoblju oporezivanja manja od 800.000,00 kuna, obračunska razdoblja su od prvog do posljednjeg dana u tromjesečju. Porezni obveznik čija obračunska razdoblja su od prvog do posljednjeg dana u tromjesečju može se odlučiti za podnošenje prijave za razdoblje iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Odredbe stavka 3. ovoga članka ne primjenjuju se na poreznog obveznika koji obavlja transakcije unutar Europske unije.

(5) Obračunska razdoblja su od prvog do posljednjeg dana u mjesecu za poreznog obveznika koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu, a registriran je za potrebe PDV-a.

2. Podnošenje prijave PDV-a

Članak 85.

(1) Porezni obveznik mora za obračunsko razdoblje utvrditi obvezu PDV-a i iskazati je u prijavi PDV-a u kojoj se navode svi podaci potrebni za obračunavanje PDV-a odnosno ukupnu vrijednost oporezivih transakcija i iznos PDV-a i pretporeza po stopama PDV-a te ukupnu vrijednost oslobođenih transakcija i transakcija koje ne podliježu oporezivanju.

(2) Osim podataka iz stavka 1. ovoga članka u prijavi PDV-a koji se odnosi na određeno obračunsko razdoblje porezni obveznik mora navesti sljedeće podatke:

a) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona za koje je u tom obračunskom razdoblju nastala obveza obračuna PDV-a,

b) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, stjecanja dobara unutar Europske unije te stjecanja iz članka 9. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona, obavljenih u Republici Hrvatskoj za koje je u tom obračunskom razdoblju nastala obveza obračuna PDV-a,

c) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 13. stavaka 3., 4. i 10. ovoga Zakona, obavljenih na području druge države članice za koje je u tom obračunskom razdoblju nastala obveza obračuna PDV-a, ako su dobra poslana ili otpremljena iz Republike Hrvatske,

d) ukupnu vrijednost, bez PDV-a, isporuka dobara iz članka 13. stavaka 3., 4. i 10. ovoga Zakona, obavljenih u Republici Hrvatskoj i za koje je u tom obračunskom razdoblju nastala obveza obračuna PDV-a, ako se dobra pošalju ili otpreme iz druge države članice,

e) ukupnu vrijednost isporuka dobara, bez PDV-a, za koja je primatelj isporuke iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona obvezan platiti PDV prema članku 75. stavku 1. točki 3. ovoga Zakona i za koje je u tom obračunskom razdoblju nastala obveza obračuna PDV-a,

f) ukupnu vrijednost obavljenih usluga, bez PDV-a, iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona za koje je u tom obračunskom razdoblju nastala obveza obračuna PDV-a,

g) ukupnu vrijednost isporuka za koje je primatelj obvezan platiti PDV u skladu s člankom 75. stavkom 1. točkom 7. te člankom 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona.

(3) Prijavu iz stavka 1. ovoga članka obvezna je podnijeti i osoba koja je obvezna platiti PDV umjesto poreznog obveznika koji nema sjedište u Republici Hrvatskoj, pravna osoba koja nije porezni obveznik i obvezna je platiti PDV na stjecanje dobara unutar Europske unije, osoba koja je registrirana za potrebe PDV-a i stječe novo prijevozno sredstvo te porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik, čija ostala stjecanja nisu predmet oporezivanja PDV-om, a koji unutar Europske unije stječe dobra koja podliježu trošarinama.

(4) Kod obračunavanja PDV-a potrebno je uzeti u obzir i iznose iskazane na računu iz članka 79. stavaka 10. i 11. ovoga Zakona.

(5) Od iznosa PDV-a koji se obračunava prema odredbama stavaka 1., 2. i 4. ovoga članka, odbija se pretporez u smislu članka 57. stavka 2. ovoga Zakona.

(6) Porezni obveznik prijavu PDV-a iz stavka 1. ovoga članka mora predati nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema svome sjedištu odnosno prebivalištu ili uobičajenom boravištu na propisanom obrascu do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku obračunskog razdoblja iz članka 84. stavaka 2., 3. i 5. ovoga Zakona.

(7) Konačni obračun PDV-a porezni obveznik mora predati nadležnoj ispostavi Porezne uprave prema svome sjedištu, odnosno prebivalištu ili uobičajenom boravištu do kraja veljače tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu. Konačni obračun PDV-a porezni obveznik je obvezan predati u roku od dva mjeseca od prestanka poslovanja.

(8) Ako porezni obveznik u propisanom roku ne podnese prijavu PDV-a ili konačni obračun PDV-a ili nema propisanu dokumentaciju i porezne evidencije, Porezna uprava može procijeniti ili utvrditi poreznu obvezu.

(9) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrasca prijave PDV-a i konačnog obračuna PDV-a.

3. Prijava za stjecanje dobara i primljene usluge iz drugih država članica Europske unije

Članak 86.

(1) Porezni obveznik mora podnijeti prijavu za stjecanje dobara i primljene usluge u kojoj navodi sve podatke o vrijednosti stjecanja dobara, kao i o vrijednosti primljenih usluga koje su mu obavili porezni obveznici sa sjedištem u drugoj državi članici.

(2) Prijava iz stavka 1. ovoga članka podnosi se do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku obračunskog razdoblja iz članka 84. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj obrasca prijave za stjecanje dobara i primljene usluge.

4. Prijave za isporuke i stjecanje novih prijevoznih sredstava

Članak 87.

(1) Porezni obveznik koji obavlja isporuku novog prijevoznog sredstva osobi koja nije registrirana za potrebe PDV-a ili porezni obveznik iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona, kod isporuke novog prijevoznog sredstva u skladu s člankom 41. stavkom 1. točkom b) ovoga Zakona, mora podnijeti prijavu za isporuke novih prijevoznih sredstava u roku od 10 dana od dana isporuke novog prijevoznog sredstva u kojoj iskazuje vrijednost tih isporuka.

(2) Porezni obveznik koji stječe nova prijevozna sredstva unutar Europske unije sukladno članku 4. stavku 1. točki 2.b) ovoga Zakona, mora podnijeti prijavu za stjecanje novih prijevoznih sredstava u roku od 10 dana od dana stjecanja novog prijevoznog sredstva u kojoj iskazuje sve podatke potrebne za obračun i nadzor PDV-a. Navedenu prijavu ne podnosi porezni obveznik koji nova prijevozna sredstva koristi za daljnju prodaju.

(3) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi podnošenja prijave za isporuke i stjecanje novih prijevoznih sredstava te oblik i sadržaj obrazaca prijave iz ovoga članka.

5. Zbirna prijava za isporuke dobara i usluga u druge države članice Europske unije

5.1. Općenito

Članak 88.

(1) Porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a mora podnijeti Zbirnu prijavu o sljedećem:

a) stjecateljima registriranim za potrebe PDV-a kojima je isporučio dobra prema uvjetima navedenima u članku 41. stavku 1. točki a) ovoga Zakona i za premještanje dobara u smislu članka 41. stavka 1. točke d) ovoga Zakona,

b) osobama registriranim za potrebe PDV-a kojima je isporučio dobra koja su mu bila isporučena u okviru stjecanja unutar Europske unije iz članka 10. ovoga Zakona,

c) poreznim obveznicima i pravnim osobama koje nisu porezni obveznici, a registrirani su za potrebe PDV-a, kojima je obavio usluge, osim usluga koje su oslobođene PDV-a u državi članici gdje je ta transakcija oporeziva i za koje je primatelj obavezan platiti PDV u skladu s člankom 196. Direktive Vijeća 2006/112/EZ.

(2) Zbirna prijava podnosi se najkasnije do 20-og dana u mjesecu koji slijedi po završetku obračunskog razdoblja iz članka 84. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) U Zbirnoj prijavi se navode:

a) PDV identifikacijski broj pod kojim je porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu i pod kojim isporučuje dobra prema uvjetima iz članka 41. stavka 1. točke a) ovoga Zakona ili obavlja usluge prema članku 17. stavku 1. ovoga Zakona,

b) PDV identifikacijski broj pod kojim je osoba koja stječe dobra registrirana za potrebe PDV-a u drugoj državi članici te pod kojim su joj unutar Europske unije dobra isporučena ili usluge obavljene,

c) za svakog stjecatelja dobara ili primatelja usluga ukupnu vrijednost isporuke dobara ili usluga koje je obavio porezni obveznik,

d) vrijednosti ispravaka porezne osnovice u skladu s člankom 33. stavkom 7. ovoga Zakona. Te se vrijednosti navode za obračunsko razdoblje tijekom kojega je osoba koja stječe dobra ili prima usluge prijavila ispravke.

(4) Vrijednosti iz stavka 3. točke c) ovoga članka iskazuju se u Zbirnoj prijavi za obračunsko razdoblje iz članka 84. stavka 2. ovoga Zakona ovoga članka. Vrijednosti iz stavka 3. točke d) ovoga članka za koje je stjecatelj primio obavijest o usklađenju, iskazuju se u Zbirnoj prijavi za obračunsko razdoblje iz članka 84. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) U Zbirnoj prijavi u slučaju premještanja dobara navodi se i sljedeće:

1. PDV identifikacijski broj pod kojim je porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu,

2. PDV identifikacijski broj pod kojim je porezni obveznik registriran u državi članici u kojoj je završila otprema ili prijevoz dobara u smislu članka 41. stavka 1. točke d) ovoga Zakona,

3. ukupnu vrijednost premještenih dobara utvrđenu u skladu s odredbom članka 33. stavka 6. ovoga Zakona.

(6) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi Zbirne prijave, uključujući oblik i sadržaj.

5.2. Posebni podaci koji se navode u Zbirnoj prijavi u vezi s trostranim poslom

Članak 89.

(1) Porezni obveznik registriran za potrebe PDV-a u tuzemstvu gdje mu je izdan PDV identifikacijski broj pod kojim je obavio stjecanje, obavezan je prema članku 10. stavku 5. ovoga Zakona u Zbirnoj prijavi navesti sljedeće podatke:

a) svoj PDV identifikacijski broj pod kojim je stekao dobra i obavio daljnju isporuku tih dobara,

b) PDV identifikacijski broj primatelja daljnje isporuke koji je izdan u državi članici u kojoj prijevoz ili otprema dobara završava,

c) za svakog pojedinog primatelja kojemu je obavljena isporuka iz točke b) ovoga stavka zbroj naknada bez PDV-a za isporuke koje je na taj način obavio porezni obveznik u državu članicu u kojoj otprema ili prijevoz dobara završava.

(2) Ukupna vrijednost iz stavka 1. točke c) ovoga članka iskazuje se u Zbirnoj prijavi za obračunsko razdoblje iz članka 84. stavka 2. ovoga Zakona.

XV. POSEBNI POSTUPCI OPOREZIVANJA

1. Posebni postupak oporezivanja za male porezne obveznike

Članak 90.

(1) »*Malim poreznim obveznikom*« u smislu ovoga Zakona smatra se pravna osoba sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, odnosno fizička osoba s prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu, čija vrijednost isporuka dobara ili obavljenih usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 230.000,00 kuna.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka oslobođen je plaćanja PDV-a na isporuke dobara ili usluga, nema pravo iskazivati PDV na izdanim računima i nema pravo na odbitak pretporeza.

(3) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka može od Porezne uprave zatražiti da se na njega ne primjenjuje stavak 2. ovoga članka. Porezna uprava to utvrđuje rješenjem koje ga obvezuje sljedećih pet kalendarskih godina na redovni postupak oporezivanja prema ovome Zakonu.

(4) Oslobođenje od plaćanja PDV-a iz stavka 2. ovoga članka ne primjenjuje se:

- a) na isporuke novih prijevoznih sredstava prema uvjetima iz članka 41. stavka 1. točke a) i b) ovoga Zakona,
- b) u slučaju prijenosa porezne obveze na male porezne obveznike u smislu članka 75. stavka 1. točaka 6. i 7. te članka 75. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) Vrijednost isporuka dobara i usluga, u smislu stavka 1. ovoga članka, bez PDV-a, obuhvaća:

- a) vrijednost isporuka dobara ili usluga koje bi bile oporezive,
- b) vrijednost isporuka oslobođenih PDV-a iz članaka 45., 46., 47., 48. i 49. ovoga Zakona,
- c) vrijednost isporuka nekretnina i transakcija iz članka 40. stavka 1. točaka a) do g) ovoga Zakona, osim ako su te transakcije pomoćne.

(6) Isporuka materijalnih i nematerijalnih gospodarskih dobara poreznog obveznika ne uzima se u obzir pri obračunavanju vrijednosti isporuka iz stavka 1. ovoga članka.

(7) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi posebnog postupka oporezivanja za male porezne obveznike.

2. Posebni postupak oporezivanja putničkih agencija

2.1. Usluge putničkih agencija i organizatora putovanja

Članak 91.

(1) Posebni postupak oporezivanja odnosi se na poslovanje putničkih agencija, ako posluju s putnicima u svoje ime, a koriste isporuke dobara i usluge drugih poreznih obveznika za obavljanje usluga putovanja. Ovaj se postupak ne primjenjuje na putničke agencije kada djeluju samo kao posrednici i na koje se za izračun porezne osnovice primjenjuju odredbe iz članka 33. stavka 3. ovoga Zakona. Putničkim agencijama se u smislu ovoga Zakona smatraju organizatori putovanja.

(2) Transakcije što ih putnička agencija obavi u vezi s putovanjem pod uvjetima iz ovoga članka smatraju se jedinstvenom uslugom koju putnička agencija obavlja putniku.

(3) Obavljena usluga oporeziva je prema mjestu sjedišta ili stalne poslovne jedinice putničke agencije iz koje se usluge obavljaju.

(4) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi primjene posebnog postupka oporezivanja putničkih agencija.

2.2. Porezna osnovica

Članak 92.

Porezna osnovica, u vezi s jedinstvenom uslugom, je razlika u cijeni putničke agencije, odnosno razlika između ukupne naknade, bez PDV-a, koju plaća putnik i stvarnih troškova putničke agencije za isporuke dobara ili usluga koje su joj obavili drugi porezni obveznici, ako su te transakcije obavljene izravno putniku.

2.3. Oslobodene transakcije

Članak 93.

Ako se transakcije što ih putnička agencija povjeri drugom poreznom obvezniku obavljaju izvan Europske unije, usluge putničke agencije smatraju se posredničkom uslugom oslobođenom PDV-a temeljem članka 49. ovoga Zakona. Kada se te transakcije obavljaju i unutar i izvan Europske unije, oslobođen je samo onaj dio usluge putničke agencije koji se odnosi na transakcije izvan Europske unije.

2.4. Odbitak ili povrat pretporeza

Članak 94.

PDV koji putničkoj agenciji obračunaju drugi porezni obveznici na transakcije iz članka 91. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona koje se obavljaju izravno putnicima ne može biti odbijen ili vraćen.

3. Posebni postupak oporezivanja marže za rabljena dobra, umjetnička djela, kolekcionarske ili antikne predmete

3.1. Općenito

Članak 95.

(1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

a) »*rabljena dobra*« označavaju materijalnu pokretnu imovinu koja je prikladna za daljnju uporabu u stanju u kojem se nalazi ili nakon popravka, uz iznimku umjetničkih djela, kolekcionarskih ili antiknih predmeta te plemenitih kovina iz KN oznake 7106, 7108, 7110 i 7112 i dragoga kamenja iz KN oznake 7102 i 7103,

b) »*umjetnička djela*« označavaju predmete navedene u Dodatku III., Dijelu A ovoga Zakona,

c) »*kolekcionarski predmeti*« označavaju predmete navedene u Dodatku III., Dijelu B ovoga Zakona,

d) »*antikni predmeti*« označavaju predmete navedene u Dodatku III., Dijelu C, ovoga Zakona,

e) »*preprodavatelj*« je porezni obveznik koji u okviru svoje gospodarske djelatnosti radi preprodaje kupuje ili uvozi za potrebe svoje djelatnosti rabljena dobra i/ili umjetnička djela, kolekcionarske ili antikne predmete, bilo da taj porezni obveznik djeluje za svoj račun ili za račun druge osobe prema ugovoru kojim je utvrđeno plaćanje

provizije pri prodaji ili kupnji.

(2) Za isporuke rabljenih dobara, umjetničkih djela, kolekcionarskih ili antiknih predmeta koje obavi preprodavatelj primjenjuje se posebni postupak oporezivanja razlike u cijeni (marže) koju preprodavatelj ostvari.

(3) Posebni postupak oporezivanja marže ne primjenjuje se na isporuke novih prijevoznih sredstava, obavljene u skladu s uvjetima iz članka 41. stavka 1. točaka a) i b) ovoga Zakona.

(4) Za isporuke dobara iz stavka 2. ovoga članka koje obavi preprodavatelj primjenjuje se posebni postupak oporezivanja marže, ako mu je navedena dobra na području Europske unije isporučila jedna od sljedećih osoba:

a) osoba koje nije porezni obveznik,

b) porezni obveznik čija je isporuka dobara oslobođena u skladu s člankom 40. stavkom 2. ovoga Zakona

c) drugi porezni obveznik čija je isporuka dobara oslobođena u skladu s člankom 90. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona i uključuje gospodarska dobra,

d) drugi preprodavatelj, čija je isporuka oporeziva po posebnom postupku oporezivanja marže.

(5) Na isporuke dobara iz stavka 2. ovoga članka ne primjenjuju se odredbe članka 13. stavaka 3., 4., 5., 6., 7., 8. i 9. ovoga Zakona.

(6) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi posebnog postupka oporezivanja marže za rabljena dobra, umjetnička djela, kolekcionarske ili antikne predmete.

3.2. Porezna osnovica

Članak 96.

(1) Porezna osnovica za isporuke dobara iz članka 95. stavka 4. ovoga Zakona jest marža koja je jednaka razlici između prodajne i nabavne cijene isporučenih dobara, umanjena za iznos PDV-a koji je sadržan u toj marži.

(2) »*Prodajnom cijenom*« u smislu stavka 1. ovoga članka smatra se sve što čini naknadu, koju preprodavatelj primi ili će primiti od kupca ili treće osobe, uključujući subvencije izravno povezane s tom transakcijom, poreze, carine, pristojbe i slična davanja i sporedne izdatke kao što su provizije, troškovi pakiranja, prijevoza i troškovi osiguranja koje preprodavatelj obračuna kupcu, osim iznosa iz članka 33. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) »*Nabavnom cijenom*« u smislu stavka 1. ovoga članka smatra se sve što čini naknadu iz stavka 2. ovoga članka, koju je od preprodavatelja primio ili će primiti njegov dobavljač.

3.3. Izbor oporezivanja marže u posebnim slučajevima

Članak 97.

(1) Preprodavatelj, po vlastitom izboru, može primijeniti oporezivanje marže pri sljedećim isporukama:

a) umjetničkih djela, kolekcionarskih ili antiknih predmeta koje sam uvozi,

b) umjetničkih djela koja mu isporuči njihov autor ili njegovi pravni sljednici.

(2) Preprodavatelj koji se odluči za primjenu postupka oporezivanja marže u slučaju iz stavka 1. ovoga članka, obvezan je taj postupak primjenjivati dvije kalendarske godine.

(3) O početku primjene postupka oporezivanja marže u slučaju iz stavka 1. ovoga članka preprodavatelj mora u pisanom obliku izvijestiti nadležnu ispostavu Porezne uprave u roku za predaju prijave PDV-a za prvo obračunsko razdoblje kalendarske godine u kojem je porezni obveznik primijenio postupak oporezivanja marže.

(4) Preprodavatelj iz stavka 2. ovoga članka, može nakon isteka dvije kalendarske godine odustati od primjene postupka oporezivanja marže. O tome u pisanom obliku podnosi izjavu nadležnoj ispostavi Porezne uprave u roku za predaju prijave PDV-a za prvo obračunsko razdoblje kalendarske godine u kojoj prestaje primjenjivati posebni postupak oporezivanja marže. Ako u navedenom roku ne podnese pisanu obavijest nadležnoj ispostavi Porezne uprave, preprodavatelj nastavlja primjenjivati posebni postupak oporezivanja marže tijekom sljedeće dvije kalendarske godine.

(5) Porezna osnovica za isporuke koje se oporezuju po postupku oporezivanja marže u smislu stavka 1. ovoga članka je osnovica utvrđena u skladu s člankom 96. stavkom 1. ovoga Zakona. Za isporuke umjetničkih djela, kolekcionarskih ili antiknih predmeta koje je oporezivi preprodavatelj sam uvezao, carinskoj osnovici odnosno nabavnoj cijeni mora se dodati iznos PDV-a.

3.4. Oslobođenje od plaćanja PDV-a kod oporezivanja marže

Članak 98.

Razlika u cijeni (marža) ostvarena prilikom isporuke rabljenih dobara, umjetničkih djela, kolekcionarskih ili antiknih predmeta na koje se primjenjuje posebni postupak oporezivanja marže oslobođena je PDV-a ako se obavlja prema uvjetima iz članka 45., članka 46. stavka 1., članka 47. stavka 1. i članka 48. stavka 1. točaka a), b), c), d) i e) ovoga Zakona.

3.5. Redovni postupak oporezivanja

Članak 99.

Preprodavatelj može primijeniti redovni postupak oporezivanja za bilo koju isporuku dobra za koju je propisan posebni postupak oporezivanja marže iz članka 95. ovoga Zakona.

Članak 100.

(1) Ako preprodavatelj primjenjuje redovni postupak oporezivanja isporuke umjetničkih djela, kolekcionarskih ili antiknih predmeta koje sam uvozi, ima pravo od iznosa PDV-a, koji je obavezan platiti, odbiti iznos PDV-a koji je platio pri uvozu.

(2) Ako preprodavatelj primjenjuje redovni postupak za oporezivanje isporuke umjetničkih djela koja je nabavio od autora ili njegovih pravnih sljednika ili od poreznih obveznika koji nisu preprodavatelji, ima pravo od iznosa PDV-a, koji je obavezan platiti, odbiti iznos PDV-a koji mu je obračunan za isporučena umjetnička djela.

(3) Pravo na odbitak PDV-a nastaje u trenutku kada nastaje obveza obračuna PDV-a za isporuku za koju je preprodavatelj primijenio redovni postupak oporezivanja.

3.6. Odbitak pretporeza

Članak 101.

(1) Preprodavatelj koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja marže ne može od PDV-a koji je obavezan platiti odbiti PDV koji je platio pri uvozu, odnosno PDV koji mu je obračunan za:

1. umjetnička djela, kolekcionarske ili antikne predmete koje je sam uvezao,

2. umjetnička djela koja su mu isporučili ili će mu ih isporučiti autori ili njihovi pravni sljednici,

3. umjetnička djela koja su mu isporučili ili će mu ih isporučiti porezni obveznici koji nisu preprodavatelji.

(2) Preprodavatelj koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja marže ne može od PDV-a, koji je obavezan platiti odbiti PDV koji mu je obračunao drugi preprodavatelj za isporučena dobra, ako za isporuke tih dobara primjenjuje posebni postupak oporezivanja marže.

3.7. Vođenje evidencija

Članak 102.

(1) Preprodavatelj koji istodobno primjenjuje redovni postupak oporezivanja PDV-om i posebni postupak oporezivanja marže, mora voditi posebnu evidenciju za svaki od ovih postupaka.

(2) Ministar financija pravilnikom propisuje oblik i sadržaj evidencija za posebni postupak oporezivanja marže.

3.8. Iskazivanje PDV-a na računima

Članak 103.

Preprodavatelj ne smije u računima za isporučena dobra koja podliježu posebnom postupku oporezivanja marže izdvojeno iskazati iznos PDV-a.

4. Posebni postupak za prodaju putem javne dražbe

Članak 104.

(1) Posebni postupak oporezivanja marže može se primijeniti i u slučaju kada maržu ostvari organizator prodaje putem javne dražbe za isporuke rabljenih dobara, umjetničkih djela, kolekcionarskih ili antiknih predmeta u svoje ime i za račun osoba iz članka 106. ovoga Zakona, temeljem ugovora prema kojemu se plaća provizija za prodaju tih dobara putem javne dražbe.

(2) Postupak iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na isporuke novih prijevoznih sredstava, obavljene u skladu s uvjetima iz članka 41. stavka 1. točaka a) i b) ovoga Zakona.

Članak 105.

(1) »Organizator prodaje putem javne dražbe« je porezni obveznik koji u okviru svoje gospodarske djelatnosti, prodaje dobra putem javne dražbe, u cilju njihove prodaje najboljem ponuditelju.

(2) »Nalogodavac organizatora prodaje putem javne dražbe« je svaka osoba koja organizatoru prodaje putem javne dražbe predaje dobra na temelju ugovora kojim je utvrđeno plaćanje provizije za prodaju.

Članak 106.

Posebni postupak iz članka 104. ovoga Zakona primjenjuje se na isporuke koje obavi organizator prodaje putem javne dražbe, djelujući u svoje ime i za račun jedne od sljedećih osoba:

a) osobe koja nije porezni obveznik,

b) drugog poreznog obveznika, čija je isporuka dobara koju je obavio temeljem ugovora prema kojemu se plaća provizija za prodaju oslobođena u skladu s člankom 40. stavkom 2. ovoga Zakona,

c) drugog poreznog obveznika, čija je isporuka dobara koju je obavio temeljem ugovora prema kojemu se plaća provizija za prodaju oslobođena u skladu s člankom 90. stavkom 1. ovoga Zakona i uključuje gospodarska dobra,

d) preprodavatelja, čija je isporuka dobara koju je obavio temeljem ugovora prema kojemu se plaća provizija za prodaju oporeziva po posebnom postupku oporezivanja marže.

Članak 107.

Smatra se da je isporuka dobara poreznom obvezniku koji je organizator prodaje putem javne dražbe obavljena u vrijeme kada se odvija prodaja tih dobara putem javne dražbe.

Članak 108.

Porezna osnovica za isporuku dobara prema posebnom postupku prodaje putem javne dražbe je ukupni iznos računa u skladu s člankom 111. ovoga Zakona ispostavljenog kupcu od strane organizatora prodaje putem javne dražbe, umanjen za:

a) neto iznos koji je organizator prodaje putem javne dražbe platio ili koji treba platiti svom nalogodavcu u skladu s člankom 109. ovoga Zakona,

b) iznos PDV-a koji organizator prodaje putem javne dražbe treba platiti za svoju isporuku.

Članak 109.

Neto iznos koji je organizator prodaje putem javne dražbe platio ili koji treba platiti svom nalogodavcu jednak je razlici između cijene dobara postignute na javnoj dražbi i iznosa provizije koji je organizator prodaje putem javne dražbe dobio ili kojega treba dobiti od svog nalogodavca, na osnovi ugovora prema kojemu se plaća provizija za prodaju.

Članak 110.

(1) Organizatori prodaje putem javne dražbe koji isporučuju dobra prema uvjetima propisanim u člancima 104. i 106. ovoga Zakona moraju u svojim knjigovodstvenim evidencijama iskazati sljedeće:

a) iznos koji su primili ili trebaju primiti od kupca dobara,

b) iznos koji su doznačili ili trebaju doznačiti prodavatelju dobara.

(2) Iznosi iz stavka 1. ovoga članka moraju se temeljiti na vjerodostojnoj dokumentaciji.

Članak 111.

(1) Organizatori prodaje putem javne dražbe moraju kupcu izdati račun na kojem je posebno iskazano sljedeće:

a) cijena dobara postignuta na javnoj dražbi,

b) porezi, carine, pristojbe i slična davanja,

c) sporedni troškovi, kao što su provizije, troškovi pakiranja, prijevoza i osiguranja koje organizator obračunava kupcu dobara.

(2) Na računu koji izdaje organizator prodaje putem javne dražbe ne smije biti izdvojeno iskazan PDV.

Članak 112.

(1) Organizator prodaje putem javne dražbe kojemu su dobra predana temeljem ugovora prema kojemu se za prodaju dobara putem javne dražbe plaća provizija, mora svome nalagodavcu izdati obračun.

(2) U obračunu iz stavka 1. ovoga članka mora biti posebno naveden iznos transakcije odnosno cijena dobara postignuta na javnoj draži umanjena za iznos provizije koja je primljena ili će biti primljena od nalagodavca.

(3) Obračun iz stavka 2. ovoga članka služi kao račun koji nalagodavac, ako je porezni obveznik, mora izdati organizatoru prodaje na javnoj dražbi u skladu s člankom 78. stavkom 1. ovoga Zakona.

5. Posebni postupak oporezivanja investicijskog zlata

5.1. Općenito

Članak 113.

(1) U smislu ovoga Zakona »investicijskim zlatom« smatra se:

1. zlato u obliku poluga ili pločica, težina koje su prihvaćene na tržištu plemenitih metala, čistoće jednake ili veće od 995 tisućinki, bez obzira je li predstavljeno vrijednosnim papirima ili nije,

2. zlatne kovanice:

a) čistoće jednake ili veće od 900 tisućinki,

b) iskovane poslije 1800. godine,

c) koje trenutno jesu ili su bile zakonsko sredstvo plaćanja u državi podrijetla i

d) koje se uobičajeno prodaju po cijeni koja ne prelazi više od 80% vrijednosti zlata na otvorenom tržištu, sadržanog u kovanicama.

(2) U smislu ovoga članka smatra se da se kovanice iz stavka 1. točke 2. ovoga članka ne prodaju u numizmatičke svrhe.

5.2. Oslobodjenje od plaćanja PDV-a

Članak 114.

PDV-a je oslobođeno sljedeće:

a) isporuka, stjecanje unutar Europske unije i uvoz investicijskog zlata, uključujući investicijsko zlato u obliku potvrda o pojedinačnoj ili skupnoj pohrani zlata, ili zlato kojim se trguje preko računa za trgovanje zlatom, uključujući zajmove u zlatu i zamjene sa zlatom (swap poslove) koji uključuju pravo vlasništva ili potraživanja u vezi s investicijskim zlatom, kao i transakcije u vezi s investicijskim zlatom koje uključuju ročnice i terminske ugovore čiji je rezultat prijenos prava vlasništva ili prava potraživanja u vezi s investicijskim zlatom,

b) usluge posrednika koji djeluju u ime i za račun druge osobe ako posreduju u isporuci zlata za svoga nalagodavca.

5.3. Pravo izbora na oporezivanje

Članak 115.

(1) Iznimno od odredbe članka 114. ovoga Zakona, porezni obveznik koji proizvodi investicijsko zlato ili pretvara zlato u investicijsko zlato, ima pravo izbora za oporezivanje isporuka investicijskog zlata koje obavlja drugim poreznim obveznicima.

(2) Pravo na izbor za oporezivanje investicijskog zlata iz članka 113. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona ima porezni obveznik koji u okviru svoje djelatnosti isporučuje zlato za industrijske potrebe drugom poreznom obvezniku.

(3) Ako se isporučitelj iz stavaka 1. i 2. ovoga članka odluči za oporezivanje isporuka investicijskog zlata, pravo na izbor za oporezivanje ima i posrednik za usluge iz članka 114. točke b) ovoga Zakona.

(4) U slučaju isporuka zlatnog materijala ili zlatnih poluproizvoda čistoće 325 tisućinki ili veće, ili investicijskog zlata kod kojeg se primjenjuje pravo izbora za oporezivanje u smislu odredbe stavka 1. ovoga članka, porezna obveza prelazi na primatelja.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje uvjete za pravo izbora za oporezivanje.

5.4. Pravo na odbitak pretporeza

Članak 116.

(1) Ako je sljedeća isporuka investicijskog zlata oslobođena PDV-a, porezni obveznik ima pravo odbiti PDV koji je platio ili mu je obračunan za:

a) investicijsko zlato koje mu je isporučila osoba koja je izabrala oporezivanje prema članku 115. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona,

b) nabavu ili stjecanje unutar Europske unije ili za uvoz zlata, osim investicijskog zlata, koje je sam obavio, a koje je porezni obveznik ili netko u njihovo ime naknadno pretvorio u investicijsko zlato,

c) usluge koje su mu obavljene, a koje se sastoje od promjene oblika, težine ili čistoće zlata, uključujući i investicijsko zlato.

(2) Porezni obveznik koji proizvodi investicijsko zlato ili zlato pretvara u investicijsko zlato, ima pravo odbiti PDV koji je platio ili mu je obračunan za isporučena ili stečena dobra unutar Europske unije, uvezena dobra ili obavljene usluge u vezi s proizvodnjom ili pretvaranjem tog zlata, kao da je njegova sljedeća isporuka toga zlata, koja je oslobođena PDV-a prema članku 114. točki a) ovoga Zakona, oporeziva.

5.5. Vođenje evidencija i čuvanje dokumentacije

Članak 117.

Porezni obveznici moraju izdavati račune i voditi evidenciju o transakcijama s investicijskim zlatom i čuvati podatke o tome, uključujući i podatke o identitetu kupaca, u rokovima propisanim Općim poreznim zakonom.

6. Posebni postupak oporezivanja za elektronički obavljene usluge koje porezni obveznici koji nemaju sjedište na području Europske unije obavljaju osobama koje nisu porezni obveznici

6.1. Općenito

Članak 118.

U vezi članaka 119. do 125. ovoga Zakona, pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. »porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije« je porezni obveznik koji nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište na području Europske unije i koji ne mora biti registriran za potrebe PDV-a u smislu odredbi članka 77. ovoga Zakona,

2. »elektronički obavljenim uslugama« osobito se smatra:

a) isporuka web sjedišta, udomljavanje web sjedišta, daljinsko održavanje programa i opreme,

b) isporuka računalnih programa i njihovo ažuriranje,

c) isporuka slika, tekstova i informacija te osiguravanje pristupa bazama podataka,

d) isporuka glazbe, filmova i igara, uključujući igre na sreću i kockarske igre te emitiranje političkih, kulturnih, umjetničkih, sportskih, znanstvenih i zabavnih programa i priredbi,

e) učenje na daljinu,

3. »država članica prijave« je država članica koju izabere porezni obveznik, koji nema sjedište na području Europske unije, da bi u njoj prijavio početak obavljanja svoje djelatnosti kao poreznog obveznika na području Europske unije u skladu s odredbama članka 119. do 125. ovoga Zakona,

4. »država članica potrošnje« je država članica za koju se smatra da je u njoj mjesto elektronički obavljenih usluga u skladu s člankom 26. ovoga Zakona,

5. »prijava PDV-a« je prijava koja sadrži podatke potrebne za utvrđivanje iznosa PDV-a koji pripada pojedinoj državi članici potrošnje.

6.2. Primjena posebnog postupka

Članak 119.

Posebni postupak za elektronički obavljene usluge primjenjuje se na sve elektronički obavljene usluge koje porezni obveznik iz članka 120. ovoga Zakona obavi osobama koje nisu porezni obveznici, a koje imaju sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište u bilo kojoj državi članici.

6.3. Prijava Poreznoj upravi

Članak 120.

(1) Porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije, a koji za državu članicu prijave izabere Republiku Hrvatsku, mora Poreznoj upravi elektroničkim putem prijaviti početak i prestanak svoje djelatnosti kao poreznog obveznika ili promjenu djelatnosti ako više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja.

(2) U prijavi iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije mora navesti sljedeće podatke: ime i prezime (naziv), poštansku adresu, elektroničku adresu, uključujući internetske stranice, nacionalni porezni broj ako ga ima i izjavu da nije registriran za potrebe PDV-a unutar Europske unije. Porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije obavještava Poreznu upravu o svim promjenama dostavljenih podataka.

(3) Poreznom obvezniku iz stavka 1. ovoga članka Porezna uprava dodjeljuje identifikacijski broj i o tome ga izvješćuje elektroničkim putem.

6.4. Brisanje iz evidencije

Članak 121.

Porezna uprava poreznog obveznika iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona brisat će iz evidencije poreznih obveznika u bilo kojem od sljedećih slučajeva ako:

- a) podnese obavijest da više ne obavlja usluge iz članka 118. točke 2. ovoga Zakona,
- b) se na drugi način može pretpostaviti da je njegova oporeziva djelatnost prestala,
- c) on više ne ispunjava uvjete za primjenu posebnog postupka oporezivanja,
- d) ne postupa u skladu s odredbama posebnog postupka oporezivanja.

6.5. Podnošenje prijave PDV-a

Članak 122.

(1) Porezni obveznik iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona obavezan je za svako kalendarsko tromjesečje u roku od 20 dana od dana završetka obračunskog razdoblja na koje se prijava odnosi, Poreznoj upravi podnijeti prijavu PDV-a, bez obzira je li ili nije u tom razdoblju elektronički obavljao usluge. Prijava PDV-a podnosi se elektroničkim putem.

(2) U prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka porezni obveznik mora navesti svoj identifikacijski broj iz članka 120. stavka 3. ovoga Zakona i za svaku državu članicu potrošnje, u kojoj treba platiti PDV, ukupnu vrijednost elektronički obavljenih usluga u obračunskom razdoblju, bez PDV-a, ukupan iznos pripadajućeg PDV-a, stope PDV-a koje se primjenjuju te ukupan iznos PDV-a koji treba platiti.

(3) Novčani iznosi u prijavi PDV-a iz stavka 1. ovoga članka iskazuju se u eurima.

6.6. Plaćanje PDV-a

Članak 123.

Porezni obveznik koji nema sjedište na području Europske unije plaća PDV prilikom predaje prijave PDV-a. Uplata se obavlja u eurima na propisani uplatni račun prema posebnom propisu koji propisuje uplatne račune.

6.7. Pravo na odbitak pretporeza

Članak 124.

(1) Porezni obveznik koji primjenjuje posebni postupak oporezivanja iz članka 119. ovoga Zakona nema pravo na odbitak pretporeza prema odredbama članka 58. ovoga Zakona.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka ima pravo na povrat PDV-a prema odredbama članka 67. ovoga Zakona i u tom slučaju ne primjenjuje se uvjet uzajamnosti iz članka 67. stavka 1. ovoga Zakona.

6.8. Vođenje evidencija i čuvanje podataka

Članak 125.

Porezni obveznik iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona mora voditi evidenciju o transakcijama obuhvaćenima ovim posebnim postupkom oporezivanja kako bi omogućio poreznom tijelu države članice potrošnje provjeru točnosti prijave PDV-a. Ta evidencija mora na zahtjev, u elektroničkom obliku biti stavljena na raspolaganje Poreznoj upravi Republike Hrvatske i poreznom tijelu države članice potrošnje. Porezni obveznik je dužan podatke čuvati 10 godina od završetka godine u kojoj su transakcije obavljene.

XVI. POREZNI ZASTUPNIK

Članak 126.

(1) Ako je prema članku 75. ovoga Zakona PDV obvezan platiti porezni obveznik koji u tuzemstvu nema sjedište, ali ima sjedište u drugoj državi članici, taj porezni obveznik može imenovati poreznog zastupnika kao osobu koja je obvezna platiti PDV.

(2) Ako je prema članku 75. ovoga Zakona PDV obvezan platiti porezni obveznik koji nema sjedište u tuzemstvu niti na području Europske unije, ali ima sjedište u trećoj zemlji ili na trećem području, taj porezni obveznik mora imenovati poreznog zastupnika kao osobu koja je obvezna platiti PDV ako Republika Hrvatska nije sklopila sporazume o međusobnoj pomoći koji su po opsegu slični onima koji su propisani Direktivom Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere (SL L 84, 31. 3. 2010.) i Uredbom Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12. 10. 2010.). Porezni obveznik iz ovoga stavka ne mora imenovati poreznog zastupnika u slučaju kada taj porezni obveznik obavlja usluge prema posebnom postupku oporezivanja za elektronički obavljene usluge iz članka 119. ovoga Zakona.

(3) Porezni zastupnici iz ovoga članka moraju biti porezni obveznici sa sjedištem odnosno prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu.

(4) Porezni zastupnik odgovara kao jamac platac za plaćanje PDV-a.

(5) Ministar financija pravilnikom propisuje provedbu ovoga članka u vezi poreznih zastupnika.

XVII. ODGOVORNOST

Članak 127.

Porezni obveznik kojemu je obavljena isporuka dobara ili usluga u tuzemstvu odgovara kao jamac platac za plaćanje PDV-a, ako iz objektivnih okolnosti proizlazi da je znao ili morao znati da s takvom transakcijom sudjeluje u prijevaram aktivnostima kojima je namjera izbjegavanje plaćanja PDV-a.

XVIII. NADZOR

Članak 128.

(1) Provedbu ovoga Zakona nadzire Ministarstvo financija, Porezna uprava i Carinska uprava.

(2) Ministarstvo financija, Porezna uprava može rješenjem zabraniti daljnji rad poreznom obvezniku ako ne obračunava ili ne uplaćuje PDV u zakonom propisanom roku.

(3) Zabrana rada može trajati dok ne izvrši plaćanje obračunatih obveza.

(4) Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka ne zadržava izvršenje rješenja.

(5) Zabrana iz stavka 2. ovoga članka izvršava se pečačenjem poslovnih prostorija u kojima porezni obveznik obavlja djelatnost, kao i pečačenjem opreme i sredstava koja mu služe za rad.

XIX. PRAVNA SREDSTVA

Članak 129.

Glede žalbenog postupka, zastare, obračunavanja, naplate i povrata PDV-a primjenjuju se odredbe Općeg poreznog zakona. Glede prekršajnog postupka primjenjuju se odredbe Prekršajnog zakona.

XX. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 130.

(1) Novčanom kaznom za prekršaj kaznit će se porezni obveznik u iznosu od 1.000,00 do 200.000,00 kuna ako:

1. kao osoba koja stječe nova prijevozna sredstva ne obračuna PDV (članak 75. stavak 1. točka 4. i članak 76. stavak 6.),
2. ne obračuna PDV u slučaju prijenosa porezne obveze (članak 75. stavak 1. točke 6. i 7. te članak 75. stavci 2. i 3.),
3. ne prijavi ili ne prijavi u propisanom roku svaku promjenu ili prestanak svoje djelatnosti kao poreznog obveznika ili ne podnese zahtjev za izdavanje PDV identifikacijskog broja (članak 77.),
4. u računu ne iskaže sve propisane podatke (članak 79.),
5. u računu iznos PDV-a koji treba platiti nije iskazan u kunama (članak 81.),
6. ne izvijesti nadležnu ispostavu Porezne uprave da će račune koje je izdao i koje je primio čuvati izvan područja Republike Hrvatske (članak 82. stavak 3.),
7. počne primjenjivati postupak oporezivanja marže u posebnim slučajevima, a o tome nije izvijestio ili nije u propisanom roku izvijestio nadležnu ispostavu Porezne uprave (članak 97. stavak 3.),
8. ne popiše zalihe dobara za koje se mijenja stopa PDV-a (članak 135.).

(2) Novčanom kaznom od 500,00 do 40.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 131.

(1) Novčanom kaznom za prekršaj kaznit će se porezni obveznik u iznosu od 2.000,00 do 500.000,00 kuna, ako:

1. ne obračuna PDV na način propisan člankom 85. ovoga Zakona (članak 85. stavci 1. i 3.),
2. netočno utvrdi poreznu osnovicu (članak 7. stavak 10., članci 33., 34., 35., 92. i 96. te članak 97. stavak 5.),
3. ne obračuna PDV po propisanoj stopi (članci 37. i 38.),
4. koristi oslobođenja od plaćanja PDV-a suprotno odredbama Zakona (članci 39. do 54.)
5. odbije pretporez koji se po ovome Zakonu ne može odbiti (članak 57. stavak 2., članci 94., 101., 116. i članak 124. stavak 1.),
6. ne uplati ili ne uplati u propisanom roku obračunani i prijavljeni iznos PDV-a na propisani uplatni račun (članak 76.),
7. ne izda račun ili ga ne izda u propisanom roku (članak 78. stavci 1., 2. i 4.),
8. račun izda primatelj koji ne ispunjava uvjete za izdavanje računa (članak 78. stavak 6.),
9. ne čuva račune i ostalu dokumentaciju u propisanom roku (članak 82. stavci 1., 4. i 5.),
10. u svom knjigovodstvu ne osigurava sve podatke u vezi s obračunom i plaćanjem PDV-a (članak 83.),
11. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku prijavu PDV-a (članak 85. stavak 6.),

12. ne podnese ili ne podnese u propisanom roku konačni obračun PDV-a (članak 85. stavak 7.),
13. u prijavi PDV-a i konačnom obračunu PDV-a ne iskaže sve propisane podatke (članak 85. stavci 1. i 2.),
14. prijavu za stjecanje dobara i primljene usluge iz drugih država članica Europske unije ne podnese ili ne podnese u propisanom roku ili ne iskaže sve propisane podatke (članak 86.),
15. ne podnese ili ne podnese u roku prijavu za isporuke ili stjecanje novih prijevoznih sredstava ili ako ne iskaže vrijednost isporuka odnosno stjecanja novih prijevoznih sredstava (članak 87.),
16. Zbirnu prijavu ne podnese ili ju ne podnese u propisanom roku ili ne iskaže sve propisane podatke (članci 88. i 89.),
17. obračuna PDV po posebnom postupku oporezivanja, a djeluje samo kao posrednik (članak 91. stavak 1.),
18. kao preprodavatelj istodobno primjenjuje redovni postupak oporezivanja PDV-om i posebni postupak oporezivanja marže, a ne vodi ili netočno vodi posebne evidencije za svaki od ovih postupaka (članak 102.),
19. na računu za isporučena dobra koja podliježu posebnom postupku oporezivanja marže iskaže iznos PDV-a (članak 103.),
20. kao organizator prodaje putem javne dražbe u evidencijama ne iskaže propisane podatke (članak 110.),
21. kao organizator prodaje putem javne dražbe u računu ne iskaže propisane podatke ili izdvojeno iskaže iznos PDV-a (članak 111.),
22. ne izdaje račune i/ili ne vodi evidencije o transakcijama s investicijskim zlatom odnosno ne čuva potrebne podatke u propisanom roku (članak 117.),
23. ne podnese prijavu ili ju ne podnese u propisanom roku za elektronički obavljene usluge (članak 122.),
24. ne plati obračunani i prijavljeni PDV za elektronički obavljene usluge (članak 123.),
25. ne vodi evidencije o transakcijama u okviru posebnog postupka oporezivanja za elektronički obavljene usluge ili ako ih na zahtjev Porezne uprave Republike Hrvatske i poreznog tijela države članice potrošnje ne stavi na raspolaganje ili ih ne čuva u propisanom roku (članak 125.),
26. kao porezni zastupnik ne ispunjava porezne obveze (članak 126. stavak 4.).

(2) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka učinjene u povratu u roku od dvije godine nadležno tijelo koje provodi prekršajni postupak može izreći poreznom obvezniku uz novčanu kaznu i zaštitnu mjeru zabrane obavljanja djelatnosti, i to poreznom obvezniku fizičkoj osobi u trajanju od jednog mjeseca do jedne godine, a pravnoj osobi u trajanju od tri mjeseca do jedne godine.

XXI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 132.

Porezni obveznici koji su osobne automobile ili druga sredstva za osobni prijevoz poreznog obveznika, poslovnih, rukovodnih i drugih zaposlenih nabavili do 31. prosinca 2009. koristili pravo na odbitak pretporeza, te obračunavali i plaćali PDV na 30% iznosa troška amortizacije za iznos do 400.000,00 kuna nabavne vrijednosti tih sredstava, odnosno na 100% iznosa troška amortizacije za iznos koji prelazi 400.000,00

kuna nabavne vrijednosti, obvezni su i dalje obračunavati i plaćati PDV na vlastitu potrošnju na 30%, odnosno 100% iznosa troška amortizacije do isteka amortizacijskog vijeka, odnosno trenutka prodaje, darovanja, otuđenja na drugi način ili uništenja tih sredstava.

Članak 133.

Sa zahtjevima za povrat PDV-a inozemnim poreznim obveznicima koji se odnose na razdoblje povrata prije pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji postupat će se po odredbama Zakona o porezu na dodanu vrijednost koji je bio na snazi prije stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 134.

Danom stupanja na snagu odredbi o promjeni stope PDV-a porezni obveznici dužni su popisati zalihe dobara za koja se mijenja stopa PDV-a.

Članak 135.

(1) Na nekretnine koje su do 31. prosinca 1997. izgrađene (gotove – dovršene), isporučene ili plaćene i na koje se obračunava porez na promet nekretnina u smislu odredbe članka 25. Zakona o porezu na promet nekretnina, ne plaća se PDV.

(2) PDV se ne plaća na isporuku poljoprivrednog zemljišta i građevinskog zemljišta sa ili bez građevine na njemu.

Članak 136.

Poreznim obveznicima koji prema raspoloživim podacima Porezne uprave na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju transakcije s inozemnim poreznim obveznicima Porezna uprava dodijelit će PDV identifikacijski broj iz članka 77. stavka 6. ovoga Zakona ili će ga dodijelit po podnesenom zahtjevu poreznog obveznika. Žalba na rješenje se može podnijeti u roku od 15 dana od dana primitka rješenja.

Članak 137.

(1) Odredbe Zakona o porezu na dodanu vrijednost koje su bile na snazi u vrijeme kada su dobra podvrgnuta postupcima privremenog uvoza s potpunim oslobođenjem od plaćanja uvozne carine ili jednom od postupaka iz članka 51. stavka 1. ovoga Zakona, odnosno sličnim postupcima, primjenjuju se i nakon dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji sve dok se na ta dobra ne prestanu primjenjivati ti postupci, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a) da su ta dobra unesena u Europsku uniju ili u Republiku Hrvatsku prije dana pristupanja Europskoj uniji,
- b) da su ta dobra podvrgnuta tim postupcima prilikom ulaska u Europsku uniju ili u Republiku Hrvatsku,
- c) da se ti postupci nisu prestali primjenjivati na ta dobra prije dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

(2) Odredbe koje su bile na snazi u vrijeme kada su dobra podvrgnuta carinskom postupku provoza primjenjuju se i nakon dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji sve dok se na ta dobra ne prestane primjenjivati taj postupak, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- a) da su ta dobra podvrgnuta carinskom postupku provoza prije dana pristupanja Europskoj uniji,
- b) da se ti postupci nisu prestali primjenjivati na ta dobra prije dana pristupanja Europskoj uniji.

(3) Ako se u postupku utvrdi da su dobra bila u slobodnom prometu u Republici Hrvatskoj ili na području Europske unije, uvozom tih dobara smatra se sljedeće:

a) izuzimanje, uključujući i nepropisno izuzimanje dobara iz postupaka privremenog uvoza kojima su bila podvrgnuta prije dana pristupanja Europskoj uniji prema uvjetima iz stavka 1. ovoga članka,

b) izuzimanje, uključujući i nepropisno izuzimanje dobara iz postupaka navedenih u članku 51. stavku 1. ovoga Zakona ili sličnih postupaka kojima su bila podvrgnuta prije dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, prema uvjetima iz stavka 1. ovoga članka,

c) prestanak bilo kojih postupaka iz stavka 2. ovoga članka koji je započeo na području Republike Hrvatske prije dana pristupanja Europskoj uniji, u svrhu isporuke dobara uz naknadu koju je obavio porezni obveznik koji djeluje kao takav prije tog dana na području Republike Hrvatske,

d) svaka nepravilnost ili prekršaj počinjeni tijekom carinskog postupka provoza koji je započeo prema uvjetima iz točke c) ovoga stavka.

(4) Osim slučajeva iz stavka 3. ovoga članka, uvozom dobara smatra se korištenje dobara koja je porezni obveznik ili osoba koja nije porezni obveznik primio, odnosno koja su mu isporučena na području Republike Hrvatske ili na području Europske unije prije dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, a koristi ta dobra u Republici Hrvatskoj nakon dana pristupanja u Europsku uniju, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) da je isporuka tih dobara bila oslobođena PDV-a ili je mogla biti oslobođena prema članku 45. stavku 1. točkama 1. i 2. ovoga Zakona,

b) da ta dobra nisu bila uvezena u Europsku uniju ili u Republiku Hrvatsku prije dana pristupanja.

(5) U slučajevima iz stavka 3. ovoga članka mjestom isporuke u smislu članka 28. stavka 2. ovoga Zakona smatra se država članica na području koje se na dobra iz stavka 3. ovoga članka prestanu primjenjivati postupci kojima su bila podvrgnuta prije dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

(6) Iznimno od odredbi članka 32. stavaka 2., 3., i 4. ovoga Zakona, uvoz dobara u smislu stavaka 3. i 4. ovoga članka ne smatra se oporezivim događajem ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

a) uvezena dobra su otpremljena ili prevezena izvan Europske unije,

b) uvezena dobra, u smislu stavka 3. točke a) ovoga članka, nisu prijevozna sredstva i otpremljena su natrag ili prevezena u državu članicu iz koje su izvezena i to osobi koja ih je izvezla,

c) uvezena dobra su, u smislu stavka 3. točke a) ovoga članka, prijevozna sredstva koja su nabavljena ili uvezena prije dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, u skladu s općim uvjetima oporezivanja koji vrijede u tuzemstvu ili u nekoj od država članica Europske unije ili za koja, na temelju njihovog izvoza, nije odobreno nikakvo oslobođenje od PDV-a niti njegov povrat.

(7) Uvjet iz stavka 6. točke c) ovoga članka smatra se ispunjenim u sljedećim slučajevima:

a) ako je datum prvog korištenja prijevoznog sredstva bio prije više od osam godina prije dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji,

b) ako je iznos PDV-a koji treba platiti pri uvozu manji od 160,00 kuna.

(1) Na obveze PDV-a nastale prije dana stupanja na snagu ovoga Zakona glede njihovog utvrđivanja, naplate i povrata primjenjivat će se odredbe Zakona o porezu na dodanu vrijednost koji je bio na snazi do stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Porezni obveznici koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona prestaju biti obveznici PDV-a obvezni su u roku od dva mjeseca od dana stupanja snagu ovoga Zakona podnijeti konačni obračun PDV-a nadležnoj ispostavi Porezne uprave.

(3) Porezni obveznici koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona postaju obveznici PDV-a obvezni su nadležnoj ispostavi Porezne uprave u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnijeti zahtjev za prijavu u registar obveznika PDV-a ako su u prethodnoj kalendarskoj godini ostvarili vrijednost isporuka veću od iznosa propisanog u članku 90. stavku 1. ovoga Zakona.

Članak 139.

(1) Porezni obveznik koji je obveznik poreza na dohodak PDV može obračunavati na temelju primljene ili naplaćene naknade za isporučena dobra i obavljene usluge. Navedeno se ne primjenjuje na isporuke dobara unutar Europske unije, na stjecanje dobara unutar Europske unije, na isporuke ili premještanje dobara iz članka 30. stavaka 8. i 9. ovoga Zakona, na usluge iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona i isporuke dobara, za koje je primatelj obvezan platiti PDV prema članku 75. stavku 1. točki 6. i članku 75. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona te u slučaju iz članka 7. stavka 9. ovoga Zakona.

(2) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka ima pravo na odbitak pretporeza u trenutku kada je isporučitelju platio račun za isporučena dobra ili obavljene usluge.

(3) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka u računu mora navesti »obračun prema naplaćenoj naknadi«.

(4) Odredbe ovoga članka primjenjuju se do 31. prosinca 2014.

Članak 140.

(1) Ministar financija donijet će u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona pravilnik iz članka 4. stavka 5., članka 6. stavka 6., članka 7. stavka 11., članka 8. stavka 5., članka 9. stavka 5., članka 10. stavka 6., članka 17. stavka 3., članka 30. stavka 11., članka 33. stavka 11., članka 35. stavka 6., članka 38. stavka 4., članka 39. stavka 4., članka 40. stavka 5., članka 43. stavka 3., članka 44. stavka 3., članka 45. stavka 7., članka 47. stavka 3., članka 48. stavka 2., članka 51. stavka 4., članka 52. stavka 4., članka 59. stavka 3., članka 60. stavka 3., članka 61. stavka 3., članka 62. stavka 10., članka 63. stavka 4., članka 64. stavka 5., članka 67. stavka 11., članka 74. stavka 5., članka 75. stavka 5., članka 77. stavka 8., članka 78. stavka 12., članka 80. stavka 6., članka 83. stavka 7., članka 85. stavka 9., članka 86. stavka 3., članka 87. stavka 3., članka 88. stavka 6., članka 90. stavka 7., članka 91. stavka 4., članka 95. stavka 6., članka 102. stavka 2., članka 115. stavka 5. i članka 126. stavka 5. ovoga Zakona.

(2) Ministar financija donijet će u roku od četiri mjeseca od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji pravilnik iz članka 76. stavka 10. ovoga Zakona.

Članak 141.

Danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji prestaju važiti odredbe članka 17. Zakona o pravnom položaju vjerskih zajednica (»Narodne novine«, br. 83/02.) u dijelu kojim se propisuju oslobođenja od plaćanja PDV-a.

Članak 142.

(1) Danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji prestaje važiti Zakon o porezu na dodanu vrijednost (»Narodne novine«, br. 47/95., 106/96., 164/98., 105/99., 54/00., 73/00., 127/00., 48/04., 82/04., 90/05., 76/07., 87/09., 94/09., 22/12. i 136/12.).

(2) Danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji prestaje važiti Pravilnik o porezu na dodanu vrijednost (»Narodne novine«, br. 149/09., 89/11., 29/12., 64/12. i 146/12.).

Članak 143.

(1) Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama« osim članka 1. do 39., članka 40. stavka 1. točaka a), b), c), d), e), f), g), h), i) i l) te stavaka 2., 3. i 5., članka 41. do 74., članka 75. stavaka 1., 2., stavka 3. točaka a), b), d) i e) te stavaka 4. i 5., članka 76. do 135., članka 137. do 139., članka 140. stavka 2., članka 141. i članka 142. koji stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

(2) Članak 40. stavak 1. točke j) i k) i stavak 4. te članak 75. stavak 3. točka c) ovoga Zakona stupaju na snagu 1. siječnja 2015. godine.

(3) Članak 135. ovoga Zakona prestaje važiti 1. siječnja 2015. godine.

Klasa: 022-03/13-01/52

Zagreb, 14. lipnja 2013.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Josip Leko, v. r.

DODATAK I.

POPIS DJELATNOSTI IZ ČLANKA 6. STAVKA 5. OVOGA ZAKONA

1. telekomunikacijske usluge,
2. isporuka vode, plina, električne energije i grijanja,
3. prijevoz dobara,
4. lučke usluge i usluge zračnih luka,
5. prijevoz putnika,
6. isporuka novih dobara proizvedenih za prodaju,
7. transakcije u vezi s poljoprivrednim proizvodima koje obavljaju poljoprivredne interventne službe u skladu s propisima o zajedničkoj organizaciji tržišta tih proizvoda,
8. organizacija trgovačkih sajmovi i izložbi,
9. skladištenje,
10. djelatnosti pravnih osoba koje se bave komercijalnim oglašavanjem,

11. djelatnosti putničkih agencija,

12. vođenje trgovina za potrebe osoblja, zadruga, industrijskih kantina i slično.

DODATAK II.

POPIS DOBARA KOJA SE SMJEŠTAJU U SKLADIŠTA IZ ČLANKA 52. OVOGA ZAKONA

Oznaka KN	Opis dobara
1. 0701	Krumpir
2. 0711 20	Masline
3. 0801	Kokosov orah, brazilski i indijski orah
4. 0802	Ostali orašasti plodovi
5. 0901 11 00	Kava, nepržena
0901 12 00	
6. 0902	Čaj
7. 1001 do 1005	Žitarice
1007 do 1008	
8. 1006	Ljuštena riža
9. 1201 do 1207	Zrnje i uljno sjemenje (uključujući soju) i uljno voće
10. 1507 do 1515	Biljna ulja i masti i njihovi nusprodukti, sirovi ili rafinirani, ali ne kemijski izmijenjeni
11. 1701 11	Sirovi šećer
1701 12	
12. 1801	Sjeme kakaa, cijelo ili razlomljeno, sirovo ili prženo
13. 2709	Mineralna ulja (uključujući propan i butan; te uključujući sirova naftna ulja)
2710	
2711 12	
2711 13	
2711 14	
2711 19	
14. Poglavlja 28. i 29.	Kemijski proizvodi u rasutom obliku

15.	4001	Kaučuk, u izvornom obliku ili u obliku ploča, listova ili traka
	4002	
16.	5101	Vuna
17.	7106	Srebro
18.	7110 11 00	Platina (paladij, rodij)
	7110 21 00	
	7110 31 00	
19.	7402	Bakar
	7403	
	7405	
	7408	
20.	7502	Nikl
21.	7601	Aluminij
22.	7801	Olovo
23.	7901	Cink
24.	8001	Kositar
25.	prijašnji 8112 92	Indij
	prijašnji 8112 99	

DODATAK III.

POPIS DOBARA NA KOJA SE PRIMJENJUJE POSEBNI POSTUPAK OPOREZIVANJA MARŽE IZ ČLANKA 95. OVOGA ZAKONA

DIO A.

Umjetnička djela

1. slike, crteži i pasteli, kolaži i slične ukrasne ploče, koje je umjetnik u cijelosti izradio ručno, osim planova i nacрта za arhitektonske, inženjerske, industrijske, komercijalne, topografske ili slične namjene, ručno slikani ili ukrašeni obrtnički proizvodi, kazališne dekoracije, pozadinska platna za studije i slično od obojene tkanine (tarifna oznaka KN 9701),

2. originalne gravure, grafike i litografije, ako se radi o ograničenom broju pretisaka jedne ili više ploča koje je umjetnik u potpunosti ručno izradio u crno-bijeloj tehnici ili u boji, bez obzira na primijenjeni postupak ili materijal, osim mehaničkih ili fotomehaničkih postupaka (tarifna oznaka KN 9702 00 00),

3. originalne skulpture i kipovi, od bilo kojeg materijala, ako ih je u cijelosti izradio umjetnik; odljevke skulptura čija je izrada ograničena na osam primjeraka i koju nadzire umjetnik ili njegovi nasljednici (tarifna oznaka KN 9703 00 00);

4. tapiserije (tarifna oznaka KN 5805 00 00) i zidne obloge od tkanine (tarifna oznaka KN 6304 00 00) ručno izrađene prema originalnim nacrtima umjetnika, pod uvjetom da nema više osam primjeraka svake od njih,

5. originalni keramički predmeti koje je u cijelosti izradio umjetnik i s njegovim potpisom,

6. bakreni emajlirani predmeti, izrađeni u cijelosti ručno, čiji je broj ograničen na osam brojevima označenih primjeraka s potpisom umjetnika ili nazivom studija, osim proizvoda draguljarnica (dragulji, nakit), zlatarnica i srebrnarnica,

7. umjetničke fotografije koje je snimio umjetnik i koje izradio on ili netko pod njegovim nadzorom, potpisane i označene brojevima, u najviše 30 primjeraka svih veličina i okvira.

DIO B.

Kolekcije

1. Poštanske marke ili biljezi, poštambiljane poštanske marke, prigodne omotnice »prvog dana«, frankirane pismovne pošiljke i slično, iskorištene, ili, ako nisu iskorištene, koje nisu trenutno u opticaju niti namijenjene za optjecaj (tarifna oznaka KN 9704 00 00),

2. kolekcije i kolekcionarski predmeti od zoološkog, botaničkog, mineraloškog, anatomskog, povijesnog, arheološkog, paleontološkog, etnografskog ili numizmatičkog značaja (tarifna oznaka KN 9705 00 00).

DIO C.

Antikviteti

Predmeti, s izuzetkom umjetničkih djela ili kolekcionarskih predmeta, stariji od 100 godina (tarifna oznaka KN 9706 00 00).